

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C7.

ASIA: _____

Ministeri Saastamaisen rap. no 1.
Lontoo.

14/2 1931.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 291/72

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Helmikuun 14 p. 1931

3/125 lue: 31

19/2.31

5

CP.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raporttini no. 1 - 1931, jonka otsakkeena on "Poliittinen asema Englannissa vuoden 1931 alussa".

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioitukseni vakuutus.

Lähettiläs:

R. H. Saastamoinen

K. Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. Procopé,

Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

ULKOASIAINMINISTERIÖN		
3 125 h.c. 1931		
19/2.31	3	1931
5	02	
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W. 5.		

Raportti no.1-1931.

Poliittinen asema Englannissa vuoden 1931 alussa.

Viime kuukausien kuluessa on havainnontekijällä Lontoossa ollut vielä paljon enemmän kuin tavallisesti mielenkiintoisia asioita seurattavana - niistä mainittakoon valtakunnankonferenssi, Intian konferenssi, talouspoliittinen tilanne Englannissa ja koko valtakunnassa sekä Englannin hallituksen asema - mutta ei ainakaan sinä aikana, minkä allekirjoittanut on ollut tässä maassa, ole koskaan ollut vaikeampaa vetää selviä johtopäätöksiä oloista ja tapahtumista kuin nyt.

Ennen kuin ryhdyn selostamaan tilannetta täällä tahdon vastaisten aikojen varalta merkitä muistiin, että minulla on lukuisien telefonikeskustelujen kautta ollut tilaisuutta varsin perusteellisesti lausua käsitykseni Ulkoasiainministerille ja Pääministerille päivän tärkeimmistä kysymyksistä Suur-Britanniassa ja koko valtakunnassa.

Valtakunnankonferenssista, joka pidettiin kuluvan syksyn kuluessa, voi yhä pätevämmillä syillä sanoa, että se sujui raskeasti ja päättyi tuloksettomasti. Tarkoituksena oli ennen kaikkea lujittaa valtakunnan ekonomisia siteitä, mutta yhteistä pohjaa ei löydetty. Tästä syystä päätettiin jatkaa neuvotteluja vuoden 1931 aikana Ottawassa, Kanadassa. Miten asiat siellä tulevat menemään, on mahdotonta lähteä sanomaan. Siltä kuitenkin tuntuu, että jos konservatiivit sillä välillä pääsevät valtaan Englannissa, voivat valtakunnan eri osat löytää toisensa yleisvaltakunnalliselta, protektionistiselta pohjalta.

Ellei, niin mitä sitten? En voi nähdä, että tähän voisi vastata muuten kuin ennustamalla, että valtakunnan raison d'être on heikkenemässä. Tämä tajutaan kyllä täällä ja niinpä voikin odottaa, että Englannin taholta tullaan ponnistamaan voimat määrämilleen mahdollisimman hyvän positivisen tuloksen saavuttamiseksi.

Valtakunnankonferenssi vuonna 1930 on katsottava vakavaksi vastoinkäynniksi MacDonaldin hallitukselle.

Intian konferenssin kulusta on lähetystä laatinut useita selostuksia ja on niissä minun mielestäni tuotu hyvin esiin tärkeimmät näkökohdat. Johtopäätöksiä vetäminen on ollut tähän saakka suorastaan mahdotonta. Vaikeata se on nytkin, vaikkakin tänään (News Chroniclen haastattelun kautta Gandhin kanssa eilen Allahabadissa) on tullut tieto siitä, että Gandhi näyttää kaikessa pää-asiassa olevan tyytymätön Intian konferenssin työn tuloksiin. Gandhi ei siis tyydy dominionin asemaan, kuten Intian konferenssiin osaa-ottaneet maltilliset intialaiset elementit, vaan pyrkii todellisuudessa täyteen itsenäisyyteen. Tois-taiseksi sallisi hän Englannin säilyttää jonkunlaisen varjon suvereenisuudesta, mutta siitäkin hän haluaisi päästä eroon mahdollisimman pian. Ja jos hänen ohjelmaansa noudatettaisiin, niin ei viimeisten, muodollisten siteitten katkaiseminen ilmeisesti olisikaan kovin vaikeata, sillä hän vaatii englantilaisten sotavoimien nopeata poistamista Intiasta. Englannin finanssi-kontrollista ei hän myöskään tahdo tietää mitään. Samoin hän hylkää sen ehdotuksen, minkä Intian konferenssi teki Intian muhamettilaisten ja hindujen välisen selvittämiseksi ja väittää, että tämä ristiriita on vaan englantilaisten luoma ja järjestyy itsestään, kun Intia on saavuttanut itsenäisyytensä. Haastattelun lopussa lausuu Gandhi, ettei Englannin valtakausi ole tuonut Intialle mitään hyvää.

Missä määrin Gandhi edustaa Intian yleistä mielipidettä, on vaikea sanoa, mutta todennäköisesti on hänellä joka tapa-

uksessa paljon sanomista, Missään tapauksessa ei hänen mieli-
piteitään voitane kokonaan ignoroida ja näin ollen täytyy sanoa,
että Intian sotkuisan kysymyksen ratkaisusta ollaan nähtävästi
vielä varsin kaukana, vieläkin kauempana kuin teoreettisesti
katsoen on näyttänyt.

Englannin yleiselle mielipiteelle on Gandhin lausunto
epäilemättä isku vasten kasvoja, joskaan se ei tulekaan odotta-
mattomasti lähimainkaan kaikille, Churchillin lausunnot osoitta-
vat tämän, eikä Churchill suinkaan ole ainoa tekijä Englannissa,
jolla on ollut ja on se käsitys, että neuvottelut intialaisten
kanssa eivät toistaiseksi ainakaan voi viedä tyydyttäviin tulok-
siin ja että Englannin on itsensä päätettävä ja ratkaistava, mi-
hin myönnytyksiin se voi suostua välittämättä erikoisesti siitä,
mitä Intiassa asiasta arvelee.

Intian konferenssia hoiti Mac Donald/ⁱⁿhallitus taitavasti ja
sympatisella tavalla ja kun häntä tässä kannattivat myöskin mo-
lemmat oppositiopuolueet, niin voi epäilemättä sanoa, että Suur-
Britannia kokonaisuudessaan seisoo tehtyjen päätösten takana.
Rohkeneisipa näin ollen otaksua, että intialaisilla olisi kaikki
syy myöntää ja tunnustaa, että Englannin taholta on heidän pyr-
kimyksilleen osoitettu mitä suurinta hyvää tahtoa ja myötämieli-
syyttä.

Vaikkakin Gandhin lausunto on mitä selvin sopimusluonnosten
hylkääminen, niin on sittenkin epäilemättä viisainta olla vetä-
mättä mitään lopullisia johtopäätöksiä ja tyydyttävä odottamaan
tapahtumain kehitystä. Sen kai voi kumminkin sanoa, että Intian
kysymys on edelleen avoin ja että sen hoito tulee asettamaan
brittiläisen suuremman valtiomiestäidon mitä suurimmalle koe-
tukselle.

Taloudellinen tilanne Englannissa on edelleen hyvin raskas
eikä ainakaan tällä hetkellä ole mahdollista nähdä parantumisen
merkkejä.

Pankkien vuosikokouksissa pidetyt puheet ovat suorastaan pessimistiset ainakin lähimpään tulevaisuuteen nähden. Tämä minua ei lainkaan ihmetytä. Se minua sen sijaan yhä kasvavassa määrässä hämmästyttää, että Englannin finanssielämän johtavat miehet ovat näin kauan - nimenomaan vuodesta 1929 lähtien - jaksaneet ylläpitää sitä mielestäni aiheetonta käsitystä, että Englanti olisi taloudellisella alalla sivuuttanut suurimmat vaikeutensa ja että edessä olisi hiljainen, mutta varma edistymisen aika. Jo vuonna 1928 alkoi minusta tuntua siltä, että optimistiset lausunnot olivat tehdyt tarkoituksella innostuttaa kansaa uusiin ponnistuksiin ja tapausten kulku on osoittanut, että minä olin jaksanut katsoa pinta-
 ta syvemmälle. Nimenomaan syksystä 1929 lähtien ovat mielestäni kaikki merkit viitanneet siihen, että maailmassa yleensä ollaan menossa suureen taloudelliseen lamakauteen ja että siinä nyt ollaan, on valitettava tosiasia, joka tunnetaan liiankin hyvin maapallon kaikilla kulmilla.

Kysymys on nyt vaan siitä, miten kauan tätä lamakautta tulee kestämään ja nimenomaan miten kauan se tulee kestämään Englannissa?

Yritän seuraavassa esittää joitakin näkökohtia.

Kun olen keskustellut tästä asiasta englantilaisten finanssimiesten kanssa, on minulle aina vastattu, että Englannin rahoilaitokset ovat hyvin lujassa asemassa ja että rahaa on paljon. Toisekseen panostetaan sitä seikkaa, että monien tärkeiden tarvikkeiden hinnat ovat joko alempana tuotantokustannuksia tai hyvin lähellä tätä rajaa ja että näin ollen on vaikeata nähdä, että hinnat voisivat edelleen pudota. Vielä viitataan siihen, että ihmiset viimeisen puolentoista vuoden aikana ovat hintojen laske-
 misen pelossa tai suoranaista ekonomisesta pakosta rajoittaneet ostoksensa vähimpään mahdolliseen määrään ja että näin ollen lähenee se aika, jolloin heidän on pakko ruveta täydentämään varastojaan.

Johtopäätös kaikesta tästä olisi tietysti se, että ellei valtiollisia vaikeuksia synny, jotka järkyttävät luottamusta, olisi syytä kallistua siihen käsitykseen, että kysyntä vähitel-
len lisääntyisi ja kulutus kasvaisi.

Englannin suhteen on kumminkin otettava huomioon, että teh-
dasteollisuudessa on ensiksikin paljon vanhanaikaisuutta, joka
jo sellaisenaan pitää tuotantokustannuksia korkealla, ja toi-
sekseen, että työväen palkkataso on edelleen hyvin korkea ja
että sitä on erinomaisen vaikea saada lasketuksi elinkustannus-
ten vaatimalla tasolle. Tästä on puhuvana todistuksena yhä jat-
kuva työnsulku Englannin kutomateollisuudessa, joka käsittää
noin 150.000 työlläistä ja joita, sivumennen sanoen ei ole otet-
tu Englannin viikottaiseen työttömyystilastoon. Englannin rau-
tateilla, näin lausui minulle Mr. Charles Hambro muutama päivä
sitten, ovat palkat suunnilleen 210 prosenttia yli vuoden 1913
palkkatason, kun elinkustannukset ovat alentuneet 140 prosent-
tiin. Hän ennusti, että Englannilla on edessään sarja vaikeita
työtaisteluita. Tämä tulee arvatenkin hidastamaan taloudellisen
elämän elpymistä Englannissa, seikka, joka meidän on Suomessa
otettava huomioon.

Edelleen on Englannin suhteen muistettava, että ankara ve-
roitus painaa peräti raskaasti tuotannollista elämää ja heikentää
Englannin kilpailukykyä muitten maitten kanssa.

Ulospääsyä tästä kaikesta harkitaan tietysti mitä vakavim-
min, kuten esim. toissapäiväinen tärkeä parlamenttikeskustelu
osoittaa ja mihin maassa kiinnitetään mitä suurinta huomiota.

x) 14/2/1931. -Tämän päivän tietojen mukaan ovat tehtailijat
lopettaneet työnsulun. Näin siis on palattu siihen, että kukin
työlläinen hoitaa, kuten ennenkin, neljä kutomakonetta kahdeksan
asemasta. - Mikäli olen kuullut on Amerikassa ja kauan aikaa
yksi työlläinen hoitanut 24 kutomakonetta. Tässä on konkreettinen
esimerkki siitä, miten hämmästyttävän alhainen on työteho Eng-
lannissa ja miten erinomaisen vaikeata on saada aikaan välttä-
mättömiä muutoksia.

Finanssiministeri Snowden lausui suuressa puheessaan m.m. että hän tahtoo kaikella mahdollisella vakavuudella painostaa, että Suur-Britannia on taloudellisesti mitä vakavimmassa tilanteessa, josta ei ole mahdollista selviytyä ilman suurinta säästäväisyyttä kaikilla elämä-aloilla. Tällöin hän viittasi m.m. pakkoon alentaa virkamiesten palkkoja. Työväen taholla on tämä ymmärretty niin, että työväenpalkatkin joutuisivat saman kohtalon alaisiksi - ja ilmeisesti on tämä tulkinta oikea - ja on se herättänyt katkeraa huomiota työväenpuolueen omassa keskuudessaakin.

Kaiken edelläolevan lisäksi tahtoisin vielä myöskin omana käsityksenäni sanoa, että päästäkseen terveille vesille on Englannin kansan johdosta alkaen tuntuvasti parannettava työtehoaan. Tämä tietenkään ei ole pienin Englannin monista taloudellisella alalla voitettavista vaikeuksista. Se voikernaamminkin olla vaikeus numero yksi.

Ollessani tammikuun lopulla Hollannissa oli minulla tilaisuus varsin perusteellisesti kuulla Hollannin ulkoministerin, ulkoasiainministeriön pääsihteerin ja saman ministeriön kaupallisen osaston päällikön, tunnetun talouspolitiikon tri Nederbrachtin, ja Suomen Rotterdamissa olevan pääkonsulin, tri van der Mandelen, mielipiteitä Englannista, ja olivat he kaikki sitä mieltä, että Englannilla on sekä taloudellisesti että poliittisesti vaikeita ja raskaita aikoja edessään. He olivat suorastaan pessimistejä Englannin suhteen, joka käsitys minulla itsellenikin valitettavasti on mitä huolellisimman tarkastelun jälkeen.

Nykyisen hallituksen asema on heikko, mutta silti on vaikea sanoa, milloin se kaatuu ja kaatuuko se yleensä tänä vuonna.

Minun käsitykseni on monta kuukautta ollut se, että kaatumista voidaan odottaa huhtikuussa budjettikäsittelyn aikana ja luullakseni on tämä käsitys varsin yleinen. Antaakseni mahdollisimman tasapuolisen kuvan vallitsevista käistyksistä tahdon

mainita, ettei Hollannin ulkoministeriössä oltu vakuutettuja siitä, että MacDonald kaatuisi vielä keuhalla. Samoin haluan nimenomaan mainita, ettei kenraali MacDonogh (Anglo-Finnish Societyn puheenjohtaja), jonka arvestelukyvyn panen aivan erikoisesti korkealle, myöskään pidä MacDonaldin suistumista vallasta lähikuukausina ilman muuta varmana asiana. Omasta puolestani tahdon myöskin sanoa, että viime päivien parlamentti-keskustelut ovat selvästi osoittaneet, että liberaalisen puolueen ja työväenpuolueen suhteet ovat parantuneet ja ellei siis odottamattomia tapahdu, ei MacDonaldia tällä hetkellä näyttäisi uhkaavan mikään erikoinen vaara.

Muistissa on myöskin pidettävä, että "Daily Mailin" ja "Daily Expressin" hyökkäykset Baldwinia vastaan ovat taas viime aikoina olleet tavallista rajummat ja ovat arvattavasti heikentäneet konservatiivisen puolueen sisäistä eheyttä. Että tammi-kuun alussa oli konservatiiveilla se käsitys, että he jaksavat nopeasti kaataa MacDonaldin on ilmeinen tosiasia. Kaikki viittaisi siihen, että konservatiivinen puolue valmistautui ottamaan vallan käsiinsä milloin tahansa, mutta onko se nyt tällä hetkellä yhtä varma asiastaan on avoin kysymys. Parastaan konservatiivit tietenkin tekevät kaivaakseen maata MacDonaldin alta. Tässä suhteessa ansaitsevat erikoista mainitsemista konservatiivien jatkuvat välikyselyt pakkotyön käyttämisestä Venäjän metsätöissä. Yhdysvaltain ottama kanta pakkotyön kautta syntyneisiin tuotteisiin on luonnollisesti vahvistanut konservatiivien otetta ja on arvaltavasti alkanut tehdä vaikutusta maassa.

Australia on viime aikoina antanut paljon puheen- ja huolehahetta Englannissa. Kuten tunnettua, ovat Australiassa radikaaliset ainekset olleet monen vuosikymmenen ajan määrävässä asemassa ja ovat yhteiskunnallisten uudistusten ja kokeilujen kautta kohottaneet koko valtioliiton ja osavaltioitten menot määrinmilleen ja saattaneet siten valtiotalouden arvelut-

tavassa määrässä rapiolle. Edullisten konjunktuurien vallitessa on Australia viime aikoihin saakka jaksanut maksaa velkojensa korot ja kuoletukset, mutta vehnän ja villan hintojen julman laskemisen kautta on tämä maanosa joutunut harvinaiseen ahdinkotilaan ja ovat eräät yhteiskuntakerrokset - sosialistinen työväestö etupäässä - esittäneet parannuskeinona valtioliiton ja osavaltioitten (esim. New South Wales) velkojen kieltämistä. Koska nämä velat ovat pääasiallisesti otetut Englannista, on tämä kevytmielinen puhe tietenkin reagoinut mitä epäedullisimmin täällä huolimatta siitä, että Australian valtioliiton nykyinen pääministeri, työväenpuolueeseen kuuluva Scullin on mitä voimakkainmin vakuuttanut, ettei velkoja kielletä ja että jos osavaltio sen tekisi, olisi valtioliiton vastattava niitten maksusta joka tapauksessa.

Osoituksena, miten kiihkeä mieliala on Australiassa, voi mainita, että muutama päivä sitten oli lehdissä tieto, että joku Australian osavaltio - tai ainakin joku kokous tai julkaisu siellä - oli ilmaissut mielipiteensä, että jos Australian liittohallitus ryhtyy painostamaan osavaltioita, on ryhdyttävä harkitsemaan, onko syytä enää kuulua koko valtioliittoon.

Ylläolevakuvaus elämästä ja oloista Suur-Britanniassa tällä hetkellä ei ole erikoisen valoisa. Kumminkin on aina muistettava, kun koettaa muodostaa itselleen kuvaa siitä, mitä tämä maa on, että Englamin kansa on edelleen sekä henkisesti että fyysillisesti maailman kaikkein terveimpiä ja voimakkaimpia. Näin ollen olisi erinomaisen suuri virhe vetää nykyisistä kieltämättä sangen raskaista oloista, liian pitkälle meneviä johtopäätöksiä. Kun esimerkiksi saa lukea, että Englannissa laskettiin vuoden vaiheessa olleen noin 176 miljoonaa puntaa ranskalaista kapitaalia ja että Englamin Pankin kultakassa

samanaikaisesti oli noin 150 miljoonaa puntaa, niin voisi helposti luulla, että Lontoo finanssisuhteessa olisi enemmän tai vähemmän ranskalaisten armoilla. Asianlaita ei kumminkaan ole lähimainkaan tämä. Korkeitten verojen vuoksi on suunnattomia summia englantilaista pääomaa sijoitettu muihin maihin, kuten esimerkiksi Ranskaan ja Schveiziin, ja vaikkakaan en ole nähnyt mitään laskelmia siitä, miten suuriin summiin nämä "maanpaossa" olevat punnat nousevat, niin rohkeneisinpa luulla että ne tuskin ovat pienemmät kuin täällä olevat ulkolaiset sijoitukset. Englantilaiset kapitaali-investoinnit maan rajojen ulkopuolella arvioidaan tällä hetkellä noin 4 à 5 miljardiksi punnaksi, jotka arvattavasti tuottavat hyvän koron. Näin ollen on luultavaa, että Englannin maksutase myöskin vuoden 1930 lopussa, huolimatta erinomaisen epäedullisesta kauppatoimesta, oli aktiivinen. Tämä selittää, miten Englanti voi kutakuinkin helposti kestää sellaisenkin juhlallisen ylellisyyden kuin yli 2.600.000 työttömän ylläpitämisen, mikä nielee tällä hetkellä valtion rajoja (puhumattakaan kuntien avustuksista) noin 100 miljoonaa puntaa vuodessa ilman, että valtio saa sanottavasti mitään vastiketta kaikesta tästä suoritetun työn muodossa.

Intian kysymyksen vuoksi nimenomaan on yleisvaltakunnallinen asema raskas, mutta ei tätäkään vaikeutta ole oikeus ki-
liioitella. Englannin valta Intiassa ei nykyään perustu läheskään yksinomaan miekkaan, vaan nojautuu epäilemättä suuressa määrin molemminpuolisiin etuihin, eikä Intian kansoilla, huolimatta Gandhin suurista sanoista, ole lähimainkaan yksinomaan etua englantilaisten heittämisestä ulos maastaan. Ja tähän he sitäpaitsi eivät ollenkaan pysty. Englannin armeija Intiassa ei tosin ole suurempi kuin noin 60.000 miestä (lisäksi tulee noin 150,000 miestä englantilaisten

komennossa olevia intialaisia joukkoja), mutta katsoen tämän armeijan erinomaiseen laatuun ja Intian kansojen sotilaalliseen kyvyttömyyteen, takaa tämä armeija Englannille Intian herruuden. Kun tämän lisäksi ottaa huomioon englantilaisten suuremman hallitsemistaidon, heidän suurpiirteisyytensä ja joustavuutensa, niin olisi aivan liian aikaista tällä hetkellä väittää, että Englanti olisi menettämässä Intian.

Taloudellisen pulakauden ja yleisvaltakunnallisten vaikeuksien vuoksi on hyvin ymmärrettävissä, ettei Englanti tällä hetkellä ole erikoisemmin aktiivinen kansainvälisessä politiikassa. Ja mitä erikoista etua sillä olisi sotkeutumisesta kontinentaalisen Euroopan asioihin? Sen oma valtakunta tarjoaa sen energialle kaiken mahdollisen liikunta-alan ja muusta Euroopasta on se vaan huvitettu sikäli, että rauha säilyy. Tässä mielessähän ei Englanti ole ollut lainkaan toimeton, vaan on se ilmeisesti sängen aktiivisesti koettanut sovittaa Ranskan ja Italian välisiä erimielisyyksiä.

Venäjän asioihin kiinnitetään Englannissa kasvavaa huomiota. Nykyinen hallitus on tietysti aivan passiivinen ja koettaa uskoa bolsheviikkihallituksesta kaikkea mahdollista hyvää, vaikkakin sen luottamus Moskovaan on saanut yhden kolahduksen toisensa jälkeen. Englannin yleisö sitävastoin on kaiken todennäköisyyden mukaan muuttunut yhä kylmemmäksi Moskovalle ja kun konservatiivit tulevat valtaan, on hyvin todennäköistä, että he taas katkaisevat välinsä Moskovan kanssa. Kenties he menevät pitemmällekin ja koettavat saada aikaan mahdollisimman laajan taloudellisen rintaman, Moskovaa vastaan. Bolsheviikkien suuremmin viisivuotis-suunnitelma alkaa jo näkyä uhkana taivaanrannalla, jota ei voi sivuuttaa ilman muuta, ja bolsheviikkien uupumaton yllytys kaikkialla Aasiassa ja Intiassa etupäässä on avannut yhä suuremman määrän englantilaisten silmät bolsheviikkivaaralle.

Jos taas käy niin, että työväenhallitus pysyy edelleen vallassa vuodesta toiseen Lloyd Georgen armosta, niin täytyy mielestäni sanoa, katsokoonpa Englannin oloja miten puolueettomasti tahansa, ja minä lisään, miten suurella suopeudella ja ystävällisyydellä tahansa, että nykyinen toimettomuus ja energian puute täytyy heikentää Englantia itseään ja yleisvaltakunnallisia siteitä. Englanti seisoo ilmeisesti tienhaarassa ja ainoastaan tulevaisuus voi näyttää, mitä tietä se tulee kulkemaan. Jättäisvaltakuntaa, joka ulettuu yli koko maapallon, ei ikinäkään voine hoitaa yksinomaan kauniilla sanoilla ja houkuttelevilla lupauksilla, vaan täytynee valtakunnan keskuksen osoittaa, että sillä on rakentavaa voimaa, joka tekee sen ulko-osille, dominioneille ja siirtomaille, edulliseksi kuulua tähän suureen valtioyhtymään. Ellei Englanti kykene osoittamaan, että sillä on tällaista hyötyä tuottavaa voimaa, niin mitä syytä olisi esimerkiksi niin riippumattomalla tekijällä kuin Kanadalla kuulua siihen? Tai eikö voisi ajatella, että sosialistinen ja Englannille korviaahmyöten velassa oleva Australia voisi vähitellen yhä enemmän kallistua siihen käsitykseen, että sille olisi edullisinta kieltää velkansa, sanoutua irti Englannin valtioliitosta ja yrittää elää muodollisestikin täysin itsenäisenä ja riippumattomana maana? Tämä ei tuntuisi niin ylenmäärin mahdolliselta. Miten ohuiksi Englannin ja Australian väliset muodolliset siteet ovat käyneet, ilmenee siitäkin, että Englannin kuningas nimitti Australian kenraalikuvernööriksi Australian hallituksen vaatimuksesta viime vuoden lopussa erään australialaisen, juutalaissyntyisen henkilön, Sir Isaac Isaacsin. Valtakunnankonferenssin päätöksen mukaan vuodelta 1926 edustaa kenraalikuvernööri ainoastaan kuninkaan persoona ja Englannin

sanomalehdistössä on kiinnitetty melko paljon huomiota siihen, että kuninkaan korkeimmaksi luottamusmieheksi nimettiin henkilö, jota ei kuningas edes personallisesti ole koskaan tavannut.

Lontoossa, helmikuun 14 p:nä 1931.

L ä h e t t i l ä s :

A. H. Saastamoinen

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C7.

ASIA: _____

Ministeri Saastamaisen rep. no 2.

London.

23/2 1931.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 387/88

ULKOASIAINMINISTERIÖ	
5/125/ae. 1931	
2/3.31	?
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W.5.	
5	07

Helmikuun 23 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raportti-
ni no.2-1931, jonka otsalkeena on:

Sisäpoliittinen asema Englannissa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s: *A. H. Instamovic,*

K.Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. P r o c o p é,

Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

U. K. ...		Raportti no. 2-1931.	
5/128 ne.		31	
2/3. 31			
5 27			

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Sisäpoliittinen asema Englannissa.

Viime viikolla tapahtui Englannissa eräät täytevaalit, jotka luovat varsin räikeää valoa puoluepoliittiseen elämään tässä maassa. East Islington-nimisessä vaalipiirissä kuoli piirin parlamenttiedustaja, työväenpuolueen jäsen, ja kandidaatiksi ilmaantui kaksi konservatiivia, joista toinen oli lordi Beaverbrookin n.s. Empire Free Traden kannattaja ja toinen n.s. baldwinilaisen suunnan kannattaja, yksi työväenpuolueen ja yksi liberaalisen puolueen edustaja. Vaalitaistelu oli erinomaisen kiivas ja äänekäs. Pääottelu tapahtui konservatiivisten edustajain välillä. Tulos oli se, että paikka jäi työväenpuolueelle noin 10.000 äänellä, beaverbrookilaisen saadessa jonkun verran yli 8.000 ja baldwinilaisen yli 7.000 ääntä. Liberaali sai noin 4.000 ääntä.

Tämä tapaus osoittaa selvästi, miten suuri hajaannus vallitsee konservatiivisessa puolueessa ja on se luonnollisesti tämän puolueen keskuudessa herättänyt suurta ja katkeraa huomiota.

Tunnettu tosiasiahan on, että konservatiivisessa puolueessa on jo vuosikausia ollut havaittavissa melkoista tyytymättömyyttä puolueen johtomieheen, Mr. Stanley Baldwinin. Häntä syytetään selvien linjojen, voiman ja johtokyvyn puutteesta ja liian suuresta kallistumisesta vasemmalle. Näissä syytöksissä on ilmeisesti paljon perää - katsottuna konservatiiviselta kannalta -

mutta yllättäväksi tosiasiaksi on jäänyt se, ettei Baldwinin tilalle ole löydetty toista henkilöä, joka edes samassa määrin kuin hän voisi yhdistää keskenään puolueessa esiintyviä eri virtauksia ja puhaltaa puolueeseen uutta, elävöittävää henkeä. Tämäkin seikka osoittaa, että konservatiivisessa puolueessa on tuntuvasti vähäverisyyttä ja luovan voiman puutetta.

Beaverbrookin ja Rothermeren omistamien sanomalehtien nalkuttelu Baldwinia vastaan on ollut mitä ala-arvoisinta ja on ainakin jossakin määrin vahvistanut Baldwinin asemaa. Baldwinin sympatisimpia puolia on hänen rauhallisuutensa, sovinnollisuutensa, ja hänen arvokas ja vaatimaton esiintymistapansa, ominaisuuksia, jotka nykyään tahtovat muodostua enemmän tai vähemmän harvinaisiksi ilmiöiksi kaikkialla maailmassa, myöskin täällä parlamentaarisuuden vanhassa kotimaassa. Samalla kun epäilen, olisiko paljonkaan niitä, joidenka mielestä Baldwin olisi osoittanut huomattavaa johtajakykystä, on kumminkin ollut pakko todeta, että Baldwin on yllämainittujen henkilökohtaisten ominaisuuksiensa vuoksi koonnut ympärilleen tähän saakka puolueensa enemmistön. Mutta miten hän tästä lähtien jaksaa säilyttää asemansa, on avoin kysymys. Minä alkaisin olla taipuvainen luulemaan, että konservatiivien keskuudessa on se käsitys voittamassa alaa, että Baldwinin on väistytävä paikaltaan. Tähän suuntaan kirjoittaa esim. helmikuun 22 päivän "Sunday Times", joka tähän saakka on ollut Baldwinin johdonmukaisimpia kannattajia. Koska tämän lehden omistaa Berry Brothers-ryhmä, joka omistaa myöskin kuuluisan "Daily Telegraphin", niin voi tämä olla alkusoittoa suureen muutokseen ensialuksi konservatiivisessa puolueessa ja sen jälkeen kenties koko maassa.

Vallitsevat vaikeat ajat ovat jo kauan täyttäneet monet isänmeallisesti ajattelevat englantilaiset suurella huolella ja ovat nähtävästi saattaneet yhä useamman harkitsemaan, mikä olisi paras ulospääsy tästä raskaasta umpikujasta. Koska puoluepolitiikka on suurena esteenä uusille, positiviisille otteille, on jo jonkun aikaa ollut havaittavissa merkkejä siitä, että toivottaisiin konservatiivis-liberaalista kokoomusta. Helmikuun 22 päivän "Observerissa" asettuu prof. J.L.Garvin sille kannalle, että olisi muodostettava "kansallinen hallitus" kaikista puolueista. Näin ulkomaalaisen tarkastelijan mielestä olisi tämä tietysti paras ratkaisu kaikista, ja olisi, niin arvelisin, hyvin toivottava myöskin kansainväliseltä kannalta. Englannin poliittinen elämä kaipaisi mitä kipeimmin tervehtymistä ja luulisi sen vaikuttavan edullisesti koko muuhun maailmaan myöskin.

Ajatus "kansallisesta hallituksesta" Englannissa on taas tällä hetkellä niin uusi, että on vielä liian aikaista ottaa sitä poliittisiin realiteetteihin kuuluvana. Toiselta puolen olisi suuri erehdys väittää, etteikö niinkin voisi käydä. Jaksisivathan englantilaiset maailmansodan aikana unohtaa puolue-riitansa ja miksi he eivät voisi tehdä sitä nyt, jolloin asema taas on - valitettavasti - mitä raskain niin suhteessa kuin toisessa. Ja onhan Lloyd Georgekin vielä hyvässä kunnossa! Hänen ominaisuuksistaan riidellään enemmän kuin kenenkään muun englantilaisen valtiomiehen personallisuudesta, mutta yhtä ominaisuutta ei häneltä kiellä millään taholla: hänen rajatonta tarmoaan. Omana personallisena käsityksenäni tahdon lausua, että hänen kaltaistaan miestä aletaan tässä valtakunnassa kipeästä kaivata.

Työväenpuolueen leirissä on myöskin näkymässä rakoilua. Maanantain "Daily Herald", työväenpuolueen pää-äänenkannatta ja

tiittää kertoa, että Sir Oswald Mosley, jonka MacDonald otti hallitukseensa kesäkuussa 1929, mutta joka erosi siitä vuosittain, olisi aikeessa erota työväenpuolueesta. Ero tapahtuisi siitä syystä, ettei hänen mielestään MacDonald ole kyennyt tekemään mitään työttömyyskysymyksessä ja ettei hänellä olisi edes mitään ohjelmaa vastaisuudenkaan varalta. Syytöksissään on Sir Oswald suuresti oikeassa, mutta toinen asia on, mitä hän itse pystyisi tekemään tämän jättiläiskysymyksen - tämän jättiläissairauden - ratkaisemiseksi ja parantamiseksi.

Sir Oswald Mosleyn suunnittelema ero puolueestaan osoittaa joka tapauksessa, miten vakavaksi on sisäpoliittista asemaa Englannissa sekä poliittisessa että taloudellisessa suhteessa katsottava.

Jotain selvyyttä täytyy tilanteeseen tulla. Nykyinen puoluekonstellatio ei vie mihinkään - ei ainakaan mihinkään parannukseen.

Lontoossa, helmikuun 23 päivänä 1931.

L ä h e t t i l ä s :

R. H. Kesteven

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: Cj

ASIA:

Ministeri Saastamaisen rap. no 3.

Lontoo.

2/3 1938.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 411-94.

7/126 (a) 93A		
7/3-21	2	LIT.
J.H.M.	C.310	ASIA
5	08	
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W. 5.		

Maaliskuun 2 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen saada lähettää
raporttini no. 3-1931, jonka otsakkeena on:

Sisäpoliittinen tilanne Suur-Britanniassa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kun-
nioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s: *R. H. Saastamoinen*

K. Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. Procopé,

Helsinki.

LONTOOSSA

N^o

2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W. 5.		
8/3.31	3	11
PIENÄ	ALTO	AKIA
5	07	

Sisäpoliittinen tilanne Suur-Britanniassa.

Suur-Britannian aktiivinen maksubilanssi vuodelta 1930 arvioidaan virallisesti 39 miljoonaksi punnaksi. Tämä summa on 99 milj. puntaa pienempi kuin aktiivinen maksubilanssi vuonna 1929. Ero on siis sangen suuri ja osoittaa selvästi, miten epäedullinen mennyt vuosi oli taloudellisesti verrattuna edelliseen vuoteen, joka jo sekin oli heikonpuoleinen.

Vuonna 1930 oli Englannilla tubja ulkolaisista sijoituksistaan 35 milj. puntaa vähemmän kuin 1929 ja samoin nettotuloja meriliikkeestään 25 milj. puntaa vähemmän.

Tuonti Englantiin 1930 oli 392,3 miljoonaa puntaa suurempi kuin vienti. Vuonna 1929 oli vastaava luku 365,8 ja vuonna 1928 358,4 milj. puntaa.

Vuonna 1927 arvioitiin Englannin nettotulot ulkolaisista sijoituksista 285 miljoonaksi punnaksi. Tätä pidetään kummin-kin korkeana. Kauppaministeriö arvioi nämä tulot vuodelta 1929 270 miljoonaksi ja vuodelta 1930 235 miljoonaksi punnaksi.

Lyhytaikaisten lainain korot ja välityspalkkiot arvioitiin vuodelta 1929 65 miljoonaksi ja vuodelta 1930 55 miljoonaksi punnaksi.

Sekalaisten tulojen arvioidaan kuluneena vuonna pysyneen samana kuin edellisenäkin eli 15 miljoonana puntana.

Tällä hetkellä tuntuisi olevan jonkun verran optimismia ilmassa talouspoliittiseen tilanteeseen nähden. Juuri päättyneillä brittiläisillä teollisuusmessuilla kävi noin 10% enemmän osanottajia kuin edellisellä vuonna ja saatujen tilausten luku oli myöskin suurempi. Erikoista huomiota ja iloa on herättänyt se seikka, että kauan lamakaudesta kärsinyt tekstiiliteollisuus on saanut lisää työtä. Työttömien luku ei ole myöskään sanottavasti muuttunut pariin kuukauteen, mikä seikka on tyytyväisyydellä otettu huomioon.

Poliittinen asema on edelleen hyvin epäselvä.

Laivastosopimuksen aikaansaaminen Ranskan ja Italian välillä - mikä lasketaan MacDonaldirin hallituksen ansioksi, ennen kaikkea ulkoministeri Hendersonin ja meriministeri Alexanderin, - on tietysti laskettava huomattavaksi voitoksi työvänehallitukselle ja vahvistaa se epäilemättä jossakin määrin tämän hallituksen muuten hyvin horjuvaa ja heikkoa asemaa.

Viime viikolla kärsi hallitus vakavan tappion työrilaisuuslain (Trade Disputes Bill) käsittelyssä valiokunnassa. Tällöin äänestivät konservatiivit ja liberaalit yhdessä liberaalien ehdotuksen puolesta hallitusta vastaan saaden 37 ääntä hallituspuolueen 31 vastaan. Tämä on erinomaisesti tärkeä laki, sillä se koskee lakko-oikeuksia. Työväenpuolue haluaisi laillistaa suurlakon, mutta tätä vastustavat porvarilliset jyrkästi. Jos Lloyd George yhtyy kannattamaan porvarillista kantaa, voi nykyinen hallitus joutua mitä vaikeimpaan. Jopa voi kaatuminenkin tulla kysymykseen.

Sir Oswald Mosleyn ja eräiden muiden sosialistien eroaminen puolueesta on tietysti heikentänyt työväenpuoluetta.

Joku aika sitten mainitsin eräästä finanssiministeri Snowdenin suurta huomiota herättäneestä parlamenttipuheesta, jossa hän kiinnitti mitä vakavinta huomiota vallitsevaan taloudelliseen pulaan, minkä lieventämiseksi oli hänen mielestään valmistauduttava "hyvin vastenmielisiin toimenpiteisiin". Tällä hän suorastaan viittasi välttämättömyyteen ryhtyä alentamaan virkamiesten palkkoja ja nähtävästi tahtoi myöskin viitata siihen, että vallitsevien vaikeiden taloudellisten olojen vuoksi olisi välttämätöntä ryhtyä pohtimaan kysymystä työväen palkkojen laskemisesta. Huolimatta siitä, että Snowden oli pakoitettu pari päivää tämän puheen jälkeen antamaan julistuksen missä hän kategorisesti kieltää, että hänellä olisi ollut tällaisia ajatuksia mielessä, on puhe jättänyt epämiellyttävän vaikutuksen työväestöön ja Snowdenin kurssi on tällä hetkellä varsin alhaalla. - Ilmeinen tosiasia on, että palkkataso on liian korkea.

Yleinen johtopäätökseni hallituksen asemasta tällä hetkellä on se, että se on viime päivinä heikentynyt. Todennäköiseltä näyttää taas, että se tuskin jaksaa elää yli budjetitikkäsittelyn huhtikuussa. Jossakin määrin mahdollista on sekin, että se voi Trade Disputes Billin vuoksi joutua hyvin lähelle loppuaan joko tällä tai tulevalla viikolla.

Baldwinin asema puolueessaan näyttäisi olevan heikkonaan päin. Kuka hänen seuraajansa tulisi olemaan, on vaikea sanoa - jos yleensä mikään puolueenjohtajan vaihdos tulee kysymykseen - mutta näyttäisi melkein siltä, että katseet alkaisivat keskittyä Sir Robert Horneen. Hän oli rahaministeri

Lloyd Georgan viimeisessä hallituksessa, on suuri finanssimies ja todennäköisesti ei olisi erikoisesti vastenmielinen liberaaleille. Horne on skotlantilainen.

Mieliala Venäjää ja venäläistä dumpingia vastaan on epäilemättä kasvamassa ja alkaa olla varsin huomattava tekijä. Tällä viikolla pidetään jättiläiskokous Albert Hallissa, jossa tullaan selostamaan bolsheviikkivaaran merkitystä sekä valtiollisessa että taloudellisessa suhteessa. Puhujina tulevat esiintymään m.m. Churchill, Sir Robert Horne ja lordi Brentford (Sir Joynson-Hicks).

Kanadan ja Yhdysvaltain jyrkkä suhtautuminen Venäjän dumpingiin on herättänyt varsin suurta huomiota täällä.

Käsitykseni mukaan ei erehdystä tapahdu siinä, jos Suur-Britannian anti-bolshevistiseen liikkeeseen kiinnittää yhä suurempaa huomiota. Sitä on pidettävä vakavana ajanmerkinä.

Kaikki merkit viittaavat mielestäni siihen suuntaan, että poliittisessa suhteessa tulevat olot Englannissa kehittymään yhä vilkkaammiksi läheisessä tulevaisuudessa. Suunta kulkee oikealle ja tulee - ellei odottamattomia ihmeitä satu - päätymään konservatiivien voittoon.

Ekonomiseen tulevaisuuden kuvaan ei ole paljon lisättävä siihen, mitä viime aikoina olen lausunut; sen vaan toistan, että lievää optimismia on tällä hetkellä ilmassa.

Lontoossa, maaliskuun 2 p:nä 1931.

L ä h e t t i l ä s:

R. H. Saastamoinen

20/11/31.

THE BALANCE OF PAYMENTS.

In order to determine whether a country, considered as a unit, has grown richer or poorer during a given period, it is necessary to evaluate, not only the wealth produced and consumed within its borders, but also the incoming and outgoing streams occasioned by its transactions with other countries. The annual statement prepared by the Board of Trade upon the Balance of Payments is a first approximation towards an estimate of these two streams. Since the money of one country does not circulate in another country, the only means by which an international payment can be finally adjusted is by an export or import of goods, including bullion. The basis of the international statement of account is thus the "visible trade balance." According to the estimate just published, the surplus of the value of our imports over our exports of merchandise in 1930 was £387 millions, as compared with £381.5 millions in 1929. But in 1930 we imported on balance £5 millions of bullion, whereas in 1929 we exported £16 millions. Thus the total excess of visible imports was in 1930, £26.5 millions greater than in 1929, and reached £392.3 millions.

From the visible balance alone it would thus seem that we had received goods, in other words, spent money, to the large extent of £392.3 millions more than we had delivered goods, or received money. This discrepancy has to be explained by reference to the "invisible" payments made to us by other countries. The first of these items, Government Transactions, covering mainly reparations, Indian home charges and other receipts by Government Departments, is estimated at £21 millions, as against a revised estimate of £24 millions for 1929. Since our mercantile marine carries far more goods for other countries than we carry for them, we earn a large net income from shipping. But diminished freight rates and smaller cargoes, despite the maintenance of passenger rates, have reduced this income for 1930. It is put at £105 millions, as against £130 millions for 1929. The next item is one of the most important and one that is most difficult to calculate. In 1927 Sir Robert Kindersley investigated our net income from such overseas investments as are included in the Stock Exchange Official List. He came to the conclusion that it amounted then to £285 millions. Lacking information as to the net income from private investments, the Board of Trade took Sir Robert's figure for the purposes of their account, and allowed it to remain unchanged for the next two years. Last year the "Economist" made a fresh investigation, and reached the conclusion that our national income from this source should be reduced by

£30 millions. The Board of Trade considers that the "Economist" has allowed too little for capital arising from accumulated reserves. Meanwhile, pending further inquiries that Sir Robert Kindersley is making, the Board has reduced its estimated income from this source to £270 millions for 1929, and puts it at £235 millions for 1930. Two other invisible items remain. The interest on short loans and from commissions is reduced from £65 to £55 millions, while the income from miscellaneous receipts is retained at £15 millions, the same amount as last year.

When the invisible items are related to the visible, it will be seen that our apparent over-spending on imported goods is met by the claims upon other countries for the various items enumerated, and that a balance of £39 millions remains to our credit. Last year the credit balance was estimated at £151 millions. But the Board has now revised this estimate, lowering it to £138 millions. Even so, our credit balance has apparently shrunk by nearly £100 millions from that of last year. It has sometimes been argued that, although the calculations upon which our balance of payments is estimated are subject to a very considerable margin of error, the figures are useful for comparative purposes. If this conclusion may be accepted it would seem that our international income stream has very seriously diminished during 1930. The net balance to our credit is sometimes regarded as measuring the amount that has been available and used as new capital invested abroad. There is a large discrepancy between the £39 millions thus reached and the £100 millions given by the Midland Bank as the amount of new overseas capital issues for 1930. At first sight this may suggest overlending. We have lent what we have not really had to lend. This and other important questions are suggested by the figures of the Balance of Payments, but they demand independent consideration.

The Financial Times.

26 / II / 31.

BRITAIN'S BALANCE OF PAYMENTS.

The Board of Trade estimates of the final balance of our overseas accounts for 1930 will be studied with more than the usual keenness. The balance in our favour is the main factor in the determination of our real ability to make the loans abroad for which Britain is still pre-eminent. It does not follow that the actual volume of lending in any given period will be regulated accordingly, for while the demands of borrowers are finite, such figures as are available to show our disposable resources are very largely conjectural. That from time to time this country should lend beyond its means is, therefore, not at all surprising. The decrease during 1930 in the value of sterling suggested such a position.

The gap of £70,000,000 between loans and resources indicated by the new figures is not to be taken at its full face value, for the estimate of the latter is based upon revenue items only. Nevertheless, the fact remains that the calculations (some of them on a revised basis) indicate that we had £99,000,000 less at our disposal last year than in 1929, whereas we actually lent rather more. For this unfavourable state of affairs the blame must once again fall primarily upon the disastrous fall in commodity prices and the trade depression. Shipping contributed £25,000,000 less—a mean between varying estimates—in respect of its gross earnings as a result of the low level of freights and the inability to use to the full even the diminished tonnage still active. Net receipts on Government account escape with a reduction from £24,000,000 to £21,000,000, but obviously a heavy drop in the return from overseas investments generally was to be expected, and the fall is put at £35,000,000.

A steadying influence in this respect is the extent to which we hold fixed-interest stocks or those earning steady dividends. On the other hand, many undertakings have found their sterling earnings diminished by exchange troubles, as well as by the smaller volume of business, while others, such as rubber and base-metal producers, have received far less for their products. Slack trade and falling money rates explain a fall of £10,000,000 net in short interest and commissions, which are put at £55,000,000. A miscellaneous figure of £15,000,000 completes the total of £431,000,000, to be set against the £392,000,000 excess of imports—a poor showing. In some respects, such as the return from overseas investments, the position was still deteriorating towards the end of the year. It may well continue to do so as further reports of British companies working abroad come to hand, but otherwise the outlook is largely dependent upon whether we have reached the bottom of the depression, as some think, and if so, how soon the upswing will commence.

HEAVY FALL IN BRITISH INVISIBLE EXPORTS.

**FAVOURABLE BALANCE £99,000,000
LOWER LAST YEAR.**

SMALLER INCOME FROM SHIPPING.

**YIELD FROM OVERSEAS INVESTMENTS
REDUCED.**

Including invisible exports, it is estimated that the favourable overseas trade balance of the United Kingdom for 1930 totalled £39,000,000.

This shows a reduction of £99,000,000 on the 1929 figure and of £98,000,000 on that of the year preceding.

The return on overseas investments is estimated to have fallen by £35,000,000, while the net income from shipping declined by £25,000,000.

EFFECT OF PRICE FALL.

In addition to a substantial increase in the unfavourable visible trade balance of the United Kingdom in 1930, the invisible turnover also shrank considerably, and it is estimated that as a result the favourable balance on trading, including transactions of a financial character with other countries, dropped by £99,000,000 to £39,000,000.

According to an analysis compiled by "The Board of Trade Journal" the excess of imports of merchandise over exports for the year rose by £5,500,000 to £387,300,000. Compared with 1928 the increase is £35,600,000. The increase is due to the value of exports having fallen away to a greater extent than that of imports. Imports of bullion and specie at £95,200,000 exceeded exports by £5,000,000, thus bringing the total adverse balance to £392,300,000.

The movements of bullion and specie last year were exceptionally great. In the early part of the year there was an inflow of gold, but towards the end of the year there was a marked outward movement, principally to France, and on balance the year closed with an inward movement of bullion and specie amounting to £5,000,000. For 1929, it was estimated that a sum in excess of £10,000,000 must have been provided from the deposits of gold held in trust by the Bank, releases having been in excess of earmarkings to that extent. For 1930, it would appear that the gold put aside may have exceeded that released by £2,000,000 or £3,000,000.

Three Years Compared.

The figures for the past three years are summarised below:—

(In million £s)

MOVEMENTS.	1928.	1929.	1930.
Imports—			
Merchandise	1,195.6	1,220.8	1,044.8
Bullion and specie.....	58.0	70.7	95.2
Total	1,253.6	1,291.5	1,140.0
Exports—			
Merchandise	843.9	839.0	657.5
Bullion and specie.....	51.3	86.7	90.2
Total	895.2	925.7	747.7
Excess of imports over exports	358.4	365.8	392.3

As regards the "invisible" items, such as the net income on overseas investments, on shipping, Government

movements of overseas loans held in this country amounted to £34,000,000.

Profits on the realisation of overseas investments are another source of "new" money, and subscriptions to new issues may be met out of balances of realisation over purchases of securities previously existing. According to the statistics issued by the Midland Bank, the aggregate of new overseas issues offered on the London market was £143,000,000 in 1928, £94,000,000 in 1929 and £109,000,000 in 1930. It does not follow that all these sums were taken up by British investors, who, on the other hand, may have taken some part in flotations at foreign centres.

Net receipts from Government transactions, comprising receipts and payments in respect of loans, reparations and receipts on account of Indian home charges are estimated at £21,000,000. This compares with £24,000,000, the revised figure for 1929. There was a marked fall in receipts on reparation account, partly offset by an increase in receipts from inter-Governmental loans and a general reduction in overseas expenditure.

Sundry Receipts.

Sundry other receipts which go to swell the balance of invisible exports include acceptance credits, discount on foreign bills, bank interest (that is, short interest and commissions), commissions and other charges paid by overseas borrowers, merchanting commission on overseas produce, insurance remittances from abroad, and earnings on exchange transactions. Payments have also to be made by the United Kingdom to foreigners for similar services.

The money value of imports into the United Kingdom was much less in 1930 than in 1929, and the decline in the value of the world's trade last year as compared with 1929 was nearly 20 per cent. This general reduction, resulting partly from a fall in prices and partly from a decline in volume, will have had its effect on the earnings derivable from bankers' commissions and charges and from insurance premiums, brokerages, etc., paid by foreigners to residents in this country in connection with these transactions.

The Financial Times.

26/11/31.

Excess of imports over exports	358.4	365.8	392.3
--------------------------------------	-------	-------	-------

As regards the "invisible" items, such as the net income on overseas investments, on shipping, Government receipts and sums received in the United Kingdom for services rendered abroad, it is estimated that these in the aggregate totalled £431,000,000, comparing with £504,000,000 in 1929 and £495,000,000 in 1928.

Placing this £431,000,000 against the adverse visible balance of £392,000,000 gives the favourable balance mentioned above of £39,000,000, which compares with £138,000,000 for 1929 and £137,000,000 for the year preceding.

Lower Freights.

Shipping's contribution to invisible exports in the form of net national income (not profits) is estimated at £105,000,000, a decline of £25,000,000 on the year.

The average freight rates for 1930 for all routes continued relatively stable at the low level of about 20 per cent. below those of 1913 until towards the end of the year, when there was some increase.

Time charter rates failed to show a corresponding improvement at the end of the year. Average freight rates throughout the year were below those recorded for 1913.

The largest proportion of the invisible exports is made up of the net income from overseas investments. For 1930 it is provisionally estimated that this item dropped £35,000,000 to £235,000,000. Embraced in this item is all income from overseas investments, whether of a joint stock or private character, and allows for the deduction of income paid to oversea residents in respect of their investments in the United Kingdom. It does not take into account Government transactions in respect of war debt settlements.

Credit balances are available, as they accrue, for new investments, and most of the aggregate becoming available is so invested before the end of the year, but they are not the only sources of funds for new overseas investments. Sir Robert Kindersley calculated that in 1927 the sinking funds on and maturity repay-

ment on bank deposits, and charges and from insurance premiums, brokerages, etc., paid by foreigners to residents in this country in connection with these transactions.

Short Term Interest.

Low rates for short loans in this country, especially in the latter part of the year, and the relatively small amount of business done, indicate a reduction of earnings under this head. For the years 1928 and 1929 the earnings in this category were estimated at £65,000,000. For 1930 the total suggested is £55,000,000.

As regards miscellaneous receipts and payments in respect of the sale to and purchase from other countries of secondhand ships and in respect of emigrants' remittances, the savings of returning migrants, tourists' expenditure, etc., the sum of £15,000,000 has been taken as a conservative measure for some years, but no degree of precision can be claimed for it. It is allowed to stand for 1930.

In the following table are summarised the results of the preceding calculations. All the entries in it, except those relating to "Excess of imports of merchandise and bullion," are, in a greater or less degree, based on estimates:—

PARTICULARS.	In million £'s.		
	1928.	1929.	1930.
Excess of imports of merchandise and bullion.....	358	366	392
^a Estimated excess of Government receipts from overseas	15	24	21
^b Estimated net national shipping income.....	130	130	105
Estimated net income from overseas investments	270	270	235
Estimated net receipts from short interest & commissions	65	65	55
Estimated net receipts from other sources	15	15	15
Total	495	504	431
Estimated total credit balance on items specified above	137	138	39

^a Including some items on loan accounts. ^b Including disbursements by foreign ships in British ports.

Except in so far as payments and receipts in respect of the principal of international loans are included in the "estimated excess of Government receipts from overseas," the above table refers to revenue transactions as opposed to capital transactions.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C2.

ASIA: _____

Ministeri Saastamaisen rap. no 4.

Lontoo.

5/3 1931.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 441-201.

8/136		
11/3.31	2	2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W.5.
5	07	Maaliskuun 5 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raporttini no.4-1931, jonka otsakkeena on:

Tilanne Brittiläisessä Imperiumissa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

A. K. Saastamoinen

K.Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. P r o c o p é,

Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

ULKOASIANMINISTERIÖ	
8 126	Re. 1. 31
11/3.31	
RYHMÄ	OSASTO
5	02

Raportti no. 4-1931.

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Tilanne Brittiläisessä Imperiumissa.

Intia. Kautta maailman on jo viimeisten kahdenkymmenen neljän tunnin aikana levinnyt tieto siitä, että kello 1.30 aamulla 4 päivänä maaliskuuta 1931 allekirjoittivat Intian varakuningas, lordi Irwin, ja Mahatma Gandhi, Intian kansallismielisten johtomies, sopimuksen Intian vasta valmistuneessa pääkaupungissa, New Delhissa, jonka mukaan - sikäli kuin tämän aamun sanomalehtitiedot ovat oikeat ja lopulliset - olisi sovittu siitä:

että n.s. Civil Disobedience liike (tottelemattomuusliike) lopetettaisiin;

että lakia ja järjestystä rikkoneille suotaisiin (noin 50.000 henkeä) yleinen amnestia;

että suolanvalmistus sallittaisiin Intian rannikoiden asukkaille, mutta että suolamonopoli muuten jäisi voimaan (sen tuotto arvioidaan 4.700.000 punnaksi);

että Gandhi olisi peruuttanut vaatimuksensa siitä, että ryhdyttäisiin toimittamaan tutkimuksia poliisin toiminnan suhteen Intian levottomuuksien aikana;

että Gandhi olisi suostunut siihen, ettei hän vaatisi niiden lakien kumoamista, jotka koskevat ulkolaisten tavarain (ennen kaikkea englantilaisten tekstiilituotteiden) boikottauksen valvomista. (Tämä kohta ei tunnu vielä selvältä ja "Daily Mail" väittää suorastaan, ettei Gandhi olisi tässä suhteessa luopunut tähänastisesta kannastaan);

että Gandhi olisi suostunut ottamaan osaa jatkettaviin

"pyöreän pöydän" neuvotteluihin.

Tämän päivän "Times" asettaa sanan sopimus lainausmerkkiin sisään ja tämän päivän "News Chronicle" (liberaalien levinnein lehti) lausuu suoraan, ettei tätä preliminääristä sopimusta vielä voi katsoa lopulliseksi. Näin ollen siis on ehken liian aikaista olla vakuutettu siitä, että Intian ylen vaikean kysymyksen ratkaisunalkuun olisi jo päästy. Toiveet kumminkin näyttävät lupaavilta, ja jo yksin tämä on merkittävä muistiin hyvin huomattavana saavutuksena. Tältä kannalta katsovatkin tämän päivän lehdet yleensä asioita.

Jos on päästy siihen, että "tottelemattomuustaistelu" Intiassa lopetetaan ja että intialaisten ja englantilaisten väliset erimielisyydet ratkaistaan rauhallisilla neuvotteluilla, on kai oltava siinä käsityksessä, että pahimmat vaikeudet ovat voitettut. Tämä merkitseisi sanomattoman paljon koko maailmalle ainakin taloudellisessa suhteessa, sillä Intian 321 miljoonaa, niin köyhiä ja vaatimattomia kuin he ovatkin, kuluttavat sitenkin suunnattoman paljon tavaroita. Levottomuudet Intiassa ovat oleellisesti myötävaikuttaneet yleistaloudelliseen pulaan ja taas, jos olot siellä rauhoittuvat, alkaa kulutus siellä kasvaa ja kansainvälinen kauppa alkaa virkistyä. Sähkösanomat tietävätkin jo kertoa, että Intian taloudellisissa piireissä ollaan joka tapauksessa tyytyväisiä asiain tähänastiseen menoon ja että tulevaisuuteen katsotaan vissillä toivorikkauksella.

Näinä päivinä on minulla ollut tilaisuutta tavata hyvin huomattavia henkilöitä konservatiivisesta puolueesta ja olen voinut panna merkille, että nämä ovat olleet hyvin päättäväi-

sesti sitä mieltä, että Intian kysymystä ei saa tehdä puoluekysymykseksi eikä miksikään vaalitaistelun ohjelmakohtaksi (kuten Churchill yrittää tehdä) ja että tämän kysymyksen hoidossa on noudatettava mitä suurinta varovaisuutta ja kaukonäköisyyttä, eikä annettava asioiden missään tapauksessa mennä siihen, että tätä sotkuista vyyhtä olisi ruvettava selvittämään asevoimin. Paitsi sitä, ettei aseellista ratkaisua periaatteellisestikaan haluta, lausuttiin suurimmalla avomielisyydellä, ettei tähän rahallisestikaan eikä sisäpoliittisista syistä pystyttäisi.

Erikoisen mielenkiintoista oli panna merkille, miten suurta tyytymättömyyttä Churchillin menettely on herättänyt ei ainoastaan yleensä konservatiivisen puolueen keskuudessa, vaan hänen läheisimpien ystäviensä ja hallitustoveriensä piirissä. Näyttää siltä, että suhteet Churchillin ja näitten välillä olisivat jo nyt kutakuinkin poikki. Suuresti ihmeteltiin sitä, että Churchill oli mennyt näin pitkälle. Katkeria huomautuksia Churchillin monista kannanmuutoksista ja epäonnistuneista otteista (Dardanelli-retki m.m.) ei suinkaan puuttunut. Minua hämmästytti suorastaan se suuri avomielisyys, jolla mielipiteitä sekä tästä että muista tärkeistä kysymyksistä lausuttiin.

Jos ei ikäviä yllätyksiä satu on jo tätä preliminääristäkin tulosta Intian asiassa pidettävä suurena voittona ensinnäkin MacDonaldirin hallitukselle ja Intian varakuninkaalle, mutta myöskin Baldwinille, joka on täydellisesti tukenut nykyistä hallitusta, puhumattakaan siitä horjumattomasta ystävydestä, jota hän koko kriisin aikana on osoittanut lordi Irwinille. Koska konservatiivisen puolueen enemmistö on ollut Baldwinin kannalla ja liberaalinen puolue on samoin tukenut hallituksen politiikkaa, lankeaa saavutettu tulos suurena määrin kaikkien kolmen puolueen hyväksi. Suurin osuus tulee kumminkin työ-

väenpuolueelle, joka jo marraskuussa 1929 astui "myönnytyksiens tielle", minkä politiikan yksityiskohdat - ei itse pääsuunta - joutuivat mitä ankarimman arvostelun esineeksi sekä Lloyd Georgen (ja ennen kaikkea hänen) että Baldwinin taholta.

Jos siis Intian kysymyksessä on päästy todelliseen sopimukseen, on MacDonald saanut toisen suuren voiton näinä päivinä. Toinen on tietysti laivastosopimus Ranskan ja Italian välillä.

Huolimatta kaikesta tästä lausui "News Chronicle" eilen, että hallituksen asema on heikko ja että uusia vaaleja voi odottaa joko kesän tai syksyn kuluessa.

Jos Intian sopimuksesta tulee tosi, luulisi sen vahvistavan myöskin Baldwinin asemaa personallisesti, kuten ylläolevassa olen viitannut. Surastaan hämmästyttävää on minun viime päivinä ollut kuulla henkilöiltä, joka on ollut Baldwinin lähimpiä ja vaikutusvaltaisimpia työtovereita, miten vähän hänen nykyään luotetaan. "He lives in a fool's paradise" oli eräskin hänestä kuulemani lausunto. Mielenkiintoista on seurata, miten konservatiivinen puolue tulee ratkaisemaan kysymyksen johtajastaan.

Pari päivää sitten erosi opetusministeri Sir Charles Trevelyan virastaan. Syyksi hän ilmoitti sen, että hänen lakiehdotuksensa kouluajan pidentämisestä tuli ylähuoneen puolelta hyljättyksi. Tämä on epäilemättä ollut yksi syy, mutta vaikuttavin tekijä on nähtävästi ollut se, että luonteeltaan kulmikkaana miehenä on hänellä ollut suuria vaikeuksia tulla toimeen työtoveriensa kanssa. Näin ollen ei hänen erollaan ole katsottava olevan mitään erikoista merkitystä. - Trevelyan polven-tuu vanhasta, aristokraattisesta suvusta, on hyvin varakas mies, mutta on teoreettisesti jyrkkä ja ortodoksinen sosialisti.

Pari päivää sitten kirjoitin Trade Disputes Billin aiheuttamasta kriisistä. Liberaalit ovat vielä hyvin taipumattomal-

la kannalla tässä asiassa, mutta minulle on sanottu asioita tuntevalta taholta, ettei työväenhallitus tule tähän kaatu-
maan.

Lontoossa, maaliskuun 5 päivänä 1931.

Lä h e t t i l ä s :

R. H. Mestamies

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C7.

ASIA: _____

Ministeri Saastavuuden raportti no 5.

Lontoo

14/3 1981.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 595-227 ✓

10 126
18/3-31
5 Cj
2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Maaliskuun 14 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raporttini
no. 5-1931, jonka otsakkeena on:

MacDonaldin hallitus.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioituk-
seni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

P. H. Saastamoinen

K. Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. Procopé,

Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

Reportti no. 5-1931.

10/126
10/3.81
5 e7
2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W.5.

MacDonaldin hallitus.

Viime päivinä on MacDonaldilla ollut suuria vastoin-
käymisiä hallituksensa jäsenten vuoksi. Kaikkiaan on hän
lyhyen ajan sisällä menettänyt neljä työtoveriaan. Eilen
viimeksi Mr. Vernon Hartshornin, the Lord Privy Seal, joka
hoiteli työttömyyskysymystä. Hartshorn kuoli syöpähalvauk-
seen kotonaan Walesissa. Hän oli eräs nykyisen hallituksen
huomatuimpia jäseniä, ent. kaivostyömies, mutta huomattavasti
kyvykäs ja toimekas mies. Minäkin tunsin hänet ja pidin
häntä sympaattisena ja ymmärtävänä miehenä. Viimeksi tava-
tessani häntä puhelin hänen kanssaan Karjalan metsissä
esiintyvistä pakkotyöstä ja Intian kysymyksestä. Hän oli
nim. Intian komitean (Simonin komitea) jäsen ja oli hyvin
huvitettu puhumaan kokemuksistaan Intiassa. Hyvin avomie-
lisesti lausui hän pitävänsä Intian kysymystä suunnattoman
monimutkaisena eikä pitänyt mahdollisena lausua mitään
ennusteluja tulevaisuuteen nähden.

Tässä yhteydessä voinee olla syytä johdattaa mieleen,
että Simonin komitean lausunto oli yksimielinen ja että
kaikki puolueet olivat edustettuina tässä niin erinomaisen
tärkeässä komiteassa. Huolimatta siitä, että tämä komitea
oli n.s. Statutory Committee, jolle parlamentti oli anta-
nut tehtäväksi suunnitelman laatimisen Intian itsehallinnon
laajentamisesta, ei MacDonald odottanut tätä lausuntoa,
vaan antoi marraskuussa 1929 julistuksen Intian kansoille,
jossa näille luvattiin dominionin asema lähimmässä tule-
vaisuudessa. Lainoppineet olivat sitä mieltä, että Mac

Donald menetteli tässä laittomasti ja että hänen velvollisuutensa olisi ollut esittää parlamentille lakiehdotus, jossa Intian komitealle annetut valtuudet olisi ehdotettu peruutettaviksi. Jos parlamentti olisi hyväksynyt tämän toimenpiteen, olisi hallituksella ollut oikeus ryhtyä Intian asiassa uusiin toimenpiteisiin.

Intian kysymyksen tärkeyden vuoksi on syytä mainita, että MacDonaldin hallituksen menettelyn kumpaakin puolta, poliittista ja juridista, arvosteltiin parlamentissa mitä ankarimmin sekä konservatiivien että liberaalien taholta. Erityisesti ankara oli Lloyd George, joka nimenomaan alleviivasi sitä, että dominionien aseman myöntäminen Intialle muuten kuin asteettain, vuosikymmenien kuluessa, olisi mitä suurin vaara ennen kaikkea Intialle itselleen.

Kuoleman kautta menetti MacDonald pari viikkoa sitten kreivi Russelin, Intian alivaltiosihteerin. Hänen tilalleen on nimitetty Mr. Henry Shell (ent. maatyömies), joka samalla on ylennetty lordiksi (parooniksi, mikä on alhaisin lordi-aste).

Kuten olen maininnut erosi opetusasiain ministeri, Sir Charles Trevelyan, Bt., virastaan, koska hänen lakiehdotuksensa koulujen pidentämisestä ei tullut hyväksyntää.

Terveydellisistä syistä erosi äskettäin lordi Arnold, Paymaster General, virastaan.

Kaikkein suurin onnettomuus tällä hetkellä olisi MacDonaldin hallitukselle finanssiministeri Snowdenin kuoleminen. Hän on ollut jo ainakin kaksi viikkoa vaarallisesti sairaana ja niin henkisesti sitkeä ja voimakas mies kuin hän onkin, on hän ruumiillisesti tuskin muuta kuin varjo, ja hänen päivänsä voivat hyvinkin olla luetut. Iältään on hän 67 vuotta vanha. Budgetti esitetään, kuten tavallisesti, huhtikuun puolivälissä, ja silloin luonnollisesti tarvittaisiin Snowdenin suurta kykyä ja terävää kieltä kipeämmin kuin koskaan ennen. Budgetin esittäminen parlamentille on tällä kertaa vaikeampi

tehtävä kuin todennäköisesti koskaan ennen.

Lontoossa, maaliskuun 14 p:nä 1931.

L ä h e t t i l ä s: *R. H. Jaastamoinen*

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C7.

ASIA: _____

Ministeri Saastamaisen raportti no 6.

Lontoo.

14/3 1981.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 598-229.

1126 he. 31
18/3 31
2, MORETON GARDENS,
5 SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Maaliskuun 14 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raporttini
no. 6-1931, jonka otsakkeena on:

Taloudellinen tilanne Suur-Britanniassa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioi-
tukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

P. H. J. Procopé

K. Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. Procopé,

Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

126 he
1931

5 e2

Reportti no. 6-1931.

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

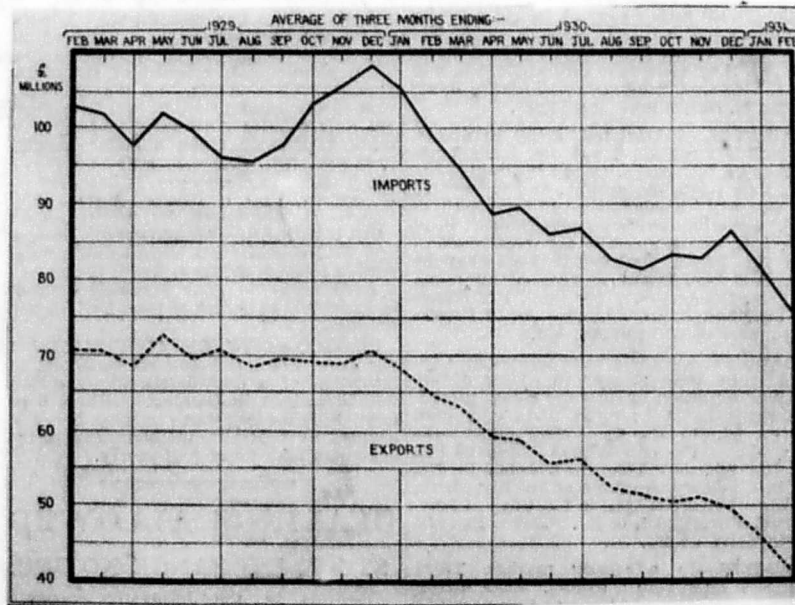
Taloudellinen tilanne Suur-Britanniassa.

Nyt julaistu tilasto helmikuun tuonnista ja viennistä osoittaa yhä surkeampia numeroita.

Vienti helmikuussa oli £.37.646.000 vastaten £.43.601.026 /6 tammikuussa ja £.60.570.838 vuonna 1930.

Tuonti tämän vuoden helmikuussa oli £.63.647.000 vastaten 75.569.744 tammikuussa ja £.88.210.096 vuonna 1930.

Alla oleva graafillinen taulukko osoittaa tuonnin ja viennin kehitystä helmikuusta 1929 helmikuun loppuun 1931.

Tämän tilaston valossa on totisesti hyvin vaikeaa nähdä, mitä sietoa on sanoi, että taloudellisella taivaanrannalla olisi huomattavissa mitään valkenemista ollenkaan, mutta kuten äskettäinkin kirjoitin, näin sanoo Cityn haute finance.

Äskettäin mainitsin, että kuuluisa taloustieteilijä, professori Keynes, joka on suuri vapaakaupan kannattaja, on sitä mieltä, että maahantuotaville tavaroille olisi asetettava 15% tulli (revenue tariff). Minun on lisättävä tähän, että hän suosittelee 5% tullin asettamista myöskin eräille raaka-aineille, joita hän ei - sikäli ainakin kuin minä olen huomannut - kumminkaan ole specificoinut.

Keynes on joutunut tekemänsä ehdotuksen vuoksi pahaan riitaan puoluetoveriensa ja vapaakauppamiesten kanssa, kuten monet äskeiset sanomalehtilausunnot osoittavat, joista painavimpana mainittakoon eräs artikkeli tämän päivän "Economistissa".

Mainittakoon vielä, että kuuluisa finanssimies Sir Josiah Stamp, (London Midland Scotland rautatieyhtiön pääjohtaja ja Englannin Pankin johtokunnan jäsen) on myöskin asettunut yleisten suojelustullien kannalle.

Kiintoisanan seikkana on mainittava, että yhtenä syynä suojelustullisysteemin introdusoimiseksi on esitetty sitä seikkaa, ettei työmiesten palkkoja uskalleta ryhtyä laskemaan ja näin ollen on tästäkin syystä pakko rakentaa tullimuuri näitten saarien ympärille.

Lontoossa, maaliskuun 14 p:nä 1931.

L ä h e t t i l ä s :

A. H. Lassman

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C2.

ASIA:

Ministeri Saastaneiden raportti no 7.
Lontoo.

16/3 1931.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 603-231.

12/12/31		
21/3-31	A	1
2, MORETON GARDENS,	SOUTH KENSINGTON,	
S.W.5.		

Maaliskuun 16 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raporttini no.7-1931, jonka otsakkeena on:

Taloudellinen tilanne Suur-Britanniassa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

A. H. J. Procopé

K.Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. P r o c o p é,

Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

12/12/31
21/3/31
507

Reportti no. 7-1931.

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Taloudellinen tilanne Suur-Britanniassa.

Pari päivää sitten käsittelin viimeksi otsikkoasiaa ja katsoen asian erinomaiseen tärkeyteen haluan seuraavassa taas lausua siitä muutaman sanan.

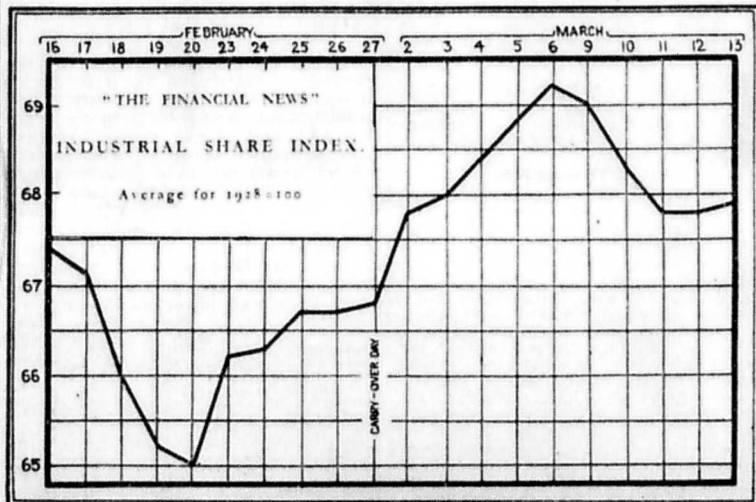
Liitän tähän erään graafillisen taulun tämänpäiväisestä "Financial Newsista", joka osoittaa teollisuusosakkeiden hintoja helmikuun 16 ja maaliskuun 13 päivän välisenä aikana. Taulukon julkaisee tämä tunnettu finanssilehti otsakkeella "Kiinteät hinnat viime tilikautena", (s.o. maaliskuun 2 ja 13 päivän välisenä aikana).

FIRM PRICES DURING THE PAST ACCOUNT.

More Trade Revival Hopes.

A firm tone ruled throughout the greater part of the Account just closed, though some sections met with a moderate setback towards the end.

The course of Industrials during the past two Accounts is shown in the following graph:—

K.Herra Ulk
Hj. J. P r
Helsinki.

The Account which ended on Friday last has proved quite encouraging from several aspects. Business has been on a broader basis, and although in the closing days interest generally has been by no means marked, the tendency has ruled firm. This was due mainly to revived confidence regarding trade, hopes of important political developments, rather less anxiety concerning the Budget and encouraging developments overseas, such, for instance, as the Franco-Italian agreement.

locally, but also on continental account dwindling appreciably. Firm spots have not been lacking.

	Price Mar. 13.	Make-up Mar. 2.	Rise or fall.
Anglo-Ecuadorian ..	9/ ..	9/4 1/2 ..	- /4 1/2
Anglo-Egyptn. "B" ..	2 3/8 ..	2 3/8 ..	-
Ang.-Persian	2 3/8 ..	2 3/8 ..	-
Apex (Trin.)	10/1 1/2 ..	10/4 ..	- /3
Attock	1 1/2 ..	1 1/2 ..	-
Brit. Controlled	1 1/2 ..	1/3 ..	- /1 1/2
Do. Prefd.	2/10 ..	3/4 ..	- /6
Burmah	3 1/2 ..	3 3/8 ..	- /4
Can. Eagle	8 1/2 ..	8 1/2 ..	-

Kuten leikkeleestä näkyy eivät motivit taloudellisen tilanteen kuvaamiseksi hieman toivorikkaammaksi ole kovinkaan vahvat, mutta siitä huolimatta on lehti taipuvainen pieneen optimismiin. Graafillinen käyräkin osoitti aikana helmikuun 20 ja maaliskuun 6 päivänä tasaista nousua. Sen jälkeen näyttää käyrä hieman laskeneen, mutta taas heikosti nousseen maaliskuun 11 ja 13 välisenä aikana.

Täydentääkseni kuvaani Cityssä vallalla olevasta (tarkemmin sanoen kaikkein johtavimmissa finanssipiireissä) tunnelmasta järjestin eilen keskustelun erään tuttavani kanssa, jolla on kaikki mahdollisuudet seurata taloudellisia virtauksia koko maailmassa ja joka lausunnoissan on mitä varovaisin. Hänkin sanoi, että aivan viimeisinä viikkoina on Cityssä ollut vallalla valoisampi käsitys taloudellisesta tilanteesta Suur-Britanniassa ja Pohjois-Amerikassa, mutta sitä hän ei rohkenisi väittää, että tämä merkitseisi definitivisen, mitä lievimmänkään, paranemisen alkua. Suorastaan mahdottomana ei hän sitä pitänyt.

Että esittäisin asian kaikki puolet tahdon lisätä, että Sir Josiah Stamp (liberaali, London Midland Scotland rautatieyhtiön pääjohtaja ja Englannin Pankin hallinnon jäsen) motiveerattessaan ehdotustaan yleisen tuontitullisysteemin introduksiomiseksi, josta t.k. 14 päivänä kerroin, kuvaa nykyistä tilannetta sanoilla "of unparalleled danger" - vertojaan vaille olevasta vaarallisuudesta. Nämä ovat vahvoja ja synkkiä sanoja. Voihan olla, että Sir Josiah Stamp on oikeassa ja että se helpoituksen tunne, mikä aivan viime aikoina on ollut ilmassa, on vaan ohimenevää laatua.

Lontoossa, maaliskuun 16 p:nä 1931.

L ä h e t t i l ä s :

A. H. Saastamoinen

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: C2

ASIA:

Ministeri Säästämisen raportti no 9.

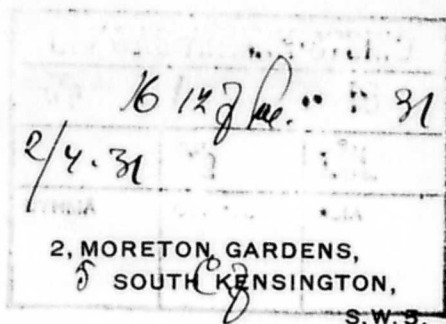
Lontoo

28/3 1981.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 837/245.

Maaliskuun 27 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää selostuksen
no.9-1931, jonka otsakkeena on:

Englannin sanomalehdistö Saksan ja Itävallan väli-
sistä tulliliittoneuvotteluista.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioituk-
seni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

P. H. Saastamoinen

K.Herra Ulkoasiainministeri,
Vapaaherra A.S.Yrjö-Koskinen,
Helsinki.

Englannin sanomalehdistö Saksan ja Itä-
vallan välisistä tulliliittoneuvotteluista. 5.09

Äänensävy täkäläisessä lehdistössä oli yllämainitun kysymyksen tullessa muutama päivä sitten esiin pikemminkin myönteinen kuin kielteinen. Pidättyväisyyttä lopullisessa arvostelussa oli todettavissa varsinkin konservatiivitaholla, mutta liberaalinen lehdistö suhtautui neuvotteluihin suopeasti.

Lyhyessä pääkirjoituksessaan (24.3.) Daily Herald lausui: Meillä on kaikki myötätunto Saksan ja Itävallan toivomusta kohtaan muodostaa läheisempi yhteys. Tämä toivomus on täysin luonnollinen ja sen toteutuminen ratkaisisi monia probleemoja. Mutta valitettavasti on tämä tapaus tuonut levottomuutta euroopalaiseen ilmapiiriin hetkellä, jolloin rauhaa tarvittaisiin enemmän kuin milloinkaan ennen. Siitä syystä Curtiuksen ja Schoberin olisi ollut viisaampaa odottaa hetkisen. Sitäpaitsi oli ajattelematonta olla neuvottelematta asiasta etukäteen muiden hallitusten kanssa ja täten herättää epäilyksiä.

Manchester Guardian kirjoitti (24.3.):

Kun Saksa ja Itävalta ovat ilmoittaneet olevansa valmiit samanlaisiin neuvotteluihin myös muiden maiden kanssa, niin on nyt teoreettisesti katsottuna tie avoinna tullimuurien yleiseen alentamiseen. Se on tervetullutta ajankohtana, jolloin yleinen tullirauhasopimus on epäonnistunut.

Kun Ranskan yleinen mielipide tuomitsee ankarasti saksalais-itävaltalaisen aloitteen, niin ei se merkitse sitä, että se sinänsä vastustaisi tulliliittoa, vaan sitä, että se vastustaa Saksan ja Itävallan välistä tulliliittoa. Ranskalainen opinioni pelkää, että tästä voisi olla seurauksena näiden

maiden välinen poliittinen unioni. Ranskalaiset haluaisivat noudattaa periaatetta "hajoita ja hallitse". Vaikka tällaisessa ajattelutavassa ei ole järkeä, haluaa se nojautua sopimuksiin. Kuitenkin on kysymyksenalaista, kuinka pitkälle tämä todellisuudessa pitää paikkansa. Taloudellinen sopimus Itävallan kohdalta ei nim. rajoita sen itsenäisyyttä. Jos se niin tekisi, olisi Itävallan laitonta ratifioida esim. yleistä tullitariffisopimusta.

Joskin siis ranskalaisen mielipiteen juridiset perusteet ovat epäilyksen alaisia, niin heidän tuntuksensa Saksan ja Itävallan lähentymisestä on oikeutettu. Saksaa ja Itävaltaa ajaa taloudelliseen lähentymiseen ainoastaan poliittisten etujen yhteisyys.

Arvosteltaessa näitä neuvotteluja, on kuitenkin muistettava, että molemmat neuvottelupuolet ovat ilmoittaneet halunsa ryhtyä vastaaviin neuvotteluihin myös muiden kanssa. Ja olkoon tätä koskevan klausulin takana mitä motiveja tahansa, niin on tätä klausulia käytettävä hyväksi laajempien sopimusten aikaansaamiseksi. Onko liikaa toivoa, että Mr. Henderson uskaltaisi ja voisi näin menetellä?

Seuraavan päivän kirjoituksessa Manchester Guardian vielä uudestaan tehosti, että tästä sopimuksesta, jos sitä oikein käsitellään, tulee olemaan edullisia seurauksia taloudelliselle tilanteelle Euroopassa. Lehti jatkoi: Niinpä esim. Tšekko-slovakian maatalouspiirit eivät todellisuudessa ole maan hallituksen tätä sopimusta vastaan tekemän protestin takana. He odottavat Englannin kantaa. Jos Henderson voisi taivuttaa Briandin laajentamaan - eikä lopettamaan alkuunsa - ehdotetun tulliliiton, niin yhdistetyn Euroopan tulevaisuus olisi paljon valoisampi.

Manchester Guardianin kannalla on myös ollut News Chronicle, liberaalien Lontoon-äänenkannataja.

Financial News yhtyy sopimusneuvottelujen myönteiseen arvosteluun. Lehti esitti, kuinka Itävallan on mahdoton ajarmittaa esiintyä taloudellisena yksikkönä ja kuinka kysymyksessä oleva sopimus ei vaaranna sen poliittista itsenäisyyttä; mitä taas tulee sen taloudelliseen itsenäisyyteen, niin ei sellaisesta käsitteestä voida mykypäivinä enää puhua. Lehti lopettaa tehostamalla, että tässä yhteydessä ei nouse kysymys poliittisesta yhteydestä, vaikkakin pelko siitä on aiheuttanut vastustuksen austro-saksalaista tulliliittoa vastaan; kaikkea tällaista turhanpäiväistä peloittelua vastaan on järkevien ihmisten noustava.

Timesin kirjoituksen (24.3.) pääsisältö on seuraava: Nykyaikaisen suurtuotannon johdosta monet seikat puhuvat suurempien taloudellisten yksikköjen luomisen puolesta Euroopan. Tällaisten muodostaminen olisi myös sopiva vastaus Sovietin kilpailulle. Kun on olemassa tällaisia, Saksan ja Itävallan välistä tulliliittosopimusta puolustavia yleisluonteisia näkökohtia, on sitä valitettavampaa, että nämä sopimusneuvottelut suoritettiin täydellisessä salaisuudessa ilman, että viittaus-takaan siitä annettiin muille. Jos Saksa ja Itävalta olisivat toimineet avoimesti, olisi sopimuksen vastaanotto muissa maissa ollut varmaankin toisenlainen kuin nyt, jolloin on syntynyt epäluuloisuuden ilmakehä. Erikoisesti tämä salaisuudessa toimiminen on saattanut ranskalaiset käsitykseen, että Saksalla ja Itävallalla on takana poliittisia vaikuttimia. Roomassa ja Lontoossa on kysymykseen suhtauduttu paljoa pidättyväisemmin kuin Parisissa ja odotetaan kahdessa yllämainitussa paikassa täyttä selvitystä neuvotteluista.

Vastakohta, joka tämän kysymyksen kautta on syntynyt toisaalta Saksan ja Itävallan, toisaalta useiden niiden naapurien välillä, ei valmista tietä ensi vuoden aseistariisumiskonferenssille. Tuottaa pettymystä, että se on tapahtunut hetkellä, jolloin ranskalais-italialaisen laivastosopimuksen jälkeen tilanne Euroopassa näytti paljoo lupaavammalta kuin ennen.

Morning Post (24.3.) pitää selviönä, että on kysymyksessä pyrkimys Saksan ja Itävallan välisen täydellisen yhteyden aikaansaamiseen. Lehti huomautti, että esillä oleva sopimus on opetus ja varoitus, joskaan ei uhka Englannille, sillä se osoittaa välttämättömyyden valtakunnalliseen tariffipolitiikkaan. Samaa näkökohtaa tehostaa myös Daily Mail esittämällä käsityksensä sitäpaitsi, että Itävalta tämän toimenpiteen kautta on rikkonut sopimuksia vastaan.

Äänensävy muuttui tšekäläisessä lehdistössä huomattavasti kylmemmäksi, kun tiedot eilen saapuivat siitä, että Saksa, vaikkakin oli halukas antamaan kansainliiton neuvoston tutkitavaksi kysymyksen ehdotetun sopimuksen laillisuudesta, ei ole valmis siirtämään neuvottelujen jatkamista siihen saakka, jolloin neuvosto olisi ehtinyt tutkia ehdotetun sopimuksen soveltuvaisuuden aikaisempien sopimusten kanssa.

Eilisessä pääkirjoituksessaan Daily Herald leimaa Brüningin vastauksen käsittämättömäksi epäkohteliaisuudeksi. Lehti paheksuu, että valtakunnankansleri on asettanut kysymyksenalaiseksi neuvoston pätevyuden käsitellä ehdotettua sopimusluonnosta.

Liberaalinen lehdistö olettaa, että neuvosto saa siltenekin käsitellä esilläolevan kysymyksen ja poistaa sen ympärillä syntyneen epäluuloisuuden. Manchester Guardian lausuu, että

jos Saksa ja Itävalta kieltäytyvät suostumasta Englamin tekemään esitykseen, niin ne tekevät itsensä syyppäiksi kansainväliseen epäkohteliaisuuteen eivätkä osoita kunnioitusta kansainliittoa kohtaan.

Konservatiivinen lehdistö toivoo Saksan ja Itävallan suostuvan Hendersonin pyyntöön kokonaisuudessaan. Morning Post lausuu, että jos niiden toivomus olla loukkaamatta liittosopimuksia on vilpittönn, niin ne eivät voi kieltäytyä ajattelemansa sopimuksen saattamisesta julkisen tarkastuksen alaiseksi Kansainliitossa.

Timesin kirjoituksessa tuodaan esiin m.m. seuraavat näkökohdat: Ranskan hallitus on varma siitä, että austro-saksalainen sopimus loukkaa tähänastisia sopimuksia, muut vallat - paitsi Saksa ja Itävalta - eivät ole tässä käsityksessä yhtä varmoja, vaan ovat siirtäneet sen eksperttiansä käsiteltäväksi. Joka tapauksessa on ensimmäinen tehtävä päästä selvyyteen tästä. Myöskään Saksalla ei voi olla mitään syytä vastustaa tätä tutkimusta Hendersonin esittämällä tavalla. On ehkä hyvä, että Neuvoston kokous on vasta toukokuussa, sillä siihen mennessä mielet ehtivät rauhoittua ja kysymys tulla tutkituksi. Siirtämällä asia neuvostoon on hankittavissa ehkä myös toinen etu. Itävalta on joutunut mahdottomaan taloudelliseen asemaan, se tarvitsee välttämättä pääsyä laajempaan taloudelliseen yhteyteen. Tämä on ehkä saavutettavissa yhteistyössä muidenkin valtojen kuin Saksan kanssa. Neuvosto voi löytää kysymykselle ratkaisun näitä linjoja seuraamalla.

Lontoossa, maaliskuun 27 p:nä 1931.

Sawolakis
lähetyksenavustaja.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C7.

ASIA:

O.a. Asiantuntija Wälilänlahti kap. no 8.

London.

27/8 - 31.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 3916-532

26/12/31		B. 10 31
1/9-31	5	L.M.
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W.5.		

Elokuun 27 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen saada lähettää
raportin no.8/1931, jonka otsakkeena on:

Hallituksen vaihdos Englannissa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kun-
nioitukseni vakuutus.

Eino Wähänen
V.a.asiainhoitaja.

Herra Ulkoasiainministeri
Vapaaherra A.S.Yrjö-Koskinen,
H e l s i n k i.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

26/129	13. 1031
1/9. 31	LIL
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W. 5.	

Raportti no. 8/1931.

Hallituksen vaihdos Englannissa.

Eilen aamulla uusi hallitus nimitettiin virkaansa ja piti kohta sen jälkeen ensimmäisen istuntonsa. Kun ministerilista on Suomessa lehdistön välityksellä pääpiirteissään jo tunnettu, on tarpeetonta tässä enää toistaa nimiä, vaan rajoitun tekemään muutamia huomautuksia hallituksen kokoonpanoon nähden.

Kuten sähkötiedoituksissa olin jo ilmoittanut todennäköiseksi, tuli varsinainen kabinetti tällä kertaa käsittämään vain 10 ministeriä; kaatuneessa hallituksessa siihen kuului kokonaista 20 ministeristön jäsentä. Oli tarkoituksellisesti koetettu muodostaa kabinetti mahdollisimman vähälukuiseksi, jotta sen työteho tulisi mahdollisimman suureksi ja joustavaksi silmällä pitäen sen tehtävää valmistaa suunnitelma rahallisen ja taloudellisen kriisin selvittämiseksi ja voittamiseksi. Tästä syystä kabinetin ulkopuolelle jätettiin erikoisesti sellaiset ministrit, joiden johtoon kuuluvat n.s. "spending departments", minkä kautta kabinetin toivotaan saavan vapaammat kädet työssään.

Puoluevärittäin on kabinettiministereistä sosialisteja pääministeri ja kolme muuta (Snowden, Lord Sankey, Thomas), jotka kaikki ovat jääneet entisille paikoilleen kaatuneesta hallituksesta, kuuluen sen MacDonalldille uskolliseen ryhmään. Tätä seikkaa pidettiin tärkeänä, jotta kontinueetti säilyisi,

ja muidenkin kabinettiministerien vaali osui lähinnä henkilöihin, jotka olivat aikaisemmissa hallituksissa olleet samojen departementtien johdossa. Konservatiiveja tuli kabinettiin myöskin neljä; heistä terveysministeri Neville Chamberlain oli tällä paikalla Baldwinin viimeisessä hallituksessa ja kauppaministeri Sir Philp Cunliffe-Lister on jo kahdesti hoitanut samaa salkkua, kun taas Intian valtiosihteeri Sir Samuel Hoare on aikaisemmin ollut kahdesti ilmailuministerinä. Hän on Intian kysymyksen hyvä tuntija ja oltuaan yhtenä konservatiivien edustajista Round Table konferenssissa häntä pidetään erittäin sopivana paikalleen. Kuten tunnettua suostui myöskin Baldwin astumaan uuteen hallitukseen, näyttäen sillä konservatiivien hyvää tahtoa jättää puolue-riidat syrjään ja alistua vieläpä sosialistisen pääministerin johdon alle kansallisen kokoomuksen aikaansaamiseksi. Mikäli olen kuullut, on eräillä vanhoillistahoilla, lähinnä kai "die hard"ien kesken, jonkun verran moitiskeltu sitä, että Baldwin, entinen pääministeri ja puolueen johtaja, suostui tähän askeleeseen, mutta yleinen mielipide on epäilemättä aivan oikein luke-
nut sen hänelle kunniksi ja ansioksi. Mahdollisesti on kunin-
kaan personallinen toivomus myöskin ollut myötävaikuttamassa, mistä enemmän tuonnempaa. Joka tapauksessa on huomattava, ettei Baldwin näytä halunneen vastaanottaa johtoonsa mitään ministeri-
ötä, vaan nimitettynä Privy Council'in loordi presidentiksi voi departementtien rutiinistyöstä vapaana avustaa MacDonaldia poliitiikan yleisessä johdossa. On myöskin mahdollista, että hän tulee toimimaan Alahuoneen johtajana, mikä tehtävä tavannukaisesti kuuluu pääministerille, mutta mikä nykyisissä olosuhteissa voisi olla jonkun verran vaikeata MacDonaldille.

Kabinetin kahdesta liberaaliseen puolueeseen kuuluvasta jäsenestä oli sisäministeri Sir Herbert Samuel samassa tehtä-

vässä v.1916 Asquithin hallituksessa. Hän on puolueensa huomattuimpia miehiä ja on nyt ollut sen johdossa Lloyd Georgen sairauden vuoksi. Toinen taas on uusi ulkoministeri, Englannin entinen ylituomari ja Intian varakuninkaana mainetta saavuttanut markiisi Reading (kuten tunnettu juutalaista syntyperää). Hän on iältään 71-vuotias (meni pari kolme viikkoa sitten uusiin naimisiin sihteerinsä kanssa!), on liberaalien puoluehallinnon puheenjohtaja ja puolueensa suuria voimia ja hänen vaaliaan pidetään erittäin onnistuneena. Hänen ehdokkuutensa ulkoasiain valtiosihteeriksi näkyi julkisuudessa jo maanantaina kun Labour-hallituksen kukistuminen kävi selväksi, mutta kuulin samana päivänä myöskin Sir Austen Chamberlainin nimeä mainittavan. Omasta puolestani olin aivan varma, ettei hän tulisi tälle paikalle, huomiottaen, että hänen toimintansa Baldwinin viimeisen hallituksen ulkoministerinä joutui loppuaikoina yhä ankarammaksi kasvavan arvostelun alaiseksi varsinkin Labourin taholta. Tähän nähden oli luultavaa, ettei MacDonald olisi kernaasti nähnyt häntä Foreign Officen johdossa nykyisessä hallituksessa eikä varsinkaan sen kabinettiin kuuluvana mistä taasen ulkoministeriä olisi ollut mahdoton sulkea pois. En lähde arvailemaan olisiko asiassa ollut tunteissa Baldwininkin vaikutusta, mutta jo viime kevät-talvella kuulin erittäin varmasta lähteestä että Sir Austen kuuluisi Baldwinin ankariin kritikoitsijoihin puolueessaan ja niihin, jotka olisivat olleet valmiit heittämään hänet yli laidan puolueen johdosta. Toisaalta ei luulisi, että tällaiset seikat olisivat päässeet asiassa vaikuttamaan kun oli kyseessä epäitsekkäs yhteistyö. Joka tapauksessa Sir Austen on lojaalisesti asettanut kykynsä ja kokemuksensa käytettäväksi, astuen ei-kabinettiministerinä hallitukseen, tosin ehkä hieman oudolle paikalle, nim.meriministerinä.

Ministeripaikoista, jotka jäävät ulkopuolelle varsinaisen kabinetin, on tärkeimmät, nim. departtementtipaikat jo täytetty. Niistä on joutunut neljä konservatiiveille, yhtä monta liberaalille ja yksi Labourille (ilmaministeri Lord Amulree, joka on jäänyt paikoilleen entisestä hallituksesta). MacDonald oli koettanut saada jäämään paikoilleen myöskin entisen sotaministerin Tom Shaw'n, joka on ollut hyvin suosittu alaistensa virkamiesten kesken sekä armeijassa, mutta kieltäytyi hän, huolimatta siitä ettei häntä mainittu entisen hallituksen "kapinallisten" ministerien joukossa. Sotaministeriksi tuli sitten liberaalinen markiisi Crewe. Joukko toisarvoisia ministeriaalipaikkoja on vielä täyttämättä ja ainakin osaan niistä jäänevät entiset sosialistiset haltijat, paikoilleen. Tämä koskee varsinkin kolmea lakimiesvirkaa (Attorney General, Solicitor General ja Lord Advocate), jotka luultavasti tulevat pysymään entisissä käsissä.

Tämä uusi hallitus, jonka korkea-aristokraattisuus (neljä markiisia!) pistää silmään koeteltujen työväenpuolueen kykyjen ohella, on epäilemättä aivan harvinaisen täysipainoinen ja täysin kriitillisen tilanteen vaatimusten tasolla. Se on todellakin sellainen kansallinen yhteistyön ministeristö, joka puolueohjelmat ja -pyytteet syrjäyttäen ja unohtaen on luotu yksilölliselle pohjalle pelastamaan maa uhkaavalta talouskriisiltä ja rahalliselta romahdukselta. Näin ollen uutta hallitusta ei voida kutsua varsinaisessa parlamenttaarisessa merkityksessä kokoomushallitukseksi vaan pikemminkin ekspeditioministeristöksi.

Kuten sähköteitse jo olen huomauttanut, on hallituksen yksinomaisena ohjelmana nykyisen pulan selvittäminen: punta on saatava stabilisoiduksi ja budjetti tasapainoon, ja tämä on suoritettava ensi kädessä ankarilla säästäväisyystoimenpiteillä sekä vasta toisessa sijassa mahdollisilla uusilla veroilla. Sitä

suunnitelmaa, jonka avulla kaikki tämä on suoritettava, ei ole vielä saatettu julkisuuteen eikä se liene kaikkia yksityiskohtiin myöten vielä aivan valmiskaan. Kuten tunnettua (vrt. lähetystön selostusta no. 25/1931, 11/8) totesi n.s. May'n komitea mietinnössään tekemiensä laskelmien perustalla, että 120 miljoonan punnan vajeisuus syntyisi budjetissa; tosiasiallisesti Snowden on myöntänyt summan olevan liian alhaiseksi arvioidun. Tämä vajeisuus on nyt saatava peitettyksi ja on se tapahtuva pääasiassa ekonomisoinnilla - siihen perustuu koko uusi hallitus. Onhan suurena syynä maan nykyiseen finanssivaikauteen ollut labour-hallituksen tuhma politiikka työttömyysavustukseen ja muihin n.s. "social services" menoihin, jotka ovat kasvaneet yli varojen ja joiden peittämiseen on jatkuvasti tarvittu ulkomaista luottoa ja lisääntyvää verotusta. Kysymys siitä, missä määrin pula on selvitettävä ratkaisevalta osalta säästöillä ja vasta toisessa sijassa lisätulojen löytämisellä asetti porvarit ja sosialistit vastakkain ja ratkaisi labour-hallituksen kohtalon.

Kun viime viikon kuluessa MacDonald ja Snowden tekivät epätoivoisia ponnistuksia löytääkseen pulaohjelmalle yhteisen pohjan, jonka hallitus kokonaisuudessaan hyväksyisi ja joka saisi molempien porvaripuolueiden kannatuksen Parlamentissa, kävi jo ilmi, että oli vaikea ristiriita olemassa itse periaatteeseen nähden. Konservatiivien ja liberaalien johtajat olivat neuvotteluissa yksimielisiä ja pitivät kiinni siitä, että budjetti oli balensoitava tekemällä säästöjä noin 3/4 tai ainakin 2/3 - muis-tettakoon, että May'n komitea ehdotti niitä 96 miljoonaa eli siis yli 3/4 vajauksesta. Mutta Trades Union asettui jyrkästi näin suuria poistoja vastaan, koska katsoi, että työväenpuolueen koko ohjelma ja periaatteet uhrattaisiin, jos käytäisiin niin suuressa määrin lyhentämään sosiaalisia menoja, eikä missään tapauksessa siis suostunut enempään kuin korkeintaan 50 prosentin vähennyk-siin kun loput taas oli saatava verotuksella.

Taistelu kaatuneessa hallituksessa kävi lopun lopulta työttömyysavustuksen ympärillä, jota MacDonald, Snowden ja muutamat muut heidän uskolliset kannattajansa porvarillisen puolue- ja pankkipainostuksen alaisena vaativat alennettavaksi 10 prosentilla. Tätä vastaan asettuivat kapinalliset ministerit, heidän etunenässään Henderson ja Clynes, jotka Trade Unionin nöyrinä käskyläisinä asettuivat kategorisesti työttömyysavustuksen minkäänlaisia pienentämistä vastaan. Tämä erikoiskysymys - muista suuntaviivoistahan oli itse asiassa päästy hallituksessa pääpiirteissään yksimielisyyteen - jakoi kabinetin kahteen sovittamattomaan leiriin, joista toinen uhkasi erota jos toinen ajaisi tahtonsa läpi. Tilanne kävi kestävättömäksi, MacDonaldin olisi ollut mahdotonta pitää hallitusta pystyssä, jos niin monet ja painavat miehet olisivat siitä eronneet - koko hallituksen oli kaaduttava, sen jälkeen kun loppukriisi oli huippuunsa kärjistynyt suorastaan dramaattisella tavalla ja yllättävällä vauhdilla, tilanteen muuttuessa sellaisella nopeudella että oli suorastaan mahdotonta kyetä sitä pätevästi seuraamaan.

Sitten maailmansodan aikojen Englannissa tuskin on eletty niin jännittävässä poliittisessa ilmapiirissä kuin viime viikon oli - hiililakon aika 1926 ehkä poisluettuna. Ilma oli täynnä sähköä, huhut kiertelivät kaupunkia, ja oli toivotonta saada ehdottomasti luotettavia tietoja siitä, mitä tapahtui ja oli tulossa. Hallituksen taholta osoitettiin mitä ankarinta sekretessia - siinä määrin, että sitä yleisesti moitittiin tämän vuoksi koska katsottiin sen vain lisäävän jännittyneisyyttä. Vielä torstai-iltapäivällä, t.k. 20 p:nä, näytti MacDonaldilla olevan tilanne käsissään eikä monikaan uskonut, että hallitus kolme päivää myöhemmin kaatuisi. Olin samana päivänä eräissä diplomaattisissa iltapäiväkutsuissa ja kiinnitin huomiota lu-

kuisaan joukkoon saapuvilla olevia sanomalehtimiehiä. Jouduin keskusteluihin useankin kanssa heistä, mutta kaikki tunnustivat suoraan, etteivät heidän tällä kertaa tiedneet mitään enempää kuin mitä lehdissä oli. Muuankin sanoi tulleensa urkkimaan diplomaateilta tietoja, mutta oli pettymykseen huomannut, että he olivat yhtä tietämättömiä!

Ei liene vailia mielenkiintoa palauttaa tässä mieliin muutamia pääkohtia siitä kehityksestä, jonka tuloksena nykyinen tilanne on. Kun muistaa, että Snowden itse jo 11 p:nä viime helmikuuta Alahuoneessa lausui varoituksia kansakunnalle siitä, että asema oli vakava ja että maan luotto oli joutumassa vaaranalaiseksi, ei voi olla hämmästyttä sitä kevytmielisyyttä, millä Labour-hallitus saattoi antaa asioiden kehittyä kriisiin. Muistettakoon myöskin, että Snowden itse sai tämän vuoden budjetin tasapainoon ei järkipörsäisellä finanssipolitiikalla vaan kuten sanottiin "budjettiteknillisillä silmänkääntötempuilla", toisin sanoen käyttämällä n.k. "pesämunia" ja jättämällä budjettitarkeitusperia varten kokonaan huomioon ottamatta lainaukset työttömyysvakuutusrahastosta. Kaikesta tästä huolimatta ja huolimatta kasvavista varoituksista porvarellisen lehdistön taholla ei hallitus ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin aseman parantamiseksi. Samanaikaisesti ekonominen tilanne huononi huononemistaan ja työttömyys kasvoi kasvamistaan (se on nyt 2.720.000). Erinäiset myrskyvaroitukset - kuten työttömyyskomissionin raportti kesäkuun alussa, suositelleen drastillisia avustusvähenyksiä ja Macmillanin finanssiraportti heinäkuun toisella viikolla - eivät myöskään saaneet mitään vauhtia hallitukseen, ja työväenpuolueen lehdet selittivät ne vain porvareiden vehkeiksi.

Tuli sitten Saksan kriisi, joka vakavasti vaikutti Englannin

rahalliseen asemaan, sekä punnanpako - selvin merkki siitä, että luottamus Englannin finansseihin oli pahasti horjumassa mannermaalla, ennen kaikkea Ranskassa - oli saavuttanut tavattoman laajuuden, tehden heinäkuun kuluessa ainakin 30 miljoonaa. Kun lisäksi May'n komitean raportti julkaistiin heinäkuun 31 p:nä ja saattoi peittelemättömänä koko maailman tietoon rahatilanteen heikkouden ja odotettavissa olevan budjettivajauksen, olisi luultu hallituksen täysin havahtuneen ja ryhtyneen mitä kiiremmiten pelastustoimenpiteisiin. On lisäksi muistettava, että esim. Snowdenin on täytynyt olla jo viikkoja ennen tietoinen siitä, mihin tuloksiin May'n komitea tulisi, ja luulisi hänen ja MacDonalidin tajunneen että mietinnön julkaiseminen tulisi ulkomailla vahvasti järkyttämään Englannin luottoa, jota nyt jos milloin tarvittiin, sekä horjuttamaan punnan arvoa.

Mutta mitä tapahtui? Mietintö päätettiin julkisuuteen, Parlamentti laskettiin hajalleen ja ministerit läksivät pois kaupungista lomilleen, vaikkakin valtiorakennuksen nurkat olivat jo tulella! On vaikea sanoa, mistä tällainen tilanteen väärinarviointi johtui - ehkäpä selitys löytyy Labour-puolueen (jossa ohjainta pitelee nyt täydellisesti Trades Union) eilisestä julistuksesta, missä edelleenkin väitetään, että kriisi on "keinotekoisesti" aikaansaatu ja että tilanne on pankkipiirien painostuksesta tarkoituksellisesti esitetty vakavammaksi kuin mitä se todellisuudessa on. Samoihin aikoihin "Daily Herald" suuressa pääkirjoituksessa julistaa kuinka terveet itse asiassa Englannin finanssit ovat ja kuinka kansakunta hyvin kyllä kestäisi lyhentämättömänä, jopa suurennettunakin, työttömyysavustuksen!

Yhtä kaikki - havahtuminen tapahtui ja yllättävän skillisenä Elokuun 11 p:nä pääministeri palasi takkia lomaltaan, ja sen jälkeen tapahtumat seurasivat toisiaan melkein pikajunan nopeudella.

Hallituksen talouskomitea ryhtyi työhön, neuvoteltiin pankki-maailman kanssa, kutsuttiin avuksi porvaripuolueiden johtajat ja annettiin vakuutus siitä, että budjetti saatettaisiin tasapainoon. Näin pitkälle oli päästy elokuun 13 p:nä, ja kaikki näytti sujuvan niin hyvin, että MacDonald saattoi palata lomaansa jatkamaan Skotlantiin - ja Baldwin Ranskaan. Neljä päivää myöhemmin pääministeri oli kuitenkin jo palannut takaisin kaupunkiin, neuvottelut jatkuivat, ja suunnitelma tilanteen selvittämiseksi oli valmis kabinetin käsiteltäväksi 19 p:nä, läpi päivän kestävässä istunnoissa - viimeksi mainittu seikka ei ollut tapahtunut sitten suursodan päivien, mistä lehdistö englantilaisella luonteenomaisuudella ei laiminlyönyt mainita: Tämän päivän kabinettineuvottelut tulevat ehkä pysymään historiallisina siksi, että niissä Labour-hallitus vakavasti keskusteli 10 prosentin tuontitullin asettamisesta ruokatavaroilta ja valmiille teollisuustuotteille; suunnitelmalla oli paljon kannatusta, ja erikoisesti oli Trades Unionin taholta annettu ymmärtää, että huolimatta vapaakauppaperiaatteesta sanottu toimenpidekin oli sille mieluisempaa kuin "dole" ja muiden "sosiaaliavustusten" lyhentäminen. Seuraavana päivänä hallituksen suunnitelma esitettiin puoluehallinnolle ja ammattiliittojen pääneuvostolle: jälkimmäiseltä tuli vastaukseksi kirkas ei ultimaatumina seuraavana, edellinen jätti hallitukselle "vapaat kädet". Kun kabinetti itsekin oli hajaantunut kahtia nimenomaan työttömyysavustuksen vuoksi, taajasi MacDonald kai jo silloin tilanteen kestäättömyyden. Väitetään näet, että hän jo perjantai-illana, jolloin hänellä oli pitkäaikoinen neuvottelu puhelimesta Balmoral'issa Skotlannissa olleen kuninkaan kanssa, oli suoraan ilmoittanut pelin menetetyksi ja aikovansa pyytää eron. Kuningas oli kuitenkin kehoittanut häntä "nukkumaan asian päälle" eikä hellittämään vielä. Mikäli

tiedän oli kuningas jo tällöin puhunut kansallisen hallituksen mahdollisuudesta siltä varalta, että hallitus kuitenkin kaatuisi. Voi muuten sanoa, että ainakin tästä hetkestä saakka kuninkaan osuus tapahtumain kulkuun muuttui erittäin huomattavaksi, ehkäpä suorastaan ratkaisevaksi. Julkisuudessa on tästä aivan erikoisesti huomautettu sanomalehdistössä, joka siitä on hänelle antanut aivan erikoisen tunnustuksen. Lauantaiaamuna kuningas odottamatta palasi Lontooseen - hän ei ollut ehtinyt olla Balmoralissa kuin päivän - ja tämä oli selvä merkki siitä, että tilanne oli äkkiä kärjistynyt. Puoluejohtajat kutsuttiin linnaan neuvottelemaan aamupäivällä, ja myöhemmin kabinetin istunnossa kävi selväksi etteivät kapinoivat ministerit olleet taivutettavissa työttömyysavustuksen suhteen. Toiselta puolelta taas konservatiivien ja liberaalien johtajat olivat myöntymättömiä mahdollisimman laajojen säästöjen välttämättömyyteen nähden - kysymys tariffeista oli heitetty yli laidan, Snowden ja liberaalit eivät olisi niihin menneet, ja Baldwin viisaasti kyllä ei niihin vedonnut; ne tulevat kyllä aikanaan päiväjärjestykseen! Myöskin se osa vanhoillista lehdistöä, joka vielä äsken oli vaatinut tariffeja pulan luonnollisena ja yksinkertaisimpana ratkaisukeinona, vaikenä niistä äkkiä.

Näissä oloissa MacDonaldin oli ratkaistava kummanko tien hän valitsisi, ja porvarillinen lehdistö on yksimielisenä lausunut hänelle kiitoksen ja tunnustuksen sanoja siitä, että hän valitsi "kunnien tien", uhraamalla puolueparollit yleisen edun hyväksi, mikä personallisesti häneen itseensä nähden merkitsisi sitä, että hän olisi "mennyttä miestä" puolueessaan ja saisi luopua sen johdosta. On epäilemättä omalla tavallaan traagillista, että oman puolueen oppositio MacDonaldia vastaan johti lähinnä Henderson - molemmathan olivat kauan käsikädessä toimineet puolueensa hyväksi. Mutta on muistettava, että Hender-

son on vallanhaluinen ja kunnianhimoinen mies eikä hänen ja MacDonaldin suhteet enää isoon aikaan olleet olleet parhaimpia. Tiedetään että pääministeri oli tyytymätön ulkoministerinsä viimeaikaiseen toimintaan varsinkin Kansainliitossa ja sanotaanpa etteivät he oikeastaan olleet "on speaking terms", kuten fraasi kuuluu ja viitataan esim. siihen etteivät he sopineet yhdessä matkustamaan viimeksi Berliinistä tullessaan. Minulle on kumminkin aivan äsken vakuutettu ettei tämä personallinen näkökohta olisi ollut myötävaikuttamassa Hendersonin kannanottoon.

Kun Labour-hallituksen kohtalo oli käynyt selväksi, oli saatava nopeasti ratkaistuksi kysymys seuraajasta, ja varsinkin tällöin kuningas itse mitä painavimmin vaikutti asiain kulkuun. Tiedän kuitenkin aivan ensikäden lähteestä, että häntä oli melkoisesti valmistettu asettumaan kansallisen yhteistyön hallituksen kannalle. Eräs määrätty ryhmä kullissien takana toimivia poliitikkoja - tietoni ovat luottamuksellisesti eräältä hyvältä ystävältäni tässä ryhmässä - oli taitavasti valmistellut maaperää asiassa sanomalehtiartikkelien, lähetettyjen kirjoitusten ja lopuksi tuhansissa kappaleissa levitettyjen lentolehtisten kautta. Eräs sellainen oli "joutunut" kuninkaan käteen, ajatus kiinnosti häntä ja hän oli kysymykseen perehtyäkseen kutsunut luokseen erään entisen parlamentinjäsenen, joka näyttää huomattavaa osaa tällaisessa politiikassa ja kuuluu sanottuun ryhmään. Näin oli kuninkaan kannatus saatu ja seuraukset ovat tunnetut.

Kuningas piti tärkeänä ettei MacDonaldin hallitus pyytäisi eroa ennenkuin kysymys tulevasta ministeristöstä olisi periaatteessa selvä ja samalla hän tarjosi uuden hallituksen muodostamisen MacDonalldille, joka on ollut erikoisesti hallitsijansa suosiossa koska hän on aina halukkaasti pyytänyt kuninkaan neuvoa ja ottanut sen varteen, mitä taasen Baldwin, niin väitetään, ei suinkaan ole tehnyt samassa määrin. Mainitsemaltani taholta kuulin, että MacDonalld aluksi olisi kieltäytynyt muodostamasta uutta

hallitusta koska pelkäsi, että häneltä puuttuisi riittävää kannatusta. Kuningas olisi kuitenkin insistoinut ja uhannut lopuksi kutsua Baldwinin tehtävänsä, jolloin MacDonald oli perääntynyt ja suostunut, semminkin kun kuningas saattoi vakuuttaa Baldwinin luvanneen lojaalisen kannatuksensa vieläpä ottamalla vastaan paikan hallituksessakin.

Maanantaina aamupäivällä oli ^{tilanne}selvinnyt ja puolapäivän aikaan hallituksen ero oli päätetty asi. Tällöin vielä luultiin julkisuudessa, että Baldwin astuisi asiain johtoon; kuten mainitsin sähkössäni no.97 juuri vähän sitä ennen "Times" in toimituksen taholta kuulemani tiedon perustalla. Vielä samon päivän iltapuolella MacDonald jätti hallituksen erohakemuksen kuninkaalle ja samalla vastaanotti virallisesti uuden hallituksen muodostamistehtävän. Ja 24 tunnin perästä hän saattoi jo esittää uuden ministerilistan hallitsijam hyväksyttäväksi, joten tiistai-iltana $\frac{1}{2}$ 8 korvissa nimet olivat julkisuudessa. Loppunäytös oli ilmeisesti erinomaisen hyvin valmistettu ja suoritettiin "at top speed", mutta niinpä tilanne ei kestänyt mitään siekailua. Vielä samana iltana MacDonald selosti tapahtumia radiossa ja saattoi kansakunnan tiedoksi uuden hallituksen ohjelman. Erikoisesti hän painosti työttömyyskasvatuksen vähentämisen välttämättömyyttä, osoittaen omalle puolueelleen, että hintataso oli laskenut $11\frac{1}{2}\%$ kun taas vähennys teki vain 10% . Ansaitsee vielä mainita, että hän seuraavana päivänä lähetti personallisen kirjeen kaikille puolueensa parlamentti jäsenille, vedoten heidän isänmaallisuuteensa, kunniantuntoonsa ja järkeensä tilanteen ymmärtämiseksi.

Tämä vetoamus näyttää kuitenkin karkuneen kuuroille korville, sillä yhtä vilpittömästi kuin porvarillinen mielipide lausui tyytyväisyytensä uuden hallituksen johdosta, yhtä raivokkaasti

Labour-puolue tuomitsi luopiot työväenliikkeen pettureina ja nyttemmin antamassaan julistuksessa, jonka alla on m.m. Hendersonin, ehkä tulevan puoluejohtajan, nimi kehoittaa mitä ankarimpaan vastarintaan uutta hallitusta vastaan. Epäilemätöntä on, että Parlamentin kokoonnuttua luultavasti jo 8 p:nä syyskuuta, MacDonald saa kestää tuimia otteluita entisten puoluetovereitensa taholta. Mutta kun ottaa huomioon, että mikäli tällä hetkellä voidaan laskea, on hänelle kuitenkin jäänyt Parlamentissa n.50 uskollista kannattajaa omasta puolueestaan, voidaan katsoa että hallituksella on riittävä ja varma enemmistö takanaan. Kun kaikki tarpeelliset lainsäädäntötoimenpiteet budjetin balansoimiseksi tulevat viemään ainakin 6-8 viikkoa, ei missään tapauksessa voine ajatella nykyisen hallituksen luopumista toimestaan ja uusia vaaleja ennen myöhäisyyksiä. Sen perustalla mitä olen kuullut saattaisi kuitenkin hyvin pitää mahdollisena, että hallitus saatuaan ohjelmansa läpiajatuksi pitäisi vielä tarpeellisena jatkaa taloudellisen elämän terveyttämispolitiikkaansa ehkäpä kauaksi uudelle vuodelle. Kaikki riippuu tietysti siitä saadaanko rintama pysymään ehyenä; tyytymättömiä on jossain määrin niin konservatiivien kuin liberaalienkin keskuudessa, ja työväenpuolue ei tule säästämään mitään keinoja maan kaivamiseksi MacDonaldin jalkain alta. Loistavan asean luulee Daily Herald tässä suhteessa saaneensa paljastuksellaan että New Yorkin Federal Reserve Bank olisi lainanannon ehdoksi tehnyt ulttiivisiä vaatimuksia hallituksen ohjelman suhteen, väittäen saaneensa tiedot kahdelta ~~entisen~~ kaatuneen ministeristön jäseneltä. Juttu on virallisesti kumottu täällä ja peruutettu myöskin New Yorkissa, mutta on muistettava "ettei savua ilman tulta". Joka tapauksessa oli maalle välttämätön luoton saanti riippuvainen siitä että riittävät takeet säästäväisyydestä voivat vakuuttaa Amerikan ja Ranskan finanssipiirit luoton järkipäisestä käytöstä

tällä. Että tapahtunut hallituksenvaihto on antanut tällaiset takeet, näkyy jo selvästi, sillä onhan Wall Street jo ilmoittanut, että ainakin 50-60 milj.punttaa on välittömästi Englannin Pankin saatavissa. Samoin on punnan stabilisoituminen jo huomattavissa, ja toivorikas mieliala tällä kuvastuu kaikkialla.

Mitä erikoisesti konservatiiviseen puolueeseen tulee, tahtoisin lopuksi vielä huomauttaa, että erikoisesti sen keskuudessa pidetään tärkeänä saavutuksena sitä tosiasiaa että työväenpuolue on saatu hajalleen taikka ainakin siihen saatu isketyksi sellainen kiila, joka estänee sen ehkä vuosikausiksi pääsemästä valtaan Englannissa. Elleivät huomaamani merkit petä oytätä päämäärää silmällä pitäen erikoisesti konservatiivien taholla tehty viime aikoina kulussientakaista työtä, luultavasti suurenmassa määrin kuin mitä tällä hetkellä voi arvioida.

Lontoossa, elokuun 27 p:nä 1931.

Eino Hakkarinen
V.a.asia inhoitaja.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C2.

ASIA:

V.a. Asiainhoitaja Wälikanhaan rap. no 9,
Lontoo.

18/9 1931.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 6036/548.

L. KOKO A. L. L. L. L.		
24/130 he. 31		
23/9.31		
RYHMÄ	5	ALTA
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON.		

S.W.5.

Syyskuun 18 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raportin
no. 9/1931, jonka otsakkeena on:

Eräs keskustelu Foreign Officen pohjoisen osaston
v.t.päällikön kanssa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri; syvimmän kunnioi-
tukseni vakuutus.

P. A. A. A.
V.a.asiainhoitaja.

Herra v.t.ulkoasiainministeri
A. Kukkonen,
Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

JUL 8 1931		10
No 281130 Re.		21
28/9.31	3	LL
RYHMÄ 5	NO 07	ACIA
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON,		
S.W.5.		

Raportti no.9/1931.

Eräs keskustelu Foreign Officen

pohjoisen osaston v.t.päällikön kanssa.

Käydessäni pari päivää sitten Foreign Officessa muutaman juoksevan asian vuoksi sain m.m. tilaisuuden puolisen tuntia kestävään keskusteluun Mr.Collierin kanssa, joka Mr.Seymourin ollessa lomalla hoitaa pohjoisen osaston päällikön tehtäviä. Hän oli äskettäin palannut lomaltaan, joten en ollut tavannut häntä hallituksen vaihdoksen jälkeen.

Keskustelu luonnollisesti kohdistui aluksi tapahtuneisiin suuriin muutoksiin, ja Mr.Collier painosti tällöin erikoisesti sitä kuinka äkkiä ja itse asiassa odottamatta kaikki oli tapahtunut. Hän sanoi, että uusi budjetti oli ankara, jopa drastillinen säästöissään ja uusissa veroissa, mutta myönsi samalla, että pakkotila sellaisia vaati ja oli niihin koetettava nurkumatta alistua. Oli tietenkin valitettavaa, että erinäisiä sosiaalisia menoja, kuten esim. opettajain palkkoja, oli pakko huomattavasti supistaa, mutta yleensäkin hallitus sentään oli onnistunut te-soittamaan uhraukset melko kohtuullisesti yli eri kansanluokkien.

Tiedustelin sitten, miltä tariffikysymys näytti ja mitä mahdollisuuksia oli olemassa, että jo nykyinen hallitus muodossa tai toisessa siihen puuttuisi. Mr.Collier myönsi avoimielisesti, että tariffien kannatus oli viimeisinä viikkoina voittanut huomattavasti alaa ja ettei ollut epäilystäkään siitä etteikö tulevissa

vaaleissa tämä kysymys näyttelisi mitä tärkeintä osaa. Hän myönsi, myöskin, että liberaalien taholla oli ollut huomattavissa siirtymistä vanhasta dogmiksi tulleesta vapaakauppapolitiikasta suojelustullien puolelle. Omasta puolestaan Mr. Collier ei tahtonut lausua mitään personallisia käistyksiä asiasta - hän on itse liberaali ja on hänellä liberalismi perintönä verissään kuten hän kerran minulle tuttavallisessa keskustelussa lausui. Tämän ymmärtämiseksi mainittakoon, että hänen isoisänsä lordi Moriswell oli sangen huomattu liberaalinen politikko Gladstonen aikana, toimien m.m. useita vuosia Attorney General'ina.

Mr. Collier esitti tämän jälkeen sangen laajasti niitä käytännöllisiä vaikeuksia, joita tariffipolitiikan omaksuminen tulisi aiheuttamaan. Kun esim. Englannin kaikki kauppasopimukset perustuvat suosituimmuusperiaatteeseen tulisi varmaankin niiden revidoiminen aiheuttamaan suuria käytännöllisiä hankaluuksia. Hän lausui myöskin vakaumuksenaan, että jos suojelustullit koko laajuudessaan äkkiä ajettaisiin läpi, tulisi taloudellinen tilanne ensimmäisten kuuden kuukauden aikana varmaankin olemaan huonompi kuin koskaan nyt. Ei voisi ajatellakaan muuta mahdollisuutta kuin että niitä saatettaisiin käytäntöön varovasti ja asteettaisesti - siis sama ajatus, jota Times tämpänpäiväisessä pääkirjoituksessa niin voimakkaasti painostaa (vrt. sähkök. no. 105). Kysyin edelleen oliko luultavaa, että, kuten lehdet väittävät, mahdollisimman pian tapahtuvien uusien vaalien kannatus oli kasvamassa. Mr. Collier myönsi tämän ja lausui henkilökohtaisena käsityksensä, että kaikki merkit näyttivät viittaavan pikaisiin vaaleihin. Kun huomautin, että lordi Rothermeren lehdistö intohimoisesti vaatii vaalien lykkäämistä, sanoi Mr. Collier, että sillä taholla harjoitettuun agitation on suhtauduttava hyvin varovasti koska se ei missään tapauksessa vastannut vanhoillisen puolueen virallista kantaa. Samalla hän kuitenkin myönsi, että myöskin liberaalien taholla suhtauduttiin kielteisesti alkaisiin vaaleihin.

Puheen ollessa säästäväisyyspolitiikasta tein Mr.Collierille lyhyesti selkoa Suomen hallituksen Eduskunnalle jättämästä säästöbudjetista, jolloin hän tiedusteli m.m. mahdollisesti tehtäviä supistuksia ulkomaisessa edustuksessamme. Tämä antoi minulle aihetta puolestani kysyä vaikuttaisiko hallituksen pulaohjelma täällä jollakin tavoin myöskin Englannin ulkoedustukseen. Mr. Collier mainitsi tällöin, että kysymys oli käsittelyn alaisena, mutta oli luultavaa ettei mitään oleellisia supistuksia voitaisi tehdä. Hänen juuri puhuessaan puhelin soi, ja hänen sanoistaan ymmärsin että hänen mielipidettään tiedusteltiin Moskovassa olevan toisen kauppaväestön apulaisen toimen lakkauttamisesta, kuten hän heti perästäpäin itse kertoi. Kysyin tällöin ettei kai ollut mitenkään luultavaa, että vasta vuosi sitten Englannin lähetystöön Helsingissä perustettu kaupallinen virka nyt lakkautettaisiin ja lausuin, että Suomen taholta tällaista toimempidettä varmaankin suuresti valitettaisiin. Käytin samalla tilaisuutta hyväkseni kertoakseni Mr.Collierille kuinka erikoisen vilkkaan mielenkiinnon alaisena englantilais-suomalaiset kauppasuhteet juuri tällä hetkellä ovat, kuten Suomen johtavien lehtien aivan näinä päivinä julkaisemat kirjoitukset ja juuri perustettu suomalais-englantilainen kauppaseura osoittavat, lisäten vielä kuinka Helsinkiin ensi kesäksi suunnitellun englantilaisen tavarankäytön toivotaan herättävän riittävästi harrastusta liikemiespiireissä täällä. Mr.Collier sanoi mielihyvällä panevansa merkille nämä seikat ja sanoi omasta puolestaan tulevansa mitä jyrkimmin panemaan vastaan jos jotenkuten, mikä ei kuitenkaan ollut luultavaa, heräisi kysymys kaupallisen avustajan siirtämisestä pois Suomesta.

Mr.Collier kysyi sitten kuuluiko meillemme mitään erikoista Venäjältä, mihin vastasin ettei sitten viimekesäisen noottien vaihdon ollut mitään erikoista sattunut ja että minusta omasta puolestani tuntui, että Venäjällä tällä hetkellä oli erikoisen

"hiljasta". Tähän Mr. Collier sanoi, että heillä Foreign Officessa oli sama tunnelma asiain "hiljaisuudesta" Venäjällä ja lisäsi että heillä kyllä oli ollut muutamia yksityisiä pieniä "hankauksia", kuten esim. tunnettu ampumisjuttu Pietarissa, josta ei näytä tulleen täysin tyydyttävästi selvitettyksi koskapa Mr. Collier sanoi, että Sovietin viranomaisten virallinen raportti näytti jättävän epäilyksille sijaa. Hän kertoi vielä kuinka toivotonta oli päästä eteenpäin asioissa venäläisten kanssa ja mainitsi tästä esimerkkinä velkakorvausneuvottelut täällä. Sain tietää, että niitä varten on asetettu sekakomitea tosin kyllä vielä "eksisiteeraa", mutta ettei se yli kahteen kuukauteen ollenkaan istunut kun on ollut asiallisesti mahdotonta saada mitään aikaan Sovietin edustajain kanssa. Luottamuksellisesti Mr. Collier kertoi, että Sovietin suurlähettilään palattua lomaltaan on tarkoitus vaatia häneltä suora ja selvä vastaus tarkoittiko Soviet "business"ta vai ei, ja jos tyydyttävää vastausta ei saataisi tulisi hallitus lopettamaan neuvottelut ja hajoittamaan komissionin. Hän mainitsi vielä lopuksi, että niissä pankkipiireissä, joissa Sovietille oli myönnetty vientiluottoa tai ainakin sellaista taattu, oli tultu yhä enemmän ja enemmän skeptillisiksi ja haluttomiksi enää mitään luottoa myöntämään, tahi sellaista vastaiseksi lupamaan.

Lontoossa, syyskuun 18 päivänä 1931.

W. A. Mahkangas
V.a. asiainhoitaja.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C7.

ASIA:

Ministeri Saastamaisen raportti no 10.

Lentos.

6/10-31.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 6192/575.

29/130 Re. D. 13 31		
12/10 31	5	LML
R/HEMA	OTAKO	ADIA
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON,		

S.W. 5.

Lokakuun 6 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raporttini
no.10/1931, jonka otsakkeena on:

Tilanne Englannissa.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioi-
tukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s: *A. H. Saastamoinen*

Herra Ulkoasiainministeri
Vapaaherra A.S.Yrjö-Koskinen,
H e l s i n k i.

LONTOOSSA

N^o

LONDON AIRTEL SERVICE		
29/11/30	2	2, MORFON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W. 5.
12/10.31	2	LEN
RYHÄÄ	OSASTO	ALIA
5	09	

Tilanne Englannissa

Sen jälkeen, kun selostin vaikutelmiani Lontoosta syyskuun 29 päivänä 1931, ^{Vaikka} jolloin Englanti siirtyi pois kultakannalta, ^{mittaus} mistä nyt tähän on kulunut ^{jo} ~~siis~~ kaksiviikko, ^{ei ole} ~~talteen mennessä~~ tapahtunut mitään, mistä voisi päätellä, mille tasolle punta tulee stabilisoitumaan. Sanomalehdissä yhtä vähän kuin finanssijulkaisuissakaan ei tästä vielä ole lausuttu mitään arveluita. Yksityisissä keskusteluissakaan en ole vielä tähän saakka kuulut lausuttavan mitään ennustuksia tässä suhteessa. Hyvin ilmeistä onkin, etteivät nyt kuluneiden kahden viikon aikana saavutetut kokemukset riitä antamaan pohjaa päteville laskelmille, niin toivottavaa kun epäilemättä olisikin mahdollisimman nopeasti saada tämä ylen tärkeä kysymys ratkaistuksi.

Kuten ~~telefonipuheluitten kautta olen ilmoittanut, on~~ ^{Taalla} Englannissa ^{on} suhtauduttu mitä rauhallisimmin tapahtuneeseen järkyttävään tosiasiaan - kultakannalta luopumiseen - ja tätä tyyneyttä ja hämmäilemättömyyttä jatkuu yhä. Suomessaakin on jo hyvin tunnettua, että punnan arvon aleneminen on jossakin määrin virkistänyt Englannin liike-elämää, vaikkakin olen kuullut sanottavan, että sanomalehti uutisiin tässä suhteessa ei pitäisi luottaa liian sananmukaisesti. Senpä vuoksi käytänkin tässä harkitusti sanoja "jossakin määrin". Todennäköisenä on tietenkin pidettävä, että punnan arvon laskeminen tulee edullisesti vaikuttamaan Englannin vientiin ja supistamaan Englannin tuontia, ellei liian

monta maata siirry pois kultakannalta. Aikaisemmin olen jo ilmoittanut, että samalla kun täällä ollaan hyvillään siitä, että maa toisensa jälkeen on Englannin esimerkkiä seuraten siirtynyt pois kultakannalta, on tämä seikka samanaikaisesti herättänyt huolestumista, koska, kuten juuri viittasin, punnan laskusta ei tässä tapauksessa ole etua kaupanteossa näitten maitten kanssa.

Poliittisesti on näitten viikkojen tunnuslause ollut: uudet vaalit ja suojelustullit vaiko ei.

Nyt on tämä kysymys viimeinkin saanut ratkaisunsa monen vaikeuden jälkeen. Vuorokauden viimeisinä tunteina eilisiltana, lokakuun 5 päivänä, päätti hallitus yksimielisesti - tätä seikkaa on pakko aivan erikoisen vahvasti alleviivata - esittää kuninkaalle, että parlamentti hajoitettaisiin 7 päivänä lokakuuta ja että uudet vaalit toimitettaisiin vielä tämän kuun lopussa. Vaalipäivästä ei tällä hetkellä ole ehdottomasti varmaa tietoa, mutta todennäköisesti tulee se olemaan joko lokakuun 27 tai 28 päivä.*

MacDonaldin "kansalliseen hallitukseen" kuuluu, kuten tunnettua, jäseniä Englannin kaikista kolmesta puolueesta. Näistähän ovat konservatiivit aina olleet protektionistisia, jotavastoin liberaalin puolue ja työväenpuolue ovat olleet vapaakaupan kannattajia. Ilmeistä on, että siitä saakka varsinkin, kun nykyinen hallitus syntyi, ovat MacDonald, Snowden ja Thomas olleet kutakuinkin selvillä siitä, että ennemmin tai myöhemmin on pakko ratkaista kysymys siitä, mennäkö suojelustulleihin tai ei. Näistä työväenpuolueen vanhoista johtomiehistä on ennen kaikkia Thomas, mutta viime aikoina kaikesta päättäen myöskin pääministeri MacDonald, yhä enemmän kallistuneet protektionistiseen suuntaan. Snowden on sitävastoin viimeiseen saakka itsepintaisesti pysynyt vapaakaupan kannalla. Lordi Sankey, hänkin työväenpuo-

luen jäsen, on arvattavasti myöskin ollut lähinnä vapaakauppamies. Liberalinen puolue on, kuten tunnettu, viime aikoina pahasti rakoillut suojelustulliasiansa ja on puolue nyt jakautunutkin kahteen osaan. Vapaakaupan kannalla on edelleen jyrkästi Lloyd George, mutta suojelustullien puoltajaksi on asettunut Sir John Simon, joka on vienyt suuren joukon puoluetta ja liberaalisia parlamentinjäseniä mukanaan. Taistelu on näiden kahden suunnan välillä liberaalisessa puolueessa ollut mitä kiivain ja sitkein. Ilmeisesti juuri ennen kaikkea tästä syystä on MacDonaldin ollut mahdotonta päättää, mennäkö uusiin vaaleihin tai ei. Eilen iltapäivällä teki hän viimeisen yrityksen taivuttaa Lloyd George kannalleen, mutta nähtävästi tuloksettomasti. Tästä huolimatta piti hän uusia vaaleja välttämättömänä toimenpiteenä.

Vaaleihin tulee MacDonald menemään "kansallisen hallituksen" lipulla. Häntä tulevat seuraamaan hänen hallitustoverinsa työväenpuolueesta, koko konservatiivinen puolue ja osa liberaaleja. Ohjelmassa ei tultane ehdottomasti ajamaan suojelustulleja. Tällä tavoin on saatu syntyvän tämä melkoisen laaja yhteinen rintama.

Miten tulee vaaleissa käymään?

Todennäköisesti tulee MacDonaldin johtama "kansallinen hallitus" voittamaan.

Työväenpuolueella on parhaillaan puoluekokous ja on puolue siellä ohjelmakseen hyväksynyt aivan ylimalkaisen, tavallisen, sosialistisen ohjelman, jossa pankkien ja teollisuuslaitosten kansallistuttamisen kautta luvataan parantaa kaikki viat ja murheet, jotka rasittavat ihmiskuntaa. "Kansallisen hallituksen" toimeenpanemat palkkojen alentamiset luvataan peruuttaa. Missä määrin sosialismi sinänsä erikoisesti tehoaa Englannin

kansaan, on kysymys, josta voi olla eri mieltä, ^{on selvää,} että sosialis-
 tisella dogmaattisuudellakin on paljon kannattajia ~~on selvää~~ ^{ja}
 mutta ilmeisesti täytyy lupauksen palkkojen alentamisen peruut-
 tamisesta langeta hyvään maahan. Tämänhän on aivan inhimillistä.

Viimeisten kymmenen päivän aikana on monin paikoin Englannis-
 sa ja Skotlannissa tapahtunut melkoisia järjestyshäiriöitä. Glas-
 gowissa, joka on suuri teollisuuskeskus ja vanhastaan tunnettu
 levottomasta työläisasutuksesta, ovat nämä häiriöt olleet pahim-
 mat ja suurimmat. Eräaseen katunäytelmään lienee osallistunut noin
 50.000 henkeä. Tappeluita järjestyksellään kanssa sattui, mutta
 aivan erikoisesti vakavina niitä ei tarvitse pitää. Täällä Lon-
 toossa on myöskin sattunut yhteentörmäyksiä ja mielenosoituksia,
 mutta ei niitäkään tarvitse pitää kovin vakavina. Ennen kaikkea
 ne osoittavat, että tyytymättömyyttä ja levottomuutta on ihmis-
 ten mielissä, seikka, jota näissä raskaissa oloissa ei tietenkään
 voi kovinkaan suuresti ihmetellä.

"Morning Post" on parina viime päivänä kirjoitellut näistä
 katukohtauksista ja on se tietävinään, että ne ovat järjestetyt
 Moskovasta käsin. Mahdotontahan tämä ei liene.

Tästä lähtien tulevat tapahtumat arvattavasti seuraamaan toi-
 siaan mitä nopeimmassa tahdissa. Vaalitaistelu tulee kaiketi ole-
 maan sekä äänekäs että ankara, mutta onneksi siitä tulee lyhyt.
 Tulokset ja seuraukset tulevat tietenkin olemaan kätkeytyneä tule-
 vaisuuden peittoon, mutta levottomuuteen ei ole syytä. Englanti on
 tähän saakka aina jaksanut nousta ylös vaikeuksistaan ja sen se-
 kai tekee nytkin, vaikka myöntää täytyy, että tilanne on monimut-
 kaisempi ja vaikeampi kuin koskaan ennen. ^u

Lontoossa, lokakuun 6 päivänä 1931.

R. H. Saastamoinen

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: 67.

ASIA:

Ministeri Saastamoisen rap. no 11.

Lontoo.

17/u-31.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 6555/624

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Marraskuun 14 p. 1931

ULKOAI		
83	130	Pal. 31
18/11-31	2	—
ASIA	ASIA	ASIA
5 07		

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää
raporttini no. 11/1931, jonka otsakkeena on:

MacDonaldin toinen kansallinen hallitus.

Vastagnottakaa, Herra Ministeri, syvimmän
kunnioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

P. H. Jassanmaa,

Herra Ulkoasiainministeri,
Vapaaherra A. S. Yrjö-Koskinen,
Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Nº

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
No 33 / 130 Pöytäkirja 1931		
18/11-31	No -	Liik. -
RVHMÄ	OSASTO	ASIA
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON,		

S.W. 5.

Raportti no. 11.

MacDonaldin toinen kansallinen hallitus.

Marraskuun 5 päivänä 1931 sai pääministeri J. Ramsay MacDonald lopullisesti valmiiksi uuden kansallisen hallituksensa. Katsoen siihen, että konservatiivinen puolue sai vaaleissa niin musertavan enemmistön, nimittäin 472 edustajaa 615:sta, ei pääministerin tehtävä suinkaan ollut helppo, sillä pitihän hänen ennen kaikkea pitää huolta siitä, että hallituksen kansallinen luonne säilyisi samalla kuin konservatiivinen puolue kumminkin tulisi mahdollisimman suuressa määrin tyydytetyksi. Tässä yrityksessään on MacDonald ilmeisesti melko hyvin onnistunut, koskapa hallitus on saanut hallituspuolueiden taholta hyvän vastaanoton ja koskapa yleensä tunnustetaan, että hallituksen jäsenet ovat sängen pystyviä henkilöitä.

Hallituksen kokoonpano on seuraava:

Varsinainen hallitus:

Pääministeri - - - - -	J. Ramsay MacDonald (N.L.)
Lord President of the Council (Kunink. salaneuvoston presid.)	Stanley Baldwin (C.)
Finanssiministeri - - - - - (Chancellor of the Exchequer)	Neville Chamberlain (C.)
Sisäasiainministeri - - - - -	Sir Herbert Samuel (Lib.)
Lord Chancellor - - - - - (Oikeusministeri)	Lordi Sankey (N.L.)
Sotaministeri - - - - -	Lordi Hailsham (c.)

Ulkoasiainministeri - - - - -	Sir John Simon (L.N.)
Intian Ministeri - - - - -	Sir Samuel Hoare, Bt. (C.)
Dominioneitten ministeri - -	J.H. Thomas (N.L.)
Siirtomaaministeri - - - - -	Sir Philip Cunliffe-Lister (C.)
Iilmaministeri - - - - -	Marquess of Londonderry (C.)
Skotlannin ministeri - - - - -	Sir Archibald Sinclair, Bt. (L.C.)
Terveysministeri - - - - - (Sosiaaliministeri)	Sir Edward Hilton Young (C.)
Kauppaministeri - - - - - (President of the Board of Trade)	Walter Runciman (L.N.)
Lord Privy Seal - - - - -	Philip Snowden (N.L.)
Meriministeri - - - - - (First Lord of the Admiralty)	Sir Bolton Eyres-Monsell (C.)
Opetusministeri - - - - -	Sir Donald Maclean (Lib.)
Maanviljelysministeri - - - -	Sir John Gilmour (C.)
Työministeri - - - - -	Sir Henry Betterton (C.)
Yleisten töiden ministeri - - (First Commissioner of Works)	W. Ormsby-Gore (C.)

Kuten tästä näkyy on Englannin hallituksessa neljä jäsentä MacDonaldin "Kansallisesta työväenpuolueesta" (National Labourilla on 13 edustajaa parlamentissa), yksitoista konservatiivisesta puolueesta (472 parlamentissa), kaksi n.s. kansallisesta liberaalisesta puolueesta (34 parlamentissa) ja neljä "liberaalia", tarkemmin sanottuna Samuel-liberaalia.

Lloyd Georgen ryhmä, nimittäin Lloyd George itse, hänen tyttärensä, hänen poikansa ja tämän lanko, ei ole edustettuna hallituksessa. Tämä ryhmä ja Labour Partyn 52 edustajaa parlamentissa muodostavat nykyään koko "Hänen Majesteettinsa opposition", kuten täällä Englannissa on tapana sanoa.

Kaikki Englannin nykyisen hallituksen jäsenet ovat kotimaassaan varsin tunnettuja valtiollisissa toimissaan, joskaan heis-

tä kaikki eivät ole erikoisemmin tunnettuja maansa rajojen ulkopuolella. Tällaisia ovat kai ennen kaikkia Sir Archibald Sinclair, Sir Bolton Eyres-Monsell, Sir Donald Maclean, Sir Henry Betterton ja Mr. W. Ormsby-Gore. Parlamentin vanhempina jäseninä on heillä kumminkin hyvä asema ja nimi.

Että Sir John Simonilla olisi suuret mahdollisuudet tulla hallitukseen on ollut helppo havaita viimeisten vuosien kuluessa. Se käsitys on jo parisen vuotta ollut jokseenkin yleinen, että hän on valmistellut lähtöä liberaalisesta puolueesta siirtymään konservatiiviseen puolueeseen. Tätä hän ei kumminkaan ole tehnyt vielä. Ehkenpä hänen oma ryhmänsä, Kansallis-liberaalit, jää eloon tai nielee itseensä koko jällelläolevan osan liberaalisesta puolueesta. Tällöin hän tietysti kai jäisi ryhmäänsä, jonka luoja ja johtaja hän on, tai tulee hänestä koko liberaalisen puolueen johtaja ja päämies, jos yhtyminen on mahdollinen. Sitä ei ilmeisesti ole niin kauvan kuin Lloyd George elää, joka ei näytä tulevan enää toimeen kenenkään kanssa. Konservatiiviseen puolueeseen olisi Sir John Simon arvattavasti hyvin tervetullut. Sivullisen on ainakin mahdoton nähdä, mitä asiallista eroa on enää varsinkin kansallis-liberaalien ja konservatiiviseen puolueen enemmistön välillä. Baldwin ja Sir John Simon ovat jo kauan olleet varsin lähellä toisiaan. Vuonna 1927 nimitti Baldwin Simonin Intian komitean puheenjohtajaksi, joka tietysti oli mitä suurin luottamuksen osoitus. Simonin ja MacDonaldin suhteet sitä vastoin eivät ainakaan loppuvuodesta 1929 lähtien ole olleet ollenkaan hyvät, sillä MacDonaldin työväenhallitushan antoi marraskuussa 1929 n.e. Intian manifestin odottamatta Simonin komitean mietintöä ja neuvottelematta silloin tai edes sen jälkeen Intian asioista Simonin kanssa. Simon on tätä ihmeellistä syrjäyttämistä valittanut julkisuudessaakin, mutta lojaalisena ja isänmaallisena miehenä yhtyi hän ensimmäisten joukossa kannattamaan MacDonaldia kriisin puhjetessa elokuussa. Huolimatta siis siitä, että MacDonald

oli näinä vuosina ollut näin kylmäkiskoinen Simonia kohtaan oli kumminkin jo edeltäkäs in odotettavissa, että Simonista joka tapauksessa tulisi hallituksen jäsen, mutta että hänestä tulisi ulkoministeri oli itse asiassa yllätys. Konservatiiveilla olisi kai ollut oikeus tähän paikkaan, mutta ehkenpä he eivät voineet sopia henkilöksymyksestä. Siihen viittaisi minusta Sir Austen Chamberlainin kieltäytyminen hallituksen jäsenyydestä mikä ikänsä perusteella. Vielä tällä hetkellä olisin taipuvainen pitämään Sir Austen Chamberlainia kieltäytymistä etupäässä kulissien takaisen intriigien tuloksena, vaikkakin eräs hänen kaikkein lähimpiä henkilökohtaisia ystäviään minulle vakuutti Chamberlainin päätöksen johtuneen heikontuneesta terveydestä. Koska Simon oli aikaisemmin ollut sisäministeri oli tietysti se ajatus lähinnä, että hän taas tulisi tälle paikalle, joka hänelle etevänä juristina olisi kai hyvin sopinut. Mutta tästä oli nähtävästi vaikeaa syrjäyttää Sir Herbert Samuelia.

Sir John Simon on 59 vuoden ikäinen ja on hän mies parhaissa voimissaan. Hän on, kuten tunnettu, etevä juristi ja pidetään häntä tällä hetkellä Englannin taitavimpana asianajajana. Hän on terävä-älyinen, tavattoman selvä ja loogillinen, mutta kylmä. Eräissä äskeisissä luonteenkuvauksessaan Simonista kirjoittaa Churchill tämän "marmorimaisesta hymystä". Luultavasti saa Moskova aikanaan tuntea tätä marmorista, kivistä hymyä, sillä Simon on suuri bolshevismin vihollinen. Mutta siihen on vielä matkaa, nimittäin mahdolliseen uuteen orientoitumiseen Moskovaan nähden, sillä Englanti keskittyy tiettysti toistaiseksi omien asioidensa hoitoon. Sitä vastoin voi Moskova kylläkin tulla kokemaan kylmää kohtelua Englannin puolelta kauppa-asioita järjestettäessä, jotka luonnollisesti ovat päiväjärjestyksessä ennen kaikkea. Näissä asioissa tulee Simon olemaan vaikea neuvottelutoveri kaikille maille, ei ainoastaan suuren terävyytensä vuoksi, vaan sen tähden, että hän

on suuri ekonomisten asioiden tuntija ja on vakuutettu suoje-
tullien välttämättömyydestä, vaikkakaan ei ole niitten ihailija ei-
kä nähtävästi myöskään ole halukas menemään tässä suhteessa miten
pitkälle tahansa.

Englannilla on siis tällä hetkellä voimakas ja etevä persoona
ulkoasioiden hoitajana, joka näinä myrskyisinä aikoina voi tulla
merkitsemään hyvinkin paljon huolimatta siitä, ettei hän tähän saak-
ka ole erikoisemmin suuressa määrässä harrastanut, ulkopoliittisia
asioita. Muistissa on kumminkin pidettävä, että hän on ennen kaik-
kea juristi ja lisäksi luonteeltaan hyvin varovainen mies, joten ei
ole ensinkään uskottava, että hän olisi taipuvainen minkäänlaisiin
spektakularisiin otteisiin. Intian politiikkaan voi hänen vaikutuk-
sensa tulla olemaan huomattava.

Sir Samuel Hoare, Intian asioiden valtiosihteeri on tällä
paikalla ollut siitä lähtien, kun MacDonald muodosti ensimmäisen kan-
sallisen hallituksensa. Baldwinin hallituksessa hän oli ilmaministe-
ri. Hoare on konservatiivien ensimmäisiä miehiä. Hän on vanhaa pank-
kiirisukua. Maailmansodan aikana toimi hän kenraali Macdonoghin
(Macdonogh on Anglo-Finnish Societyn puheenjohtaja ja oli sodan ai-
kana brittiläisen tiedustelulaitoksen, Intelligence Servicen yli-
päällikkö) pääagenttina Venäjällä ja on kiivas bolshevismin viholli-
nen. Hän on luonteeltaan tasainen ja tyyni ja on tunnetusti suoje-
tullien kannattaja, vaikkakaan en luulisi häntä äärimmäisyysmieheksi
tässäkään asiassa.

Neville Chamberlainilla, finanssiministerinä, on hallituksessa
erikoisesti voimakas asema. Jo kuuluisan isänsä, Joseph Chamberlainin
poikana on hänellä suoje-
tulliasia verissään ja tulee hän nyt to-
teuttamaan sen ohjelman, jonka puolesta hänen isänsä niin voimakkaas-
ti taisteli. Hän on kuitenkin varovainen mies, joten ei ole sanottu,
että edes hänkään olisi halukas menemään äärimmäisyyksiin tulli-
asiassa.

Sotaministeri, lordi Hailsham, on konservatiivien voimakkaim-

pia miehiä ja on tunnettu suojelustullien kannattaja.

Siirtomaaministeri, Sir Philip Cunliffe-Lister, oli kauppaministerinä MacDonaldin ensimmäisessä kansallisessa hallituksessa. Hän on hallituksen nuorimpia jäseniä ja pidetään häntä varsin pystyvänä miehenä. Hän tuli valituksi parlamenttiin muistaakseni kaikkein suurimmalla enemmistöllä. Suojelustullimies.

Kauppaministeri Walter Runciman, kansallis-liberaali, on jo aikaisemmin ollut tässä samassa virassa ja on Englannin tunnetuimpia ja suurimpia laivanvarustajia ja finanssimiehiä. Runciman on koko ikänsä ollut vakaumuksellinen vapaakauppamies, mutta on nyt valmis menemään suojelustulleihin, ellei mitään muuta keinoa löydetä Englannin taloudellisen elämän elvyttämiseksi. Häntä on siis pidettävä tavallaan vastapainona Neville Chamberlainille.

Terveysministeri Sir Edward Hilton Young, joka erosi liberaalisesta puolueesta vasta muutama vuosi sitten ja liittyi konservatiiveihin, on hyvin tunnettu talousmies, entinen "Financial Newsin" päätoimittaja, ja on kiivas korkeiden suojelustullien kannattaja. Hän on ilmeisesti varsin voimakas persoonallisuus ja tulee arvattavasti näyttämään huomattavaa osaa hallituksen jäsenenä. Sodan aikana osoitti hän suurta urhoollisuutta uhkarohkeassa hyökkäyksessä Zeebruggea vastaan Belgian rannikolla, missä hän menetti toisen käsivartensa.

Dominioneitten ministeri J.H. Thomas, kansallisen työväenpuolueen jäsen, on noussut yhä edelleen maineessa ja merkityksessä miehuullisuutensa ja itsenäisyytensä vuoksi. Hänen vaalitaistelunsa oli suurenmoinen. Häntä on pidettävä varmana suojelustullimiehenä.

Philip Snowden, MacDonaldin kuuluisa finanssiministeri, on astunut nykyiseen hallitukseen "Salaisen sinetin lordina". Virkanimi on muisto menneiltä ajoilta ja on virkaa katsottava salkuttoman hallituksen jäsenen paikaksi. Koska Snowdenin terveys ei sallinut hänen ottaa osaa vaalitaisteluun eikä hän siis enää ole alahuoneen jäsen, voi hän olla hallituksen jäsenenä ainoastaan suostumalla ottamaan vastaan lordin arvon. Luultavasti hänestä tulee vähintään varakreivi, Viscount. Vähäisemmistä miehistä kuin hänestä on tullut kreivi, Earl, joka Eng'annissa on erinomaisen korkea ja harvinainen arvo. Tuskin kukaan vaikutti työväenpuolueen musertavaan tappioon enemmän kuin Snowden, jonka terävä, loogillinen, pilkallinen ja armoston entisten hallitustovereittensa arvostelu koski niihin kuin piiskan siima paljaaseen ihoon. Työväenpuolueen vaaliohjelman kutsui hän, kuten jo kerran aikaisemmin olen maininnut, "hulluksi tulluksi bolshevismiksi", - Bolshevism run mad. Snowden on vapaakauppamies, mutta arvattavasti suostuu häntäkin suojeleutulleihin viimeisenä hätäkeinona. Kuten vuosien kuluessa olen ilmoittanut, ja kuten ylläolevastakin jo ilman muuta selviää, on Snowden ankara bolshevismien vihollinen. Ennen sen parlamentti-istunnon alkamista vuonna 1927, jolloin päätettiin katkaista diplomaattiset suhteet Neuvostoliittojen kanssa käytti Snowden keskustellessaan kanssani bolsheviikeistä sanoja "damned fools", mikä englantilaisessa kielenkäytössä on peräti kovaa kieltä.

Sisäasiainministeri Sir Herbert Samuel on vanha poliittinen tekijä ja liberaalisen puolueen huomattavimpia miehiä ja tällä kertaa puolueen johtaja. Lloyd George kieltäytyi nimittäin äskettäin tästä kumiasta sillä perusteella, ettei hänen mielestään ollut liberaaleille sopivata jatkaa yhteistyötä Mac-

Donaldin kanssa. Samuel on tunnettu vapaakaupan kannattaja ja tulee epäilemättä ystäviensä Sir Archibald Sinclairin ja Sir Donald Macleanin kanssa viimeiseen saakka vastustamaan suojelustulleja tai ainakin tekemään kaikkensa saadakseen ne pysytetyiksi niin kohtuuden rajoissa kuin ikinä mahdollista. - Sir Herbert Samuel on va-
kaumuksellinen liberaali ja hyvin ortodoksinen uskossaan ja tulee olemaan mielenkiintoista nähdä, miten kauan hän voi olla yhteistyössä konservatiivien kanssa. Jo nyt on esiintynyt merkkejä siitä, että ilmiriitojen välttäminen ei tule olemaan ollenkaan helppoa. Samuel on syntyperältään juutalainen.

Tullikysymykseen nähdän jakautuu hallitus siis, kuten ylläolevasta näkyy siten, että suojelustullien kannattajia ovat aktiivisesti ja selvästi kaikki konservatiivit. Heitä lähinnä seuraavat Sir John Simon ja Mr. J.H.Thomas. Pääministeri ja lordi Sankey ovat periaatteellisia vapaakauppamiehiä, kuten esim. Mr.Runciman, mutta taipuvat hekin epäilemättä tulleihin viimeisenä hätäkeinona. Dumpingia vastaan valmistellaan jyrkkiä toimenpiteitä jo nyt, ~~se-~~
~~ksä~~ ja sanomalehdet tietävät kertoa jo 100 % ad valorem tulleista, mutta varsinaisissa tulleissa kai täytyy syntyä jonkunlainen kompromissi.

Punnan stabilisointiin ei ilmeisesti ryhdytä ennenkuin on saatu riittävästi pohjaa ja kokemusta siitä, millä tasolla se voidaan ehdottomasti pitää.

Englannin ekonominen elämä on jo nyt kieltämättä jonkun verran virkistynyt. Työttömien lukukin on vähentynyt viimeisten viiden viikon aikana noin 115.000 hengellä. Näissä oleissa on tämä jo merkillepantava saavutus.

Englannin vaalien tulos oli, se täytyy sanoa vielä kerran, ennen näkemätön missään parlamentaarisessa maassa. Suhteellisen va-

litavan vallitessa ei tietenkään mitään tällaista olisi voinut tapahtua. Hallituksella on nyt teoreettisesti vapaat kädet tehdä mitä se hyväksi näkee, mutta yleensä tajutaan täällä, että sen sittenkin ja juuri siitä syystä, että sen majoriteetti on näin tavaton, on noudatettava mitä suurinta harkintaa, varovaisuutta ja valtioviisautta. Hallituksen kokoonpano on varsin hyvä monessa suhteessa. Baldwinin persoonallisuus on minun mielestäni jo sinänsä mitä suurin tae siitä, että alettua tietä pitkin jaksetaan kauan kulkea yksimielisinä, mutta jaksetaanko yksimielisyyttä ylläpitää loppuun saakka on eri kysymys. Puelestani en pitäisi sitä mahdollisena.

Niiden monien kysymysten joukossa, jotka tämän hallituksen täytyy selvittää, on Intian kysymys kaikkein suurimpia, vaikeimpia ja arkaluontoisimpia. Täällä tämän syksyn koossa ollut "pyöreän pöydän konferenssi" on hajoomassa. Intian edustajat eivät nytkään näytä päässeen sovintoon keskenään. Siviilisen on ollut hyvin vaikeaa seurata konferenssin kulkua, mutta siltä tuntuisi, ettei Englanti olisi suinkaan suurin syyppää tähän negatiiviseen tulokseen.

Viime vuonna kesken jäänyttä valtakunnan konferenssia on aikomus jatkaa ensi kesänä Ottavassa, Kanadassa. Kun Englannissa nyt on voimakas hallitus, niin luulisi, että tällä kertaa pitäisi olla hyvää edellytyksiä konferenssin onnistumiselle. Jo etukäteen luulisi voivansa ennustaa, että konferenssi tulee kulkemaan valtakunnallisen tullipolitiikan (imperial preference)merkeissä.

Dominioneitten valtiosihtööri J.H. Thomas tulee piakkoin

lähtemään laajalle kiertomatalle kaikissa dominioneissa valmistuakseen perusteellisesti Ottavan konferenssiin.

Lontoossa, marraskuun 14 päivänä 193.

L ä h e t t i l ä s :

A. H. Saastamoinen

Ky Kauppi

Lähetystö
Suomen. ~~Postikonttori~~
Lontossa.
Finlands. Beskickning
~~Generalkonsulat~~ i London.

57. Gordon Square,
London, helmikuun 28 p:nä 1931.
W.C.L.

OK

1532-140
NO.

	5	1098	WD 31
4/3. 31	3	-	1
	5	C7	(Faly)

*Rt:n
allat. mi
vacc. m. m.
K. H. S. ✓
S. V. J. (hau)
S. G.
S. G. H. ✓*

Ulkoasiainministeriölle.

Raportti No. 5/31, Englannin maksutase vuonna 1930.

Oheisena lähetystö kunnioittaen lähettää 12 kpl. allekirjoittaneen raporttia No. 5/31 Englannin maksutaseesta vuonna 1930.

Toimeksi saaneena:

Edwin Lundström

V. t. kaupallinen avustaja.

*6/3 31
V. J. H.*

SUOMEN LÄHETYSTÖ
LONTOOSSA.

KAUPALLINEN AVUSTAJA.

28/2-1931.

Lähetystö
Suomen ~~Postkontori~~
Lontoossa.
Finlands ~~Generalpostkontoret~~
i London.

57. Gordon Square.

London. helmikuun 28 p:nä 1931.
WCL

NO. 1532-140

U l k o a s i a i n m i n i s t e r i ö l l e .

Raportti No.5/31, Englannin maksutase vuonna 1930.

Oheisena lähetystö kunnioittaen lähettää 12 kpl. alle-
kirjoittaneen raporttia No.5/31 Englannin maksutasessta vuonna
1930.

Toimeksi saaneena:

E. L.

V. t. kaupallinen avustaja.

SUOMEN LÄHETYSTÖ
LONTOOSSA.
--
KAUPALLINEN AVUSTAJA.

28/2-1931.

RAPORTTI NO. 5/31.

Englannin maksutase vuonna 1930.

RAPORTTI NO.5/31.

Englannin maksutase vuonna 1930.

Englannin viime vuoden maksutase osoittautuu juuri ilmestyneen ensimmäisen arvion mukaan odotettuakin epäedullisemmaksi. Näkyvä kauppataase 392 milj. punnan suuruisena on 26 milj. puntaa suurempi kuin v.1929. Näkymättömän taseen nettovoitto taas aleni edellisen vuoden 504 milj. punnasta 431 milj. puntaan eli £73 milj., joten koko taseen ylijäämä, ollen £39 milj., jäi £99 milj. edellisen vuoden tulosta pienemmäksi.

Samalla kun kuluneen vuoden maksutaseen ensimmäinen arviointi on julkaistu, on myös esitetty korjatut numerot vuosilta 1928 ja 1929. Nämä korjaukset huomioon ottaen saadaan kolmen viime vuoden maksutaseista seuraavat numerot m i l j p u n -
n i s s a:

Näkyvä kauppataase:

T u o n t i	<u>1928</u>	<u>1929</u>	<u>1930</u>
Kauppataavarat	1.195,6	1.220,8	1.044,8
Kultaharkot ja rahat	58,0	70,7	95,2
Yhteensä	<u>1.253,6</u>	<u>1.291,5</u>	<u>1.140,0</u>
 V i e n t i			
Kauppataavarat	843,9	839,1	657,5
Kultaharkot ja rahat	51,3	86,7	90,1
Yhteensä	<u>895,2</u>	<u>925,8</u>	<u>747,6</u>
 T u o n t i y l i j ä ä m ä	358,4	365,7	392,4

Näkymättömän viennin nettotulot:

	<u>1928</u>	<u>1929</u>	<u>1930</u>
Ylijäämä hallituksen merentakaisista tuloista	15	24	21
Merenkulun nettotulot	130	130	105
Nettotulot merentakaisista sijoituksista	270	270	235
lyhytaikaisten sijoitusten nettokorot ja kommissioidit	65	65	55
Muut nettotulot	15	15	15
Yhteensä	495	504	431

Jos näkymättömän viennin nettotuloista vähennetään näkyvän tuonnin ylijäämä, saadaan kolmen viime vuoden maksutaset osoittamaan seuraavat nettotulot:

v. 1928	£137 milj.
1929	£138 "
1930	£ 39 "

Paitsi näkyvän kauppataaseen kehitystä epäedulliseen suuntaan ovat huomattavimmat muutokset viime vuonna merenkulusta ja merentakaisista sijoituksista saatujen tulojen pienentymiset. Rahtien putosmisen osalle on laskettu 25 milj. punnan pienentyminen nettotuloissa. Merentakaisissa sijoituksissa on kyllä määräkorkoisista arvopapereista laskettu saadun yhtä paljon kuin edellisellä vuonna, mutta "sekalaisten" sijoitusten tuotto on laskettu 25% pienemmäksi, jähtyen etupäässä kumin, öljyn, nitraattien, teen ja erinäisten metallien pienentyneestä tuotosta.

Edellä esitetyt 1930-vuoden numerot ovat vielä tarkistamattomia, niin että niissä voi tapahtua huomattaviakin muutoksia.

Lontoossa, helmikuun 26 p:nä 1931

Robert Lindström
V.t. kaupallinen avustaja.

Kauppa

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 452/204.

ULKOAS.		
7/1098	WD	21
11/3.31	-	1
5	C2	(Ital.)

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,
S.W.5.

Maaliskuun 6 p. 1931.

[Handwritten notes and signatures]
 Ktmin
 H. T. L.
 S. P. T. Kk.
 12/3.21 -

Herra Ministeri,

Tämän mukana pyydän saada lähettää lähety-
tön kaupallisen avustajan laatiman raportin no. 7, jonka
otsikkon on "Maailman tekosilkkin tuotanto v.1930"

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän
kunnioitukseni vakuutus

L ä h e t t i l ä s : *A. H. J. Procopé*

Herra Ulkoasiainministeri

Hj. J. Procopé,

Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÄ
LONTOOSSA.

5/3-1931.

KAUKAALLINEN AVUSTAJA.

REPORTTI NO. 7/31.

Maailman tekosilkin tuotanto v. 1930.

RAPORTTI NO. 7/31.

Maaailman tekosilkin tuotanto v. 1930.

Yksi viimeisen vuosikymmenen voimakkaimmin kehittyneitä teollisuuksia on tekosilkki. Sillekin kuitenkin viime vuosi muodostui verraten vaikeaksi ja sekä tuotanto että kulu- tus osoitti kai ensimmäistä kertaa edellistä vuotta pienempiä numeroita, kuten alla olevista Englannissa julkaistuista nume- roista näkyy:

Tekosilkin tuotanto milj. nauloissa:

<u>Vuosi.</u>	<u>Maaailman tuotanto.</u>		<u>Maaailman</u>
	<u>Yhteensä.</u>	<u>Englannin osuus %.</u>	<u>kulutus.</u>
1924	141	17,2	?
1925	173	15,3	?
1926	219	11,6	?
1927	267	14,5	275
1928	347	15,0	328
1929	403	13,2	398
1930	389	12,1	368

Huolimatta siitä, että tekosilkin tuotanto viime vuonna pieneni 14 milj. naukaa, tuotanto oli kuitenkin 21 milj. naukaa kulutusta suurempi, joten jatkuvia tuotannon supistuk- sia on odotettavissa, ellei yleinen markkinatilanne nopeasti käänny paremmaksi.

Edellä olevasta asetelmasta havaitaan myöskin, että Englannin suhteellinen osuus koko maailman tekosilkin tuotan- nosta on verraten tasaisesti pienentynyt 1924-vuoden 17,2 %:sta

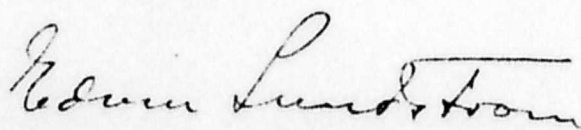
12,1 kertaan viime vuonna, huolimatta siitä, että Englantikin on miltei kaksinkertaistuttanut tuotantonsa tällä ajalla. Samassa ajassa ovat kuitenkin Ranska ja Italia saaneet tuotantonsa yli 3-kertaiseksi ja Japani lähes 25-kertaiseksi.

Tärkeimpien maiden tekosilkkin tuotannosta saadaan seuraava asetelma:

<u>Määrä milj.</u> <u>nauloissa.</u>	<u>U.S.A.</u>	<u>Italia.</u>	<u>Englanti.</u>	<u>Saksa.</u>	<u>Ranska.</u>	<u>Japani.</u>
v. 1924	38,7	18,5	24,2	23,7	12,3	1,4
1925	51,0	24,0	26,4	25,0	14,0	2,8
1926	61,5	35,0	25,5	26,0	17,5	5,5
1927	75,0	36,0	38,6	31,0	21,0	8,0
1928	98,7	47,0	52,0	41,0	30,0	12,0
1929	122,1	59,0	53,1	45,0	37,0	18,0
1930	100,0	65,2	47,0	46,0	37,7	34,5

Kuten edellä olevasta näkyy, on tärkeimmistä maista tuotannon supistus tapahtunut vain Amerikan Yhdysvalloissa (22 milj. naulaa) ja Englannissa (6 milj. naulaa). Muissa näistä maista se on edellisestä vuodesta hiukan lisääntynyt, jopa Italiassa yli 6 milj. naulaa ja Japanissa tuotanto on miltei kaksinkertaistunut.

Lontoossa, maaliskuun 5 p:nä 1931.

V.t. kaupallinen avustaja.

SUOMEN LÄHETYST
LONTOOLLA.
KAUPALLINEN AVUSTAJA.

5/3-1931.

REPORTTI NO. 7/31.

Maailman tekosilkin tuotanto v. 1930.

RAPORTTI NO. 7/31.

Maailman tekosilkin tuotanto v. 1930.

Yksi viimeisen vuosikymmenen voimakkaimmin kehittyneitä teollisuuksia on tekosilkki. Sillekin kuitenkin viime vuosi muodostui verraten vaikeaksi ja sekä tuotanto että kulu- tus osoitti kai ensimmäistä kertaa edellistä vuotta pienempiä numeroita, kuten alla olevista Englannissa julkaistuista nume- roista näkyy:

Tekosilkin tuotanto milj. nauloissa:

<u>Vuosi.</u>	<u>Maailman tuotanto.</u>		<u>Maailman kulutus.</u>
	<u>Yhteensä.</u>	<u>Englannin osuus %.</u>	
1924	141	17,2	?
1925	173	15,3	?
1926	219	11,6	?
1927	267	14,5	275
1928	347	15,0	328
1929	403	13,2	398
1930	389	12,1	368

Huolimatta siitä, että tekosilkin tuotanto viime vuonna pieneni 14 milj. naukaa, tuotanto oli kuitenkin 21 milj. naukaa kulutusta suurempi, joten jatkuvia tuotannon supistuk- sia on odotettavissa, ellei yleinen markkinatilanne nopeasti käänny paremmaksi.

Edellä olevasta asetelmasta havaitaan myöskin, että Englannin suhteellinen osuus koko maailman tekosilkin tuotan- nosta on verraten tasaisesti pienentynyt 1924-vuoden 17,2 %:sta

12,1 k:iin viime vuonna, huolimatta siitä, että Englantikin on miltei kaksinkertaistuttanut tuotantonsa tällä ajalla. Samassa ajassa ovat kuitenkin Ranska ja Italia saaneet tuotantonsa yli 3-kertaiseksi ja Japani lähes 25-kertaiseksi.

Tärkeimpien maiden tekosilkkin tuotannosta saadaan seuraava asetelma:

<u>Määrä milj.</u> <u>nauloissa.</u>	<u>U.S.A.</u>	<u>Italia.</u>	<u>Englanti.</u>	<u>Saksa.</u>	<u>Ranska.</u>	<u>Japani.</u>
v. 1924	38,7	18,5	24,2	23,7	12,3	1,4
1925	51,0	24,0	26,4	25,0	14,0	2,8
1926	61,5	35,0	28,5	28,0	17,5	5,5
1927	75,0	36,0	38,6	31,0	21,0	8,0
1928	98,7	47,0	52,0	41,0	30,0	12,0
1929	122,1	59,0	53,1	45,0	37,0	18,0
1930	100,0	65,2	47,0	46,0	37,7	34,5

Kuten edellä olevasta näkyy, on tärkeimmistä maista tuotannon supistus tapahtunut vain Amerikan Yhdysvalloissa (22 milj. naulaa) ja Englannissa (6 milj. naulaa). Muissa näistä maista se on edellisestä vuodesta hiukan lisääntynyt, jopa Italiassa yli 6 milj. naulaa ja Japanissa tuotanto on miltei kaksinkertaistunut.

Lontoossa, maaliskuun 5 p:nä 1931.

Edwin Lundström

V.t.keupallinen avustaja.

Kp Kangas

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
No 11/1099 KD 131		
20/4 31	3	— 131/
RYHMÄ	LUOKKA	ALUE
5	C7	(tal.)
2, MORETON GARDENS		

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

No 918/265.

Kp Kangas
26

an
20/4 31

SOUTH KENSINGTON,
S.W. 5.

Huhtikuun 14 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Tämän mukana pyydän saada lähettää lähetystön kaupallisen avustajan laatiman raportin no.12, jonka otsikkona on "Huomiota Englannin teollisuustilanteesta".

Tässä raportissa lausutut käsitykset Englannin talouspoliittisesta asemasta tällä hetkellä ovat mielestäni oikeat. Joku aika sitten esiintynyt valoisampi käsitys on taas haihtunut ja mieliala on varsin pessimistinen. Mitä nimenomaan tulee puutavaramarkkinoihin on mieliala Cityssä suorastaan synkkä. Puutavaramiehet, s.o. Suomea edustavat liikkeet ovat minusta viimeisenä kolmena vuotena olleet suorastaan hämmästyttävän optimistisia tämän vuoden alkuun saakka. Minä en ole voinut yhtyä heidän käsitykseensä. Nyt heillä on pää aivan riipuksissa ja siihenhän on ainakin tällä hetkellä hyvät syyt, mutta kun he toiselta puolen ovat olleet, kuten nyt näkee, aiheettomasti optimistisia, on minun pakko sanoa, ettei heidän kaukonäköisyytensä ole ollut suuri.

Jos konservatiivit pian pääsisivät valtaan, mikä tietenkin on mahdollista, luulisi uusien ja parempien tuulien pääse-

Herra Ulkoasiainministeri,

Vapaaherra A.S.Yrjö-Koskinen,

H e l s i n k i.

vän vallalle. Mielestäni on syytä luulla, että konservatiivit tulisivat suuressa määrin muuttamaan Englannin politiikkaa Venäjän suhteen. Meille voisi tämä tuottaa suuriakin etuja.

Telefonitse olen kertonut, että noin kolme viikkoa sitten olisi ollut puhetta siitä, että Sovietille myönnettäisiin £.5.300.000 puutavaralaina. Lloyds Bank olisi kuulema harkinnut 1.300.000 punnan suuruisen lainan antamista, missä tapauksessa muut suuret pankit olisivat muka olleet valmiit antamaan 4.000.000 puntaa. Tästä ei tähän saakka ole tullut mitään, mikäli minä hyvistä lähteistä olen kuullut. Eräs vaikutusvaltainen tuttavani oli tiedustellut tämän tiedon todenperäisyyttä Englannin Pankin johtokunnan jäseneltä, Sir Charles Addisilta noin kaksi viikkoa sitten ja oli tämä vastannut, ettei hän ole kuullut mitään tästä laina-aikeesta, mutta oli tämä omasta puolestaan lisännyt, että hänen mielestään City tekisi viisaasti finansoidessaan Sovietia. Sir Charles Addis on huomattava tekijä finanssimaailmassa, mutta toivottavasti hänen mielipiteellään ei ole yleistä kannatusta. Tri van der Mandele oli saanut sen vaikutuksen, että englantilaiset finanssipiirit päinvastoin haluavat vetää kätensä pois Sovietin asioista.

Tri van der Mandele, Rotterdamsche Bankvereeningin pääjohtaja ja Suomen pääkonsuli Rotterdamissa, on nykyään Yhdysvalloissa ja lupasi hän heti sieltä palattuaan, tämän kuukauden lopulla, tehdä tarkasti selkoa amerikkalaisten finanssipiirien ajatuksista Sovietiin nähden.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

A. H. Saastamoinen

rap. + kirje

Ktunnin

h. k. k.

S. J. L.

Mart. s. k.

S. Pjt. k.

rap.

S. V. (sain)

S. T. k. k. l.

SUOMEN LÄHETYSTÖ
LONTOOSSA.
- -
KAUPALLINEN AVUSTAJA.

11/4-1931.

RAPORTTI NO. 12/31.

Huomioita Englannin teollisuustilanteesta.

RAPORTTI NO. 12/31.

Huomioita Englannin teollisuustilanteesta.

Näkee ja kuulee yhä useampia lausuntoja siitä, että jo 18 kk. kest nyt laskukausi olisi päättynyt sekä että taloudellinen tila jopa näyttäisi hiukan valoisammalta. Todistuksena tästä mainitaan m.m. pankkitoiminnan vilkastuminen, työttömien lukumäärän pienentyminen, varastojen supistuminen, hintojen laskun pysähtyminen ja jopa nousu muutamilla aloilla j.n.e.

Jos tarkastetaan hiukan tarkemmin muutamia näistä tekijöistä, niin on kyllä esim. myönnettävä, että työttömien lukumäärä pieneni kahdessa viikossa yli 111.000, mutta maaliskuun viimeisellä viikolla se taas lisääntyi yli 900 eikä yli 2.581.000 nouseva työttömien armeija ensinkään anna vielä syytä minkäänlaiseen optimismiin, vaikkakin osa tuosta vakuutettujen työntekijöiden työttömästä viidenneksestä lieneekin keino-otekoisesti, avustuksen saantia varten kirjoihin hankkiutunut. Viimeisten tietojen mukaan onkin vuodessa työttömien määrä lisääntynyt Englannissa 72% sen sijaan kun esim. Saksassa vain 48%, Italiassa 55% ja Kanadassa 49%. Vain Australiassa ja Amerikan Yhdysvalloissa lasketaan työttömien lisääntymisen olleen vuodessa suhteellisesti vielä suuremman, nim. 81% edellisessä ja 149% jälkimmäisessä.

On myöskin myönnettävä, että useiden tavaroiden varastot, esim. puutavaroidenkin, ovat pienentyneet, mutta kun muistetaan, että esim. amerikalaisen puuvillan varastot li-

sääntyivät viime vuonna 55%, kuparin samaten 35%, tinan 32%, lyijyn 66%, kumin 27% ja kahvin 22%, niin voi olla vakuutettu, että useiden tärkeiden raaka-aineiden liian suurien varastojen likvidointi tulee vieläkin pitkänsä niiden hintatasoa alhaalla, jollei suorastaan painamaan hintoja vieläkin alemmaksi.

Samaten on myönnettävä, että tukkukauppahintojen 1929 lokakuusta alkaen jatkunut lasku osoittaa pysähtymisen merkkejä, jopa Times'in indeksi maaliskuulta osoittaa 0,8% nousuakin. Sen sijaan Economist'in indeksi osoittaa vielä maaliskuultakin noin 0,5% laskua ja Board of Trade'n indeksi samaten 0,3% laskua. Mutta kun huomataan, että esim. Economistin indeksi on laskenut yli 20% vuodessa ja että se viime maaliskuulta on 91,1 vuoden 1913 hintojen mukaan, niin ei tästäkään voine vielä löytyä muuta syytä optimismiin kuin että hinnat ovat jo niin luonnottoman alhaalla, etteivät ne mitään suuria alennuksia enää voine sietää.

Jos tarkastetaan hintaindeksejä hiukan tarkemmin, niin havaitaan, että kaikkien muiden pääryhmien, paitsi sekalaisten ruokatavaroiden hinnat ovat 1913-vuoden hintojen alapuolella. Niinpä Economistin vilja- ja liharyhmä on 93,6, muut elintarpeet 106,8, tekstiilit 82,7, mineraalit 90,6 ja sekalaisryhmä 87,1. Tosin kuluvan vuoden ensimmäisellä neljänneksellä on tukkuhintaindeksin lasku ollut pienempi kuin neljän edellisenä neljänneksenä - Economistin mukaan vain 3,6% - mutta on se johtunut tekstiiliryhmän, etupäässä villan, hintojen noususta. Muut ryhmät ovat laskeneet 4,4 - 7,0%.

Viime viikolla olin tilaisuudessa käymään muutamissa Englannin tärkeimmissä teollisuuskeskuksissa ja keskustelemaan paikallisten liikemiesten kanssa taloudellisesta tilanteesta. Vain Yorkshire'ssa, villateollisuusalueella, pidettiin tilannetta jo valoisampana, muualla sen sijaan oletettiin laskusuunnan vielä jatkuvan, taikka oltiin vakuutettuja, ettei mitään huo-

mattavaa vilkastumista tai hintojen nousua ollut vielä odotettavissa.

Kuten mainittu, osoittaa villa-ala jo nousua. Viime tammikuussa olivat villan hinnat matalimmillaan, ollen kaikkien laatujen hinnat matalammat kuin v.1913, useimpien jopa matalimmat koko tällä vuosisadalla. Tammikuun ihan lopussa alkoivat kuitenkin hinnat nousta, niin että useiden villalajien hinta on nykyään jopa 50% korkeampi kuin tammikuun loppupuolella.

Spekulatiolla on epäilemättä ollut osansa tässä villan hintojen nousussa, mutta on itse villateollisuudessakin kehitys tapahtunut edulliseen suuntaan.

Villan hinnat nousivat jatkuvasti aina maaliskuun viimeiseen viikkoon asti, jolloin, nähtävästi liian jyrkän nousun vuoksi, tuli noin 5% lasku. Alan ammattimiehet pitivät kuitenkin nykyisiäkin hintoja siksi matalina, etteivät odota laskusuunnan jatkuvan, vaan villatavareiden kysynnän tullessa vähänkin vilkkaammaksi, olettavat villan hintojen vielä huomattavasti nousevan. Muutamien villalaatujen hinnathan olivat tammikuussa niin matalat, että ne kykenivät peittämään vain tavaran kuljetuksesta ja käsittelystä johtuneet kustannukset.

Aina helmikuun alusta lukien on villateollisuudella ollut hiukan enemmän työtä kuin edellisten kolmen kuukauden aikana. Paitsi tavallisia tilauksia kotimarkkinoita ja vientiä varten myytiin lankaa Kiinaan ja Japaniin.

Tilannetta villateollisuudessa ei kuitenkaan voida vielä pitää millään tavoin erikoisen valoisana. Useat tehtaat ovat kokonaan lakkauttaneet toimintansa ja muissa tuotanto on vieläkin rajoitettua. Tuotantoa ei uskota koskaan enää voitavan nostaa ennen sotaa olleeseen määräänsä.

Yorkshiren villateollisuudella on ollut useita hyviä huonoja vuosia. Villan hintojen ollessa matalimmillaan on siunne kuitenkin ostettu huomattavia määriä, niin että kilpailukykyä

pieet on hyvässä ja vaikkei mitään jyrkkää nousua odoteta, katsotaan pahin aika voitetuksi ja odotetaan kehityksen kulkevan valoisampaan suuntaan.

Lancashire'ssa, puuvillateollisuusalueella, ei sen sijaan vielä nähdä mitään parantumisen oireita. Esim. viime helmikuussa oli puuvillateosten vienti vain 146 milj. neliöjalkaa, vastaten 156 milj. tammikuussa ja 300 milj. helmikuussa 1930. Vienti olisi siis vuodessa supistunut yli 50%.

Huolimatta siitä, että useat hinnat ovat viime aikoina osoittaneet kiinteneen oireita, ei puuvillateollisuudessa voida odottaa mitään merkittävää parannusta ennenkuin menekki Intiaan ja Kiinaan paranee. Intiassa jatkuu yhä Lancashiren juotteiden boikotti, vaikkakin osittain muuttunein muodoin, eivätkä päätetyt kaupat tai edes tiedustelut osoita mitään nousua. Sen sijaan vienti Kiinaan näyttää hiukan valoisammalta ja jos hopean hinnat saadaan vakautetuiksi, toivotaan Kiinan markkinoiden yhä paranevan.

Vielä kävin metalliteollisuuksien keskuksissa Birminghamissa ja Sheffieldissä. Niissä vakuutettiin, että jotain valoisaa nykyisessä tilanteessa voidaan nähdä vain juhlapuheissa. Hinnat ovat luonnottoman alhaalla, yhä useammalla alalla on muiden maiden kilpailu tyrehtyttänyt viennin ja työttömyys näiden teollisuuksien alalla on yhä lisääntynyt. Esim. Sheffieldissä, jossa on 525.000 asukasta, on työttömiä jo yli 77.000. Useilla aloilla varastot ovat suuret ja kysyntä hyvin pientä, niin ettei mitään parannusta odoteta vielä lähiaikoina. Päinvastoin pelätään useiden hintojen vieläkin voivan laskea.

Huolimatta siitä, että olinkin tilaisuudessa tutustumaan vain osaan Englannin teollisuuskeskuksista, luulen liikemiesten jokseenkin yksimielisenä käsityksenä olevan, että joitain paranemisen oireita tosin jo on olemassa, mutta ovat ne toistaiseksi niin pieniä, että saadaan olla tyytyväisiä, jos edes laskusuunta voitaisiin katsoa päättyneeksi. Jos lasku-

suunta kuitenkin jatkuu, ei se todennäköisesti ole yhtä jyrkkää kuin aiemmin.

Valoisana puolesta Englannin teollisuustilanteesta mainittakoon lopuksi, että tuotanto ei Englannissa viime vuonna pienentynyt niin paljon kuin useissa muissa maissa ja että kannattavuus, yhtiöiden tilinpäätöksistä päätäten, on ollut odotettua parempi. Niinpä Englannin tuotanto laski viime vuonna vain 3%, kun sen sijaan Saksaan aleni 16%, Kanadaan 14% ja Amerikan Yhdysvaltojen 17%. - Kuluvan vuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana tulokset julkaisseen 596 teollisuusyhtiön voitto on ollut 67,7 milj. puntaa, vastaten 75,8 milj. puntaa samana aikana viime vuonna, joten pienentyminen on ollut vain 10,6%. Huonoimmat tulokset osoittavat kumiteollisuus, joka meni tappiolla, laivarakennus, jossa voitto vuodessa pieneni 73,3%, ja tekstiiliteollisuus, jonka voitto pieneni 2,6 milj. puntaa eli 55%. Muiden teollisuuksien tuotto lienee vieläkin katsottava tyydyttäväksi.

Lontoossa, huhtikuun 11 p:nä 1931.

Edwin Lundström

V.t. kaupallinen avustaja.

12/1099-31

n:o 5.47 (tal.)

SUOMEN LÄHETYSTÖ
Lontoossa

no. 926/267.

Huhtikuun 16 p. 1931.

Herra Ministeri,

Tämän mukana pyydän saada lähettää lähetystön
kaupallisen avustajan laatiman raportin no.13, jonka otsik-
kone on "Suunnitelmista Englannin maatalouspulan poistamiseksi"

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvämmän kun-
nioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s :

A.H.Saastamoinen,

Herra Ulkoministeri,
Vapaaherra A.S.Yrjö-Koskinen,
Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ
LONTOOSSA.
- -
KAUPALLINEN AVUSTAJA.

14/4-1931.

RAPORTTI NO.13/31.

Suunnitelmaista Englannin maatalouspolun poistamiseksi.

RAPORTTI NO. 13/31.

Suunnitelmista Englannin maatalouspuolan
poistamiseksi.

Huolimatta siitä, että maatalous Englannissa merkitsee suhteellisesti paljon vähemmän kuin useissa muissa maissa, on Englannissakin alettu kiinnittää yhä enemmän huomiota maatalouden nykyiseen pula-aikaan sekä keinoihin sen parantamiseksi. Englannissakin huomataan, että viljan hinnat ovat matalammat kuin ennen sotaa, että raakavilla on paljon halvempaa kuin sodan edellisinä vuosina ja että liha- ja meijerituotteista ei saada paljon enempää kuin vuonna 1913 sekä toiselta puolen, että maatalouden kaikki kustannukset ovat huomattavasti sen jälkeen nousseet, niin että Englannissakin maatalous elää vaikeata pula-aikaa.

Aluksi lienee syytä kosketella hiukan tarkemmin Englannin maataloustuotantoa ja sen kehitystä. Maanviljelys on Englannissakin tärkeämpi kuin mikään yksityinen teollisuusala, elättäen noin 3% Englannin koko väestöstä.

Maatalousministeriön arvioinnin mukaan Englannin maatalouden tuotanto lisääntyi vuodesta 1908 vuoteen 1925 kyllä 78%, mutta johtui tämä miltei kokonaan hintojen noususta. Täten maatalous ei ole osallistunut siinä teollisuuden tuotannon voimakkaassa nousussa, joka tällä aikaa tapahtui.

Englannin maataloustuotannon bruttoarvoista saadaan seuraava asetelma:

Arvo milj.puntia	1908	1924-5	1925-6	1926-7	1927-8	1928-9
Eläimet	65.0	105.4	101.4	92.3	96.6	101.8
Maitotalous	30.0	66.5	67.8	63.2	63.7	65.5
Siipikarja	5.0	16.9	17.7	17.2	18.1	19.1
Vilja	2.6	4.1	3.7	4.3	5.3	3.3
<u>Yhteensä karjatalous</u>	<u>102.6</u>	<u>192.9</u>	<u>190.6</u>	<u>177.0</u>	<u>183.7</u>	<u>190.2</u>
% koko tuotannosta	66.8	67.4	70.4	69.2	69.0	71.7
Laissi	-	33.2	28.1	26.8	26.4	24.5
Peruna	-	22.9	14.9	16.3	17.7	12.8
Sokerijuurikas	-	.5	1.2	3.3	4.2	3.6
Hunala	-	3.8	3.4	3.5	2.9	2.5
Heinät, oljet y.m.	-	7.8	7.1	6.9	6.6	6.9
<u>Yhteensä maanviljelys</u>	<u>46.6</u>	<u>68.2</u>	<u>54.7</u>	<u>57.1</u>	<u>57.8</u>	<u>50.3</u>
% koko tuotannosta	-	23.8	20.2	22.3	21.7	19.0
Hedelmit	-	7.7	10.1	6.3	9.8	7.3
Vihannekset	-	10.5	8.7	9.0	8.1	10.8
Kukat y.m.	-	6.7	6.5	6.2	6.6	6.5
Hunaja	-	.2	.2	.2	.2	.2
<u>Yhteensä puu- ja kas-</u>	<u>4.4</u>	<u>25.1</u>	<u>25.5</u>	<u>21.7</u>	<u>24.7</u>	<u>24.8</u>
<u>vitarha</u>						
% koko tuotannosta	-	8.8	9.4	8.5	9.3	9.3
<u>Yhteensä maatalous</u>	<u>153.6</u>	<u>286.2</u>	<u>270.8</u>	<u>255.8</u>	<u>266.2</u>	<u>265.3</u>

Vuoden 1908 maanviljelysryhmään on laskettu myös vihannekset, joten ne eivät ole puu- ja kasvitarharyhmän loppusummassa, kuten muina vuosina.

Huolimatta hinta- y.m. vaihteluista havaitaan ylläolevasta asetelmasta, että varsinaisen maanviljelyksen ainakin suhteellinen osuus on pienentynyt sekä että Englannin maataloudessa on alettu kiinnittää yhä enemmän huomiota karjatalouteen.

Sama johtopäätös voidaan tehdä seuraavastakin asetelmasta, johon on otettu viljelyn alueen jakautuminen eri tarkoituksiin:

Milj.eekkerit	1913	1920	1923	1926	1929	1930
Vehnä	1.8	1.9	1.8	1.6	1.4	1.4
Ohra	1.8	1.8	1.5	1.3	1.2	1.1
Kaura	2.9	3.3	2.9	2.8	2.7	2.6
<u>Yhteensä viljat</u>	<u>6.9</u>	<u>7.8</u>	<u>6.8</u>	<u>6.2</u>	<u>5.8</u>	<u>5.7</u>
% viljelysalasta	21.7	25.0	22.1	20.5	19.3	18.9
Peruna	.6	.7	.6	.6	.7	.5
Turnipsit	1.5	1.4	1.3	1.2	1.1	1.0
Kylvöheinä	4.0	3.9	4.1	4.0	3.9	3.9
<u>Yhteensä kynnetyt</u>	<u>14.3</u>	<u>15.4</u>	<u>14.5</u>	<u>13.7</u>	<u>13.1</u>	<u>12.9</u>
% viljelysalasta	44.8	49.4	47.2	45.2	43.5	43.0
Niityt	17.6	15.8	16.2	16.6	17.0	17.1
% viljelysalasta	55.2	50.6	52.8	54.8	56.5	57.0
<u>Yhteensä</u>	<u>31.9</u>	<u>31.2</u>	<u>30.7</u>	<u>30.3</u>	<u>30.1</u>	<u>30.0</u>

Kuten edellä olevasta näkyy, on sodan jälkeen yhä suurempia alueita uhrattu niityiksi karjataloutta varten auranalaisen maan kustannuksella. Samalla koko viljelty pinta-ala, niitytkin mukaan luettuina, vähitellen on pienentynyt.

Lopuksi on vielä huomattava, että maatalouden palveluksessa vuonna 1908 oli 1.400.000 henkeä, mutta v.1925 vain 1.280.000 sekä nykyään epäilemättä vieläkin vähemmän.

Jos taas tarkastetaan, miten suuren osan Englannin maatalous on täyttänyt kotimaisesta kulutuksesta, niin saadaan siinäkin laskevia lukuja. Jos esim. verrataan ajajaksia 1905-9 ja 1924-7, niin havaitaan, että ennen sotaa Englannin oma tuotanto täytti 20% vehnän kulutuksesta, mutta sodan jälkeen vain 15%. Samaten kotimaisen lihan käyttö aleni 52 %:sta 44.3 %:iin, kotimaisten vihannesten 72.3%:sta 70.3%:iin ja hedelmien 57.7%:sta 44%:iin. Sen sijaan Englannin siipikarjatalous kykeni nostamaan osuutensa kotimaisesta kulutuksesta 45.7 %:sta 49.8%:iin ja maitotalous 47.6%:sta 48.7%:iin. Jos lasketaan nämä kaikki yhteen, niin havaitaan, että Englannin maatalous kykeni ennen sotaa täyttämään 47.2% näiden tuotteiden kulutuksesta, mutta sodan jälkeen vain 44.1%. Aivan viime vuosilta saataisiin epäilemättä vieläkin epäedullisempi suhdeluku.

Ei ole ihmeteltävää, että on koetettu keksiä ja esitetty useita suunnitelmia Englannin maatalouden nykyisen pulkantilanteen auttamiseksi ja yleensäkin maatalouden kehittämiseksi. Muutamia toimenpiteisiin on jo ryhdyttykin viime vuosina, kuten luotto-olojen helpottamiseen ja sokerijuurikkoon viljelyksen palkitsemiseen, mutta useimmat suunnitelmat ovat vielä valmistusasteella.

H a l l i t u k s e n e h d o t u k s e t .

Pisimmälle ovat kehittyneet pari hallituksen ehdotusta maatalouspulan auttamiseksi. Niitä koskevat lakiesitykset

ovat jo Parlamentin käsiteltävänä. Hallituksen ohjelman esitti maatalousministeri pari kuukautta sitten suunnilleen seuraavaksi:

1) auttaa ja kiihoittaa työskentelymahdollisuuksia, tarjoten varsinkin pienviljelijöille parempia maansaantimahdollisuuksia ja turvaten hallinta-oikeutta 2) antaa mahdollisuuksien mukaan tuottajalle kaikki tieteen tarjoamat edut sekä tuotannossa ja jakelussa tapahtuneet parannukset; 3) vakaannuttaa hinnat sellaisiksi, että ne takaavat kunnollisen toimeentulon hyvälle viljelijälle ja 4) parantaa maatalouden mahdollisuudet sellaisiksi, että työntekijä saa kohtuullisen osansa tuotosta sekä palkkana että muina elämisen ehtoina, varsinkin asunto-oloissa.

Yhtenä keinona näiden tarkoitusten saavuttamiseksi hallitus esitti ehdotuksensa "Maanviljelysmaalaksi." Tämän lain päätarkoitus on saattaa maan saanti mahdolliseksi sopiville viljelijöille, jotka eivät muuten sitä saisi sekä helpottaa työttömyyttä antamalla tilaisuutta pienviljelykseen. Laki oikeuttaa maatalousministerin hankkimaan maata pientilojen perustamista varten, jonka lisäksi ministeri on oikeutettu antamaan avustusta pienviljelijöiksi ryhtyville työttömille. Pieniä mallitiloja perustetaan tällaisten henkilöiden opastamista varten. Laki myöskin edellyttää suurtilojen järjestämistä mallitiloiksi ja harjoittelua varten maatalouden johtamisessa. On perustettava erikoinen "Agricultural Land Corporation" maan hankintaa varten tähän tarkoitukseen. Lisäksi maatalousministeri oikeutetaan hankkimaan maata pakkolunastustietäkin, sekä mallitiloiksi että sen viljelyskuntoon saattamista varten. Ministerillä on valta vaatia, että kovasti laiminlyötyjen maiden omistajat saattavat ne kuntoon, uhalla, että ne pakkolunastetaan tätä tarkoitusta varten. Laki osoittaa tarpeelliset varat niihin tarkoituksiin, nim. korkeintaan 1 milj. puntaa Agricultural Land Corporation'ille ja 5 milj. puntaa maatalousministerille.

Toinen osa hallituksen välittämiä ehdotuksia sisältyy "Maanviljelyskauppalakiin", jonka tarkoituksena on helpottaa kotimaisten maataloustuotteiden kaupan järjestelyä. Tämä järjestely jätetään itse viljelijöiden huollettavaksi, mutta on se kaikkia määrätyn alueen järjestelyn alaisten tavaroiden tuottajia sitova, jos maatalousministeri sen vahvistaa. Lisäksi voidaan perustaa komissiooneja tällaisten tarkoitettavien ehdotusten tekemiseksi tuottajille. Laki mainitsee yleensä tuotteet, joihin järjestely voidaan ulottaa, kuten viljat, erinäiset meijeri- ja siipikarjatuotteet, eläimet, villa, perunat, humala ja hedelmät, ja voi järjestely koskea koko Englantia tai sen osaa. Kysymykseen voi tulla kahdenlaisia järjestöjä, joista toiset vain huolehtisivat maataloustuotteiden kaupan järjestelystä, toiset taas ostaisivat, valmistaisivat myyntikuntoon, myisivät, lajittelisivat, pakkaisivat, varastoisivat, vakuuttaisivat, mainostaisivat sekä kuljettaisivat säännöstelyn alaiset tuotteet. Tällaisen järjestön johtokunnalla on oikeus sakoittaa tuottajaa, joka ei toteuta sen määräyksiä. Järjestelyn rahoitusta varten on jokaisen rekisteröidyn tuottajan suorittava sille osansa kustannuksista, jonka lisäksi järjestöt voivat saada sekä pitkä- että lyhytaikaista luottoa vartavasten perustettavasta hallituksen rahastosta. Järjestöjen hallituksille voidaan antaa oikeus antaa ennakosuorituksia tuottajille, ei kuitenkaan enemmän kuin tuottamansa järjestelyn alaisen tuotteen arviointi. Kuluttajien etuja suojelemaan asetetaan kuluttajien komiteoita sekä tarkastuskomitea käsittelemään valituksia.

On selvää, että molemmat nuo lait toteutuinaakaan eivät voi tuoda mitään nopeasta parannusta nykyiseen tilaan maataloudessa. Sen sijaan on esitetty suunnitelmia, joiden toteuttaminen voisi vaikuttaa ihan välittömästi. Niiden vaatimat toimenpiteet ovat tosin paljoka jyrkempiä, mutta sittenpä niiden

kannattajat ovatkin vakuutettuja, että ne ovat omiaan nostamaan Englannin maatalouden siitä kannattamattomuuden ja epävarmuuden tilasta, jossa sen nyt vihitetään olevan. Toiselta puolen ne yleensä koskevat paljon suppeampaa alaa kuin Parlamentissa nyt käsiteltävin olevat lakiesitykset.

u o t a - j ä r j e s t e l m ä .

Tämän järjestelmän suppeammassa muodossa tarkoitusena on antaa brittiläiselle maanviljelijälle taatut markkinat vehnälleen kannattavaan hintaan, ja siten edes jossain määrin palauttaa tasapaino maanviljelykseen ja karjanhoidon kannattavuuden välillä. Laveammassa muodossaan tämän järjestelmän tarkoituksena on myös auttaa Brittien valtakunnan merentakaisen maiden vehnän viljelijöitä. Mahdollisin eroavaisuuksin yksityiskohdissa järjestelmä on lyhyesti seuraava:

Noin lokakuun alussa jokaisena vuonna maatalousministeriö tai erikoinen komitea, jolla olisi hyvät tiedot Englannin sadosta ja vehnän arvioidusta tarpeesta, määräisi vähimmän suhteellisen määrän englantilaista vehnää, joka olisi jauhettava määrätyn ajan kuluessa. Esimerkiksi voitaisiin sätää, että vuoden tai jonkun muun lyhyemmän ajan kuluessa 15% jauhettavasta vehnästä on oltava englantilaista alkuperää. Oletetaan, että vehnän viljelys täten saadaan kannattavammaksi, niin että sen suhteellista määrää voitaisiin jatkuvasti lisätä, vaihdellen tuo suhdeluku tietysti satojen mukaan.

Luultavasti ei tultaisi vaatimaan, että jokainen mylly erikseen ottaisi säädetyt määrät, koskapa muutamille myllyille sopisi asemansa puolesta paremmin kotimainen vehnä ja toisille taas ulkolainen. Todennäköisesti koko myllyteollisuus pidettäisiin kokonaisuutena, jonka olisi keskinäisen järjestelyn kautta huolehdittava siitä, että määrätty osa englantilaista vehnää tulee jauhetuksi myllyssä tai toisessa.

Yhdessä tämän määröosan kanssa taattaisiin englantilaiselle vehnälle vuodeksi tai pitemmäksi aikaa määrätty hinta, joka tekisi vehnän viljelyksen kannattavaksi. Tämä ylihinta korvattaisiin myllyille joko valtion varastosta tai jätettäisiin kuluttajien suoritettavaksi. Jälkimmäisen vaihtoehdon kannattajat huomauttavat, että tämä kallistaisi leivän hintoja hyvin vähän.

Järjestelmän laiveammassa muodossa tulisi kotimaisen vehnän lisäksi taattu määräosa myös valtakunnan muiden osien vehnälle. Esim. jos nyt englantilaista vehnää olisi jauhettava 15%, olisi lisäksi jauhettava vähintään 50% valtakunnan muiden osien vehnää, niin että myllyt saisivat vapaasti hankkia vain 35% tarpeestaan. Valtakunnan muiden osien suhdelukua tulitaisiin kai vähitellen koroittamaan, jonka lisäksi valtakunnan muut osat saisivat tietysti kilpailla vielä muiden maiden kanssa vapaaksi jäävän osan hankinnasta. Tälle Empiriumin määröosalle ei kuitenkaan taattaisi mitään alihintaa ja sen toimittajien yhtymäisen varalta hinnan nostamiseksi yli yleisten markkinahintojen varattaisiin hyvin lyhyt irtisanomisaika koko järjestelmälle. Luultavasti olisi ulkolaisen jauhon tuonti, joka nykyään on hyvin vähäistä, mutta ehkä järjestelmän vuoksi suuresti lisääntyisi, kokonaan kiellettävä, kun sen sijaan valtakunnan muiden osien jauho laskettaisiin niiden määröosaan.

Tämän quota-järjestelmän toteuttamis mahdollisuutta poliittiselta kannalta on vaikea arvioida, mutta tuntuu todennäköiseltä, että jo nykyinen hallitus tulee koettamaan ajaa sen jossain muodossa läpi. Maatalousministeri sanoi jo lähes vuosi sitten, että hän tutkittuaan asiaa ammattimiesten kanssa oli tullut vakuutetuksi siitä, että tämä määröosajärjestelmä oli toteuttavissa, mutta että se oli otettava käsiteltäväksi viime syksynä pidetyssä valtakunnan konferenssissa. Tässä elikin esillä kysymys sekä vehnän että myös muidenkin tuotteiden, kuten säilytettyjen hedelmien ja kalan, tuoreiden hedelmien ja maito-

taloustuotteiden valtakunnan eri osille taattavasta määr-
orasta. Mihinikään päätökseen ei kuitenkaan päästy, vaan lykät-
tiin asia tänä vuonna pidettävään taloudelliseen konferenssiin.
Seman kohtalon saivat kysymykset jaukko-ostojen ja tuontikuntien
järjestämisestä, joista tarkemmin myöhemmin.

Yleensä näytään olevan vakuutettuja siitä, että kai-
kista jyrkistä järjestelmistä quota-järjestelmällä on suurim-
mat toteutumismahdollisuudet lähimmässä tulevaisuudessa ja joko
yksiin kotimaiseen vehnään tai sitten lisäksi koko valtakunnan
vehnään sovelletuttuna. Erim. konservatiivinen puolue on aset-
tanut tässä järjestelmää kannattamaan yhdistettynä taattuun mi-
nimihintaan englantilaiselle vehnälle sekä ovat valmiit vasta-
etuusuuksien nojalla ulottamaan sen valtakunnan muihinkin osiin.

Nytkemmin väitetään nykyisen työväen hallituksen aikovan esittää tämän määröraajajärjestelmän kotimaisen vehnän
tuottajien auttamiseksi. Yksityiskohtaisia tietoja ei tästä
ole vielä esitetty, mutta oletetaan, että myllyt velvoitetta-
isiin jauhaamaan 10-15% englantilaista vehnää ja että siitä
olisi suoritettava 50sh. minimihinta quarterilta.

Varsinkin tuosta taatusta hinnasta ei ole laskettu
mitään tietoja julkisuuteen, mutta kun huomattavimmat maan-
viljelijöiden järjestöt ovat vakuuttaneet, ettei vehnän viljely
Englannissa kannata, jollei siitä saada ainakin 55sh. quarte-
rilta, minimihintaa tuskin voidaan asettaa 45sh. matalammaksi.
Kun Englannissa tuotetusta 6 milj. quarterista noin 4milj. on
tosiaan jauhatuskelpoista ja kun englantilaisen vehnän hinta
on nykyään 22sh.6d. quarterilta, maksaisi suunnitelman toteut-
taminen ainakin 24.500.000, joka vastaa noin 4 punnan avustusta
eekkeriltä.

On epä tietoista, saadaanko tuo suunnitelma menemään
läpi. Ora hallituksen omasta puolueestakin tulee epäilemättä

asettumaan sitä vastaan. Onkin jo huomautettu, että miten voidaan toivoa saatavan niin suuri avustur kuin £4.-- eekkeriltä nyt läpi, kun Baldwinin v.1913 ehdottama 1 punnan avustukseen ei saavuttanut kannatusta. Ja mistä tuo maanviljelijöille suoritettava lisähinta otetaan? Jo se jätetään kuluttajien niskoil-
le, nousse 101/4:n hinta 1/4- $\frac{1}{2}$ d. Ja millä estetään halvemmasta vehvästä ulkomailla jauhetun jauhon tuonti? Osa sosialistipuolueesta kannattaakin tuontikuntien perustamista ulkolaisen vii-
jan ostoa varten.

Tuontikunta-järjestelmä.

Tuontikunta- tai ostokuntajärjestelmäkin on etupäässä tarkoitettu vehnälle, mutta voidaan sovellyttua muihinkin tuotteisiin. Sen mukaan Parlamentti acettaisi ammattimiehistä kokoonpannun vehnän tuontikunnan, jossa olisi myös maanviljelyksen ja kuluttajien edustajia. Tuontikunta olisi toiminnastaan vastuussa Parlamentille, mutta olisi oikeutettu ohjeääntönsä puitteissa vapaasti järjestämään vehnän tuonnin. Valtio rahoit-
taisi sen, mutta tarkoitus oli saada se itsensä kannattavaksi.

Tuontikunnan tehtävänä olisi arvioida vehnän tarve maassa sekä ostaa joko kotimaasta tai ulkoa tarpeellinen määrä. Samaten kuin quota-järjestelmässä tässäkin taattaisiin englantilaiselle viljelijälle määrätty minimihinta. Tuontikunta tekisi jo etukäteen sopumuksia suurista vehnämääristä merentakaisten. etupäässä valtakunnan omien osien tuottajien kanssa joko etukäteen määrättyihin tai yleisestä hintatasosta riippuviin hintoihin. Vehnä myytäisiin sitten myllyille laadun mukaan määrättyyn yleishintaan, riippumatta siitä, mitä siitä on maksettu. Väitetään, että tämän ostojen keskittämisen kautta ei yksinomaan taata englantilaiselle viljelijälle mahdollisuus sijoittaa viljansa kannattavaan hintaan, vaan saataisiin myös huomattavia säästöjä aikaan kuljetukseen, varastointiin, vakuutusten,

rahoittamisen y.m. menojen taloudellisen järjestelyn avulla, jonka lisäksi uskotaan voitavan pienentää vehnän ja leivän vähittäiskauppahintojen välistä eroa.

Yleensä näytään, kuten mainittu, oltavan sitä mieltä pidettä, että quota-järjestelmällä on suuremmat toteuttamisen mahdollisuudet kuin tuontikuntajärjestelmällä. Viimeksi mainitun pelättäin voivan jopa aiheuttaa kansainvälisiä vaikeuksia. Quota-järjestelmällä on kannattajia eri puolueissa, jonka lisäksi dominionit, varsinkin Kanada, asettunevat sitä puoltamaan.

Kumpikaan näistä järjestelmistä ei aseta esteitä hallitukseen jo Parlamentille esitettyjen ehdotusten toteuttamiselle. Hallituksen esitykset tarkoittavatkin koko maatalouden tilan parantamista, kun sen sijaan näiden järjestelmien lähin tarkoitus on auttaa vehnän viljelijöitä. Vaikkakin vehnän tuotannon arvo onkin vain noin 4% koko Englannin maataloustuotannosta, on vehnä kuitenkin siksi tärkeä tekijä tšekäläisen maanviljelyksen kannattavuudessa, ettei quota- ja tuontikuntajärjestelmiäkään voida pitää vain maatalouden osittaisina parantamisyrittäjinä.

Edellä esitetyt eivät ole ainoat parannuskeinot, joita on esitetty, mutta muuhin ei liene syytä tässä yhteydessä puuttua. Huomattavin niistä on tietysti suojeleustullijärjestelmä, mutta elintarvetullit ovat Englannin kansalle siksi vastenmielisiä, että huolimatta yhä voimakkaammasta propagandasta suojeleustullien hyväksi, niitä todennäköisesti ei tulla ulottamaan elintarpeisiin. Sama tarkastus, vaikkapa samoin kuluttajien suorittamien kustannuksinkin, on koetettava elintarvealalla saavuttaa toisia teitä. Kysymys lienee nyt etupäässä miellyttävimmän muodon löytämisestä.

Lontoossa, huhtikuun 14 p:nä 1931.

Edwin Purvis

V.t. kaupallinen avustaja.

July. 56. A. Engl.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Kamppe

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,

S.W. 5.

No 946/273.

Huhtikuun 21 p. 1932		
ULKOASIAINMINISTERIÖ		
No 13 / 1099 KD 31		
27/4. 31	2	1
RYHMÄ	LUOKA	ALUE
5	C7	(tal.)

Arv.
Zaveler
Samin ka...
27/4. 31
18/4

Herra Ministeri,

Tämän mukana pyydän saada lähettää lähetyk-
 tön kaupallisen avustajan laatiman raportin no. 14, jonka
 otsikkona on "Englannin ulkomaankauppa ensimmäisellä nel-
 jänneksellä 1931"

Vastanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän
 kunnioitukseni vakuutus.

S. Tam + y
S. Sall. yläid
S. Paj + y
Mont. k. l.
Vahva
S. Ny
S. Sah + y
Kuh
S. P. + kl

L ä h e t t i l ä s :

A. H. Saastamoinen

Herra Ulkoasiainministeri,
 Vapaherra A. S. Yrjö-Koskinen,
 Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ
LONTOOSSA.
KAUPALLINEN AVUSTAJA.

18/4-1931.

RAPORTTI NO. 14/31.

Englannin ulkomaankauppa ensimmäisellä neljänneksellä 1931.

1) Kokonaiskauppavaihto	sivu 1.
2) Tuonti Suomesta	sivu 2.
a) Puutavarat	sivu 2.
b) Puuteokset	sivu 5.
c) Paperivanuke	sivu 6.
d) Paperi	sivu 7.
e) Elintarpeet	sivu 8.

RAPORTTI NO.14/31.

Englannin ulkomaankauppa ensimmäisellä
neljänneksellä 1931.

1) Kokonaiskauppavaihto.

Jo toista vuotta kestänyt laskusuunta Englannin ulkomaankaupassa jatkui entistä jyrkempänä kuluvan vuoden ensimmäisellä neljänneksellä. Niinpä ulkomaankaupan kokonaisvaihto oli arvoltaan 30% pienempi kuin vastaavana aikana viime vuonna. Tuonti laski 25,9% sekä vienti 37% ja jälleenvienti 29%, niin että koko vienti jäi 36% pienemmäksi. Tuontiylijäämäkin supistui 6,1%. On kyllä totta, että miltei kaikki hinnatkin ovat vuoden kuluessa laskeneet, mutta eivät kuitenkaan siinä määrin kuin ulkomaankaupan arvot, niin että kauppavaihdon määrässäkin on tapahtunut huomattava supistus.

Englannin ulkomaankaupasta kuluvan vuoden ensimmäisellä neljänneksellä verrattuna kahteen edelliseen vuoteen saadaan seuraava asetelma:

E n s i m ä i n e n n e l j ä n n e s .

<u>Arvo 2.</u>	<u>1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Tuonti	305.962.875	283.503.128	209.809.615
Vienti	181.167.939	164.132.505	103.346.166
Jälleenvienti	30.098.041	24.481.070	17.328.698
Kokonaisvaihto	517.228.855	472.116.503	330.484.479
Tuontiylijäämä	94.696.895	94.889.753	89.134.751

Kauppatilaston tarkempi tutkiminen ei anna paljoa valoisampaa kuvaa Englannin ulkomaankaupan kehityksestä. Ei ole ainoatakaan tavararyhmää, jonka tuonnin arvo ei olisi kuluvan

vuoden ensimmäisellä neljänneksellä huomattavasti pienempi kuin samana aikana viime vuonna. Eniten on vähentynyt puuvillan tuonti, nim. 9,2milj. puntaa eli 55% ja villan 6,5 milj. puntaa eli 36% sekä viljan ja jauhojen 6 milj. puntaa eli 34%.

Samat on paria aivan mitätöntä poikkeusta lukuunottamatta kaikkien tavararyhmien viennin arvo huomattavasti pienentynyt. Niinpä puuvillatuotteiden vienti on jäänyt 15 milj. puntaa eli 50% pienemmäksi kuin viime vuoden ensimmäisellä neljänneksellä, rauta- ja terästuotteiden 7,4 milj. puntaa eli 48%, villatuotteiden 4,7 milj. puntaa eli 39%, hiilen 4,4 milj. puntaa eli 35% ja koneiden 4,1 milj. puntaa eli 32% pienemmäksi.

Kauppavaihdon kehitystä Englannille epäedelliseen suuntaan osoittavat parhaiten valmisteiden kauppaa koskevat numerot. Kun niiden tuonti on pienentynyt 19,6 milj. puntaa eli 24%, on niiden vienti pienentynyt miltei 50 milj. puntaa eli 39%. Näin ollen valmisteiden vientienemäys on laskenut 46,5 milj. punnasta 16,1 milj. puntaan. Hyvänä näytteenä kehityksen suunnasta mainittakoon, että kun viime vuoden ensimmäisellä neljänneksellä raudan ja teräksen tuonti oli 850.600 tonnia ja vienti 983.800 tonnia, oli tuonti kuluvana vuonna laskenut 609.400 tonniin, mutta vientiä sitäkkin pienemmäksi eli 481.200 tonniin.

2) Tuonti Suomesta.

Jos tarkastetaan kuukausitilastossa eriteltyjen tavaroiden tuontia Suomesta, niin havaitaan, että useimpien tavaroiden määrä ja varsinkin arvo on jäänyt viime vuotista pienemmäksi.

a) P u u t a v a r a t.

Puutavaroiden tuonti on vähentynyt viime vuoden ensimmäisen neljänneksen 73.867.273 kuutiojalasta 48.582.257 kuutiojalkaan eli 34,2% ja arvo 7.048.721 punnasta 4.337.253 puntaan, vastaten 38,5%.

Eniten on supistunut sahatun havupuutavaran tuonti, nim.176.056 std:sta 113.067 std:iin ja tuonnin arvo 2.724.159

punnasta 1.526.433 puntaan. Tuonti on pienentynyt miltei kaikista muista maista paitsi Puolasta. Suurin on vähennys ollut tuonnissa Venäjältä. Suomen kohdalla tuonti laski 22.046 std:sta 14.233 std:iin ja arvo 275.341 punnasta 171.380 puntaan.

Kuluvan ja kahden edellisen vuoden ensimmäisen neljänneksen tuonti on jakaantunut seuraavasti tärkeimpien tuontimaiden kesken:

<u>Määrä std.</u>	<u>3 kk.</u>	<u>1929.</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
U.S.A.		16.815	28.855	19.248
Venäjä		26.074	44.674	19.143
Tuotsi		25.879	24.186	17.619
S u o m i		27.048	22.046	14.233
Latvia		14.966	29.613	14.120
Puola		5.854	9.074	14.076
Canada		5.012	7.923	7.660
Norja		5.889	6.239	1.515
Muut maat		8.030	5.446	5.453
Yhteensä		135.567	176.056	113.067

Myös suhatun kovan puutavaran muun kuin mahongin tuonti on pienentynyt, eniten Yhdysvalloista. Tuonti Suomesta on kuitenkin noussut 100std:sta 166 std:iin ja tuonnin arvo 1.463 punnasta 3.275 puntaan. - Tuonti on jakaantunut tärkeimpien tuontimaiden kesken seuraavasti:

<u>Määrä std.</u>	<u>3 kk.</u>	<u>1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
U.S.A.		25.327	28.208	22.063
Canada		4.770	4.404	3.750
Puola		1.117	2.994	2.663
Intia		2.837	2.603	1.979
Japani		841	1.112	1.008
S u o m i		197	100	166
Muut maat		5.470	5.828	6.591
Yhteensä		40.559	45.249	38.220

Samaten höylätyn puutavaran tuonti on vähentynyt sekä määränsä että arvonsa puolesta, edellisen laskiessa viime vuoden ensimmäisen neljänneksen 31.544 std:sta 25.781 std:iin ja arvo 586.814 punnasta 424.677 puntaan. Eniten on tuonnin supistuksesta kärsinyt Norja. Suomesta sen sijaan tuonti on noussut 2.378 std:sta 3.606 std:iin ja tuonnin arvo 39.909 punnasta 53.097 puntaan.

Tärkeimpien tuotantomaiden osuus tuonnista on ollut

kolmen viime vuoden ensimmäisenä neljänneksenä seuraava:

<u>Määrä std.</u>	<u>3 kk.</u>	<u>1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Ruotsi		16.388	14.453	12.671
Norja		10.407	12.580	7.084
S u o m i		2.926	2.378	3.606
U.S.A.		608	1.235	1.091
Muut maat		891	897	1.329
Yhteensä		31.220	31.544	25.781

Veistetyn havupuunkin tuonti on pienentynyt, mutta tuonti Suomesta tässäkin nousut 499 loadista 624 loadiin ja arvo 2.019 punnasta 2.681 puntaan. Tuonti on jaksantunut seuraavasti:

<u>Määrä loadia</u> (A 50 k.jlk.)	<u>3kk.</u>	<u>1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Norja		7.884	8.154	9.011
U.S.A.		7.715	9.873	7.452
Ruotsi		6.965	6.088	3.856
Kanada		1.799	1.505	1.245
S u o m i		269	499	624
Venäjä		-	-	409
Muut maat		4.187	9.718	5.853
Yhteensä		28.819	35.836	28.450

Veistetyn kovan puun, muun kuin mahongin, tuonti on supistunut viime vuoden ensimmäisen neljänneksen 1.080.049 kuutiojalasta 858.293 kuutiojalkaan. Suomesta ei kuluvana vuonna ole ollut tuontia lainkaan.

Huomattava on ollut kaivospölkkyjen tuonnin pienentyminen. Kun niitä viime vuoden ensimmäisellä neljänneksellä tuotiin 485.778 loadia, arvoltaan 2734.968, on tuonti kuluvana vuonna ollut 292.168 loadia, arvoltaan 2441.940. Tuonti on pienentynyt kaikista maista, paitsi ei Venäjältä. Suurimmat ovat supistukset tuonnissa Ranskasta ja Ruotsista. Tuonti Suomesta laski 5.172 loadista, arvoltaan 211.483, 4.198 loadiin, arvo 28.950.- Tärkeimpien maiden osuus tuonnissa on ollut seuraava:

<u>Määrä loadia</u> (A 50 k.jlk.)	<u>3kk.</u>	<u>1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Ranska		309.772	308.524	163.403
Venäjä		5.580	35.329	57.850
Portugal		16.989	25.337	20.660
Ruotsi		28.010	54.925	10.498
Norja		12.568	18.690	4.915
S u o m i		2.464	5.172	4.198
Muut maat		33.633	37.801	30.644
Yhteensä		409.016	485.776	292.168

b) Puuteokset.

Kaikkien puuteostenkin tuonnin arvo on pienentynyt, yhteensä viime vuoden kolmen ensimmäisen kuukauden 2.445.557 punnasta 1.679.454 puntaan kuluvana vuonna. Niinpä huonekalujen osuus laski 244.374 punnasta 152.029 puntaan, rakennusalan puuteosten 364.541 punnasta 219.745 puntaan.

Faneerin tuonti laski viime vuoden ensimmäisen neljänneksen 109.150.652 neliöjalasta, arvoltaan 2739.788, 63.307.037 neliöjalkaan, arvoltaan 2428.529.

Tuluvan vuoden kahden ensimmäisen kuukauden tuonti on jakautunut seuraavasti tärkeimpien tuotantomaiden kesken:

	<u>Määrä neliöjalk.</u>		<u>Arvo £.</u>	
	<u>1930</u>	<u>1931</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
S u o m i	21.539.775	13.975.781	135.839	81.042
Latvia	8.663.660	9.082.895	51.833	48.491
Tuola	9.126.649	4.330.095	44.877	14.324
Viro	8.153.924	3.793.427	50.153	32.499
U.S.A.	2.280.617	2.207.297	19.294	24.358
Venäjä	13.589.235	2.035.550	64.472	6.396
Saksa	3.054.767	1.860.683	56.830	27.365
Ranska	1.091.246	993.173	12.071	17.519
Liettua	626.471	608.639	7.065	4.327
Ruotsi	491.469	429.184	4.391	3.803
Hollanti	508.363	419.533	11.732	6.261
Japani	565.365	367.015	12.217	6.348
Norja	41.772	297.225	426	2.391
Belgia	967.463	202.178	7.491	3.768
Espanja	65.694	144.215	994	1.021
Tanska	17.039	59.319	496	357
Jugoslavia	-	13.145	-	101
Sveitsi	37.561	1.575	515	51
Itävalta	22.803	221	919	11
Canada	11.265	184	118	6
Kiina	123.613	-	2.208	-
Italia	92.603	-	1.622	-
Muut maat	10.859	-	519	-

Kuten edellä olevasta näkyy, on faneerin tuonti pienentynyt melkein kaikista maista, eniten kuitenkin Venäjältä.

c) Paperivanuke.

Paperivanukkeen tuonti on pienentynyt sekä määränsä että arvonsa puolesta. Sen tuonnista saadaan seuraava asetelma:

<u>Määrä tonnia</u>	<u>3kk. 1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Selluloosa, kuiva, valkaistu	8.659	8.497	11.326
"- -" valkaise-			
maton	99.830	120.722	96.206
"- -" märkä	5.286	11.697	16.666
Puuvanuke, kuiva	419	293	430
"- -" märkä	196.419	193.438	186.603
Yhteensä	310.613	334.577	311.231

Arvo £.

Selluloosa, kuiva, valkaistu	149.044	141.622	168.543
"- -" valkaise-			
maton	1,154.820	1.412.857	1.038.182
"- -" märkä	28.575	69.894	82.972
Puuvanuke, kuiva	3.114	2.070	2.867
"- -" märkä	608.717	615.653	599.203
Yhteensä	1.944.270	2.242.076	1.891.767

Kuten edellä olevasta näkyy, on kuivan, valkaistun selluloosan tuonti lisääntynyt. Tuonti Suomesta on noussut 1.472 tonnista 1.635 tonniin, mutta tuonnin arvo on laskenut 23.759 punnasta 21.281 puntaan. Tuonti on jakaantunut eri maiden kesken seuraavasti:

<u>Määrä tonnia.</u>	<u>3kk. 1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Norja	3.797	3.444	5.649
Ruotsi	1.509	1.139	1.877
S u o m i	1.122	1.472	1.635
Saksa	1.116	2.014	1.214
Muut maat	1.115	426	951

Kuivan, valkaisemattoman selluloosan tuonti on sen sijaan pienentynyt. Tuonti Suomestakin on laskenut 34.532 tonnista 30.926 tonniin ja tuonnin arvo 1.412.837 punnasta 1.038.182 puntaan. Eri maista tuonti on ollut seuraava:

<u>Määrä tonnia</u>	<u>3kk. 1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Ruotsi	40.051	28.365	32.807
S u o m i	24.435	34.532	30.926
Norja	25.035	21.361	10.656
Saksa	4.661	16.159	9.889
Muut maat	5.628	20.305	11.920

Vaikkakin määrän puuvanukkeen tuonti on pienentynyt, on kuitenkin tuonti Suomesta noussut 24.792 tonnista 35.123 tonniin ja tuonnin arvo 80.809 punnasta 115.856 puntaan. Eri maiden osuudet tuonnista selviävät alla olevasta asetelmasta:

<u>Määrä tonnia</u>	<u>3kk. 1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Norja	145.680	137.603	128.398
S u o m i	19.717	14.793	35.123
Ruotsi	28.546	30.057	21.258
Kanada	1.698	-	344
Muut maat	778	986	1.480

d) P a p e r i.

Paperiryhmänkin tuonnissa on tapahtunut huomattava supistus, kuten alla olevasta asetelmasta näkyy:

<u>Määrä tonnia</u>	<u>3kk. 1929.</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Paino- ja kirjoituspaperi	62.431	71.578	58.330
Käärepaperi	42.127	49.262	39.729
Kromipaperi	3.333	3.903	2.950
Posti-y.m.paperit	500	494	509
Kartonki ja pahvi	25.621	36.045	31.541
Olkipahvi	23.875	61.547	44.392
Muut	16.256	19.192	19.804
<u>Y h t e e n s ä</u>	<u>174.143</u>	<u>242.020</u>	<u>197.255</u>

Arvo £.

Paino- ja kirjoituspaperi	985.045	1.106.456	871.113
Käärepaperi	916.905	1.026.990	733.359
Kromipaperi	197.578	232.926	159.611
Posti-y.m.paperit	43.778	48.714	39.558
Kartonki ja pahvi	489.576	655.599	536.436
Olkipahvi	188.412	495.798	333.601
Muut	704.402	789.978	707.836
<u>Y h t e e n s ä</u>	<u>3.525.696</u>	<u>4.356.461</u>	<u>3.381.514</u>

Kuten dellä olevasta näkyy, on paino- ja kirjoitus-paperin tuonti vähentynyt, johtuen etupäässä yhä pienentyneestä tuonnista Kanadasta. Myöskin tuonti Ruotsista on huomattavasti supistunut. Suomen osuus on laskenut määränsä puolesta 13.578 tonnista 12.473 tonniin ja arvo 206.128 punnasta 164.563 puntaan. Tuonnin jakautumisesta eri maiden kesken saadaan seuraava asetelma:

<u>Määrä tonnia</u>	<u>3kk. 1929.</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Norja	11.910	13.869	14.375
Canada	25.325	21.676	13.903
S u o m i	8.410	13.578	12.473
Newfoundland	6.539	7.986	7.124
Ruotsi	4.368	7.964	4.787
Saksa	2.743	3.065	3.199
Muut maat	3.136	3.440	2.569
<u>Yhteensä</u>	<u>62.431</u>	<u>71.578</u>	<u>58.330</u>

Käärepaperin tuonti on kuluvana vuonna pienentynyt kaikista maista. Suomen kohdalla se on laskenut 6.472 tonnista 4.178 tonniin ja arvo 124.550 punnasta 67.064 puntaan. Eri maiden osuus selviää alla olevasta asetelmasta:

<u>Määrä tonnia</u>	<u>3kk. 1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Ruotsi	20.989	23.341	17.636
Norja	8.557	9.194	8.647
Saksa	5.332	5.670	5.480
S u o m i	3.893	6.472	4.178
Canada	533	740	401
Muut maat	2.893	3.845	3.387
Yhteensä	42.127	49.262	39.729

e) E l i n t a r p e e t.

Elintarpeiden tuonti oli kuluvan vuoden ensimmäisellä neljänneksellä 298.754.432, vastaten 2120.205.506 samana aikana viime vuonna. Etupäässä, jollei kokonaan, on tämä arvon vähennys johtunut laskeneista hinnoista.

Esimerkiksi voin tuonti on noussut 1.733.586 cwt:sta 1.835.113 cwt:iin, mutta tuonnin arvo on laskenut 13.578.005 punnasta 11.188.467 puntaan. - Tuonnin jakautumisesta eri tuotantomaiden kesken saadaan seuraava asetelma:

<u>Määrä cwt.</u> (1 = 50,8kg.)	<u>3kk. 1929</u>	<u>1930</u>	<u>1931</u>
Uusi Seelanti	614.534	486.340	623.565
Tanska	480.080	509.376	493.677
Australia	284.047	353.920	436.616
Argentina	148.112	134.912	146.206
S u o m i	55.575	59.742	54.379
Ruotsi	53.056	85.401	52.865
Hollanti	17.306	12.716	12.358
Irlanti	10.837	16.131	6.467
Viro	4.527	20.771	904
Venäjä	5.029	5.318	-
Muut maat	17.831	48.959	3.076
Yhteensä	1.690.934	1.733.586	1.835.113

Voin tuonnin jakautumisessa eri maiden kesken on tapahtunut huomattava muutos sikäli, että tuonti Uudesta Seelannista ja Australiasta on viime vuoden ensimmäiseen neljänneeseen verrattuna lisääntynyt 219.921 cwt., kun sen sijaan muista maista on tuotu 118.394 cwt. vähemmän. Juuri Uudesta Seelannista ja

Australiaasta odotetaan yhä suuria laivauksia, niin että ollaan vakuutettuja, että ne tänä vuonna tulevat lähettämään ennätysmäärät Englannin markkinoille. Että Englannin veinarkkinciden painopiste yhä enemmän on siirtymässä muihin maihin, selvinnee siitäkin, että v.1920 tuotiin Uudesta Seelannista vain 502.948 cwt., mutta viime vuonna jo 2.521.649 cwt., lisääntyen tuonti Australiasta samassa ajassa 227.542 cwt:sta 951.532 cwt:iin. Huolimatta kasvaneesta tuonnista on yleisö opetettu kuluttamaan yhä enemmän dominionien voita. Niinpä suurentuneesta tuonnista huolimatta kuluvan huhtikuun alussa dominionien vein varastot olivat 410.000 laatikkoa pienemmät kuin vuosi sitten.

Kuten edellä olevasta asetelmasta näkyy, ei Venäjältä kuluvana vuonna ole tuotu voita ollenkaan. Suomenkin lehdissä on kiinnitetty huomiota vein viennin pienentymiseen Venäjältä. Niinpä Englantiin tuotiin Venäjältä v.1927 350.422 cwt. ja v.1928 336.252 cwt., mutta viime vuonna vain 165.451 cwt. Kuluvana vuonna venäläiset aikovat kuitenkin valloittaa takaisin ainakin entisen asemansa Englannin markkinoilla. Heidän tarkoituksensa ilmoitetaan olevan saada sijoitetuksi vielä tänä vuonna 600.000-700.000 laatikkoa tšekkiläisille markkinoille, ja on allekirjoitetaan kuuleman mukaan ainakin 200.000 laatikon toimituksesta jo tehty kiinteä sopimus.

Yhä lisääntyvän tuonnin vuoksi ovat vein hinnat hyvin alhaalla ja pidetään ammattimiespiireissä mahdollisena, että ne toukokuussa vielä alentuvat. Kesäkuussa odotetaan kuitenkin hinnoissa nousua, joka kestäisi läpi heinä- ja elokuun.

Munien tuonti on laskenut viime vuoden ensimmäisen neljänneksen 788 milj. kappaleesta 698 kappaleeseen ja tuonnin arvo 4.266.446 punnasta 3.514.100 puntaan. Tanska on kuitenkin kyennyt lisäämään munien vientiään Englantiin, ollen se kuluvan vuoden ensimmäisellä neljänneksellä jo 173 milj. kpl., vastaten 127 milj. samana aikana viime vuonna ja 95 milj. v.1929. Myöskin Irlannista on tuonti noussut 120 milj. kappaleesta 134 milj.

kappaleeseen tänä vuonna. - Venäjältä ei kuluvaan vuonna ole tuontia ollut, mutta kerrotaan venäläisten jo tehneen huomattavia sitoumuksia munienkin toimittamisesta Englannin merkkineille. - Suomea ei vielääkään mainita erikseen tuontimaiden joukossa.

Baconin tuonti yhä lisääntyy, nousten kuluvaan vuoden ensimmäisellä neljänneksellä jo 128.716 tonniin, vastaten 104,086 tonnia samana aikana viime vuonna, mutta hintojen jyrkän laskun vuoksi on tuonnin arvo jäänyt vain 7.852.710 puntaan, oltuaan 10.850.935 puntaa ensimmäisellä neljänneksellä v.1930. Etupäässä tämä on johtunut lisääntyneestä tuotannosta Tanskassa, josta tuonti Englantiin on noussut 64.586 tonnista 89.094 tonniin. Tanska, jossa teurastetaan 120.000-140.000 sikaa viikottain, voi teurastuksensa supistamisella tai lisäämisellä verraten paljon vaikuttaa bacon-markkinoiden suuntaan. Kuluvaan vuoden lisääntyneestä viennistään huolimatta, on kuitenkin viennin arvo Englantiin jäänyt 5.502.456 puntaan, vastaten 6.967.135 puntaa samana aikana viime vuonna. - Myöskin Ruotsista on tuonti lisääntynyt, nim. 6.049 tonnista 7.175 tonniin ja Hollannista 10.146 tonnista 10.303 tonniin. Yhdysvalloista sen sijaan se on pienentynyt 10.492 tonnista 3.256 tonniin. - Suomea ei tässäkään vielä mainita erittäin tuontimaiden joukossa.

Lontoossa, huhtikuun 18 p:nä 1931.

Edwin Lundström

V.t.kaupallinen avustaja.

Kauppa.

Lähetystö
Suomen ~~Postivaltiosihteeri~~
Lontoossa.
Beskickning
Finlands ~~Postivaltiosihteeri~~ i London.

57, Gordon Square.

London, toukokuun 30 p:nä 1931.
W.C.L.

ak NO. 4246 / 198

ULKOAS		
14/1099 10-31		
3/6 - 51	9	LIII.
RYHMÄ	LUKUTO	ASIA
5	C7	(Ital.)

*Mant. min.
M.K.K.
Mant. - Kk.
S.F.H.
S. Takala
Väl. viljav.
5/6.31
V.S.H.*

Ulkoasiainministeriölle.

Raportti No.15/31, Lontoon vehnäkonferenssi
ja maailman "vehnäpula."

Oheisena lähetystö kunnioittaen lähettää 12 kpl.

allekirjoittaneen raporttia No.15/31, Lontoon vehnäkonferenssi ja
maailman "vehnäpula."

Toimeksi saaneena:

Vilho Lundström

V.t.kaupallinen avustaja.

Lähetystö
~~XXXXXXXXXXXX~~
Suomen Pääkonsulinvirasto
Beving
~~XXXXXXXXXXXX~~
Finlands Generalkonsulat i London.

57. Gordon Square.
London. toukokuun 30 p:nä 1931.
W.C.2.

NO. 4246 / 198

U l k o a s i a i n m i n i s t e r i ö l l e .

Raportti No.15/31, Lontoon vehnäkonferenssi
ja maailman "vehnäpula."

Oheisena lähetystö kunnioittaen lähettää 12 kpl.
allekirjoittaneen raporttia No.15/31, Lontoon vehnäkonferenssi ja
maailman "vehnäpula."

Toimeksi saaneena:

E. Lu.

V.t.kaupallinen avustaja.

SUOMEN LAHETYSTÖ
LONTOOLA.
KAUPALLINEN AVUSTAJA.

29/5-1931.

RAPORTTI NO. 15/31.

Lontoon vehnäkonferenssi ja maailman "vehnäpula."

RAPORTTI NO. 15/31.

Lontoon vehnäkonferenssi ja
maailman "vehnäpula."

Kuten tunnettua, ei Rooman maanviljelysinstituutin viime maaliskuuseen pitämässä konferenssissa päästy mihinkään tuloksiin yrityksissä ratkaista nykyinen "vehnäpula," saada vehnän viljelys tavalla tai toisella kannattavaksi. Epäonnistumisen syynä pidettiin sitä, että Roomassa olivat myös vehnän tuontimaat edustettuina, jota paitsi vientimaista Yhdysvallat olivat poissa. Tämän vuoksi Kanadan pääministeri ehdotti, että koko kysymys lykätthisiin suppeampaan konferenssiin, jossa vain vientimaat olisivat edustettuina. Tämä ehdotus sai kaikkien kannatuksen ja tuloksena olikin, että Kanadan hallitus kutsui 11 vehnän vientimaata t.k. 18 p:nä Lontoossa alkaneeseen vehnäkonferenssiin.

Kaikki nämä 11 maata - Amerikan Yhdysvallat, Argentiina, Australia, Bulgaria, Intia, Jugoslavia, Kanada, Puola, Rumania, Unkari ja Venäjä - jotka yhteensä edustavat 95% vehnän koko vientimäärästä, olivat noudattaneet kutsua ja lähettäneet konferenssiin yhteensä 40 edustajaa. Kuutamat tuontimaat olivat sitä paitsi lähettäneet huomioiden tekijöitä, joiden ei kuitenkaan sallittu osallistua konferenssiin ja sen jaostojen suljettuihin istuntoihin.

Jo ennen konferenssin alkua oltiin hyvin tietoisia siitä, miten vaikeata olisi päästä minkälaiseen vehnän viljelysalan supistamiseen tai viennin rajoittamiseen tai yleensä mihinkään vehnän viljelijöiden aseman nopeaan parantamiseen johtavaan päätökseen. . Suurinta epäilystä herättivät Yhdysvaltain Federal Farm Board'in suuret vehnävarastot sekä Venäjän viisivuotischjelma yhä lisääntyvine vehnän tuotantomäärineen ja kaikista tuotantokustannuksista piittaamattomine myyntihäviöineen.

Konferenssin päätarkoitus ei ollut saada aikaan mitään monivuotista onjelmaa, vaan löytää keinoja nykyisten suurten vehnävarastojen sekä lähinnä kuluvan vuoden sadon sijoittamiseksi. Tätä varten ajateltiin mahdollisina 1) viljelysalan pienentämistä 2) vientirajoituksia siten, että kukin maa saisi viedä vain Lontoon konferenssin tai siinä asetettavan järjestön päättämät määrät sekä 3) propagandaa kulutuksen lisäämiseksi.

Konferenssi päättyi t.k. 23 p:nä ilman että saatiin mitään muuta aikaan kuin että asetettiin komitea, jossa kullakin edustetulla maalla on jäsenensä, jonka komitean tehtävä on asettaa vuorostaan "Clearing House" tietojen hankkimiseksi vehnän vientimaille, siten auttaakseen vehnän jakoa maailman markkinoille. Verraten laiha tulos, johon epäilemättä päätyttiin vain voidakseen osottaa konferenssin muka saaneen jotakin aikaan. Ammattimiehet eivät usko tämän uuden "Clearing Housen" voivan hankkia sen parempia tietoja kuin samalla alalla nyt jo toimivat sekä viralliset että epäviralliset järjestöt.

Konferenssin kulusta ei ole laskettu paljoa tietoja julkisuuteen, mutta eri ehdotelmien karille ajautumisesta mainitaan seuraavaa:

Yllä mainitun ensimmäisen ehdotelman viljelysalan supistamisesta esittivät Amerikan Yhdysvallat, mutta Venäjä ei

missään tapauksessa suostunut siihen eikä se todennäköisesti olisi soveltunut Argentinan, Australian eikä Kanadankaan suunnitelmiin.

Vientirajoituksia koskevan suunnitelman esittivät Puola ja Australia ja oli se ainakin Länsi-Manadan etujen mukainen. Yhdysvallat, vedoten huonoihin kokeuksiinsa tällä alalla, asettuivat taas tälle ehdotusta vastustamaan. Tällä kullekin maalle asetettavalle vientimäärälle perustuvalla järjestelmällä katsottiin konferenssin alussa ja sen kuluessakin olevan paraat toteuttamisen mahdollisuudet, joten sen läpi ajamiseksi lienee uhrattu paljon työtä.

Ehdotus propagandasta vehnän kulutuksen lisäämiseksi sai jo Roomassa kannatusta. Nyt ei kuitenkaan liene keksitty tälle kenenkään kysymykselle mitään sopivaa ratkaisua, jolle olisi saatu Amerikan Yhdysvaltain kannatusta. Ainoa tulos tässä kohdin oli, että asetetun komitean tehtäväksi jätettiin myös tutkia kaikkia mahdollisia keinoja kulutuksen lisäämiseksi.

Konferenssin laihaan tulokseen, ellei sanota suorastaan epäonnistumiseen, lienee ollut syytä myös se, että Amerikan Yhdysvaltain edustajat lienevät ilmoittaneet, että heillä ei ole oikeutta allekirjoittaa mitään viennin rajoitusta koskevaa sopimusta ilman erikoisia lainuudintötoimenpiteitä kotona. Toiselta puolen taas Venäjä ei suostunut mihinkään toimintavuopauttaan rajoittaviin sitoumuksiin.

Epäilemättä tämä konferenssin huono tulos herätti pettymystä suurissa vehnän tuotantomaisissa. Vehnän hinnat ovat nykyään niin alhaiset, että viitetään, ettei viljelys kannata onnellisimmissakaan olosuhteissa. Vilja-alan ammattimiehet odottivat kuitenkin tästä konferenssista siksi vähän, että kun esisyysskuun vehnä noteerattiin juuri ennen konferenssia Chicagossa 62 senttiin, laski se heti konferenssin jälkeen 58 senttiin.

Pahinta on, ettei näy olevan mitään toiveita hintojen

nousemiseksi vielä luonnollista tietään pitkiin aikoihin niin paljon, että viljelys muodostuisi kannattavaksi. Yhdysvaltain Federal Farm Boardilla on hallussaan suuret vehnävaramat, joiden määrää ei Yhdysvaltain ulkopuolella edes tiedettäne. Pelätään nyt koska ja miten nuo suunnattomat määrät heitetään markkinoille.

Vielä pahempi tekijä hintojen pysyttämiseksi alhaalla on Venäjä. Viime sadostaan Venäjä jo sijoitti maailman markkinoille paljon suuremman määrän kuin minään tiellisenä vuonna. Tämä on saattanut viljamarkkinat pelkäämään vielä suurempia laivauksia tulevaisuudessa vuosina, kun Venäjä saa maatalousohjelmansa ajettua läpi. Venäjän edustaja Lubimoff sanoi Vehnäkonferenssissa, että Venäjän vehnän viljelysala tulee ^{kuluvana vuonna} tulevaisuuteen 104 milj. eekkeriä, verrattuna 82 milj. eekkeriin v.1930 ja 75 milj. eekkeriin v.1929. Vehnän sato arvioidaan kuluvana vuonna Venäjällä 1.307 milj. busheliksi, vastaten 1.084 milj. bushelia v.1930 ja 703 milj. bushelia v.1929. Tästä ja muista Venäjän viranomaisien lausunnoista on päätetty, että Venäjä voisi ensi syksynä viedä kolme tai neljä kertaa enemmän vehnää kuin viime syksynä, jolloin jo sen vienti saattoi vehnämarkkinat miltei kaaostilaan.

Tätä yletöntä Venäjän tuotanto- ja kilpailukyvyn pelkoa vastaan on huomautettava, että Venäjällä viime vuonna oli aivan poikkeuksellisen hyvä viljavuosi, niin ettei vuositulosta voida ainakaan muuta kuin osaksi laskea uusien tuotantojärjestelmien ansioksi. Venäjän tarvitsee saada loistavat ilmat saadakseen edes yhtä suuren sadon kuluvana vuonna, puhumattakaan sellaisesta lisäyksestä, jota Lubimoff konferenssissa ennusteli.

Lisäksi on huomattava, että venäläisten on jo itsekin täytynyt ruveta tinkimään noista numeroistaan. Esim. syysviljan viljelysalan piti suunnitelman mukaan lisääntyä 9,6milj.

eekkeriä, mutta sitten ilmoitettiin, että lisäys olikin vain 7 milj. ja myöhemmin vain 5 milj., kunnes viime kuussa viljelysalan lisäys supistui vähemmäksi kuin 3 milj. eekkeriksi eli 3 %:ksi suunnitellun 10%:n asemesta.

Kevätviljan viljelysalan pitäisi kuluvana vuonna nousta 217 eekkeristä 247 eekkeriin. Tämän suunnitelman onnistumisesta on tietysti aikaista lähteä ennustelemaan, mutta kun kuluvan toukokuun 15 p:nä ilmoitetaan kylvetyksi vain 114,1 eekkeriä, vastaten 125,7 eekkeriä samaan aikaan viime vuonna, tuntuu 30 milj. eekkerin lisäyksen saaminen hiukan vaikealta.

Näistä Venäjän uhkauksia laimentavista tiedoista huolimatta lienee Vehnäkonferenssin epäonnistumisen jälkeen vehnämarkkinoita pidettävä verraten toivottomina, ellei maailmaa kuluvana vuonna siunata hyvin huonolla sadolla.

Lontoossa, toukokuun 29 p:nä 1931.

Edwin Lundström

V. t. kaupallinen avustaja.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

SUOMEN LÄHETYSTÖ LONTOOSSA

8/8-1931.

KOMMISSIO

No. 3792/516.

elokuun 11 p:nä 1931.

RAPORTTI No. 17/31.

Englannin ulkomaankauppa v. 1931 alkupuoliskolla.

Herra Ministeri,

- 1) Intakeilijain ja niitteen.
- 2) Kokonaisuus Tämän mukana pyydän saada lähettää varakonsuli
- 3) I.W. Härmän laatiman raportin no. 17, jonka otsikkona
- 4) on "Englannin ulkomaankauppa v. 1931 alkupuoliskolla."

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän
kunnioitukseni vakuutus.

LAATIJAN

L ä h e t t i l ä s: A.H. Saastamoinen.

Herra Ulkoasiainministeri,
Vapaaherra A.S. Yrjö-Koskinen
H e l s i n k i.

RAPORTTI No. 17/31.

Englannin ulkomaankauppa v. 1931 alkupuoliskolla.

1) Indeksiluvut ja hintataso,	sivu 1.
2) Kokonaiskauppavaihto,	sivu 2.
3) Vienti ja eri tavaramuokat,	sivu 5.
4) Tuonti ja eri tavaramuokat,	sivu 6.
a) Puutavarat,	sivu 8.
b) Puuteokset,	sivu 10.
c) Paperivanuke,	sivu 11.
d) Paperi,	sivu 12.
e) Ruokatarvikkeet,	sivu 14.

Liitteet:

Sahattu havupuutavara (tuonti)	sivu A.
Sahatavara, kovaa puuta, (tuonti)	sivu B.
Höylätty havupuutavara (tuonti)	sivu C.
Veistetty puutavara, havupuuta,	sivu D.
Veistetty kovapuutavara, (tuonti)	sivu E.
Kaivosprossit (tuonti)	sivu F.
Kimmet (tuonti),	sivu G.
Ratapolkyt (tuonti)	sivu H.
Puuvanuke, kuiva (tuonti)	sivu I.
Selluloosa, kuiva, valkaistu, (tuonti)	sivu J.
Selluloosa, kuiva, valkaisematon, (tuonti)	sivu K.
Puuvanuke, märkä, (tuonti)	sivu L.
Selluloosa, märkä, (tuonti)	sivu M.
Käärepaperi, (tuonti & vienti)	sivu N.
Faneri (tuonti ja vienti)	sivu O.
Paino- ja kirjoituspaperi, (tuonti ja vienti)	sivu P.
Bacon, (tuonti)	sivu R.
V o i, (tuonti)	sivu S.
Juusto, (tuonti ja vienti)	sivu T.

R a p o r t t i No.17/31.Englannin ulkomaankauppa v. 1931 alkupuoliskolla.1). Indeksiluvut ja hintataso.

Board of Traden kokoamat indeksiluvut osoittavat, että tukkukaupahinnat laskivat kuluneella kesäkuulla 1,1 % toukokuun hintoihin verrattuina ja kokonaista 14 ½ % edellisen vuoden kesäkuusta. Seuraavasta selviää erinäisten elintarpeiden ja muiden kulutustavaroiden tukkuhintaindeksin muutokset edellisen vuoden kesäkuusta alkaen (vuosi 1924 = 100):

	kala & liha	muut ruokat	kaikki elintar.	villapuuvilla	muut tekst. tarvik.	kaikki tavarat	
<u>1930.</u>							
kesäk.	88,0	74,3	76,6	58,1	55,2	62,9	72,6
heinäk.	88,4	75,0	76,4	56,6	53,9	59,0	71,7
elok.	89,8	72,5	75,9	55,8	52,1	58,3	70,8
syysk.	89,9	70,6	74,4	54,1	49,4	54,0	69,5
lokak.	88,7	71,1	72,9	50,4	47,1	52,8	68,0
marrask.	90,8	71,3	72,5	48,6	68	52,0	67,4
jouluk.	87,0	68,4	69,8	46,6	44,1	52,2	65,6
<u>1931.</u>							
tammik.	84,5	68,4	68,1	45,3	44,0	50,4	64,3
helmik.	80,1	69,4	67,2	45,2	45,8	48,4	63,9
maalisk.	75,3	72,7	66,8	48,5	45,9	47,3	63,7
huhtik.	76,0	73,8	67,7	49,2	44,6	46,9	63,6
toukok.	75,4	74,2	68,1	47,0	43,3	46,1	62,8
kesäk.	74,6	76,6	68,1	44,2	41,9	46,5	62,1

Kuluneen kesäkuun kalan ja lihan tukkukaupahintoja koskeva indeksi laski viime toukokuusta 1,1 %, mutta edellisen vuoden kesäkuusta 15,2 %. Kaikille elintarpeille oli lasku edellisestä vuodesta vastaavasti 11,1 %. Huomattavin lasku vuoteen 1930 verrattuna kohdistui kuitenkin erinäisiin kutomateollisuusstarvikkeihin, tehden 26,1 %. Siihen

sijaan nousi sekalaisten ruokatavaroiden keskihinta (ilman viljatuotteita ja lihaa ja kalaa) 3,1 %.

Board of Traden vuoden 1913 hintoihin perustuva (1913 = 100), Economistin uusi (1913 = 100) tukkuhinta-suhdeluku, työministeriön elintasoindeksi 9 (heinäkuu 1914 = 100) ja professori Bowleyn työpalkkaindeksi (keskimääräinen viikkopalkka heinäkuun puolivälissä v. 1914) osoittavat seuraavaa vaihtelua:

	tukkukauppaindeksi		työministeriön elintasoindeksi	työpalkka-indeksi
	Board of Trade	Economist		
<u>1930.</u>				
kesäk.	120,7	108,5	155	191,5
heinäk.	119,2	106,9	157	191,5
elok.	117,8	104,8	157	191,5
syysk.	115,5	100,8	156	191,5
lokak.	113,0	99,7	157	191,5
marrask.	112,0	97,6	155	191,5
jouluk.	108,9	94,6	155	191,5
<u>1931.</u>				
tammik.	106,9	91,3	152	191,5
helmik.	106,2	91,6	150	190,5
maalisk.	105,9	91,1	147	190,5
huhtikuu	105,7	90,0	147	189,0
toukok.	104,4	87,5	145	189,0
kesäk.	103,2	87,5	-	189,0

Indeksilukujen laadinnan suhteen huomautettakoon, että Board of Traden kokoonpanema ottaa huomioon koko kuukauden keskihinnat, kun taas toiset indeksit perustuvat kuukauden lopulla vallinneihin hintoihin.

2). Kokonaiskauppavaihto.

Englannin kesäkuun ulkomaankauppavaihtoa koskevat numerot eivät vähimmässäkään määrässä ole muuttaneet kuluvan vuoden aikaisempien kuukausien osoittamaa suuntaa. Ei ainoakaan ulkomaankauppatilaston nimike näytä parannusta. Verrattuna vuoteen 1913, minkä vuoden ensimmäisen puoliskon vientinumerot olivat erikoisen alhaiset, kuluvan vuoden vienti osoit-

taa vähentymistä lähes kolmannella osalla.

Mitä erikoisesti kuluneen kesäkuun tuontinumeroihin tulee (yhteensä £68.641.743), olivat ne lähes 15 milj. puntaa pienemmät kuin vastaavalla ajalla edellisenä vuotena. Tämä vähentyminen ei kohdistu ainoastaan elintarpeita, juomia ja tupakkaa käsittävään tavararyhmään, jossa yksinomaan lihan osalle tuontiarvon vähentyminen tekee 2,2 milj. puntaa, vaan myös raaka-aineiden ja täysivalmisteiden ryhmiin. Edellisten tuonti väheni yli 30 % ja jälkimäisten 17½ %. Suomen kannalta raaka-aineista tärkeimmän, nim. puun tuonti kesäkuulla aikaisempaan vuoteen verrattuna 1.724.056 punnalla.

Kesäkuun vientinumerot ovat suhteellisesti vieläkin epäedullisemmat kuin tuontia koskevat luvut. Yhteinen vienti, jonka arvo oli £35.475.990, on nimittäin 15 milj. puntaa pienempi kuin aikaisempaa vuotena.

Seuraavasta selviää kuluvan vuoden ensimmäisen puoliskon ulkomaankauppanumerot (arvot) sekä niiden pienentyminen kahteen aikaisempaan vuoteen verrattuna (tuhansissa punnissa):

	1931	1930		1929	
	£	£	%	£	%
tuonti	417.874	- 123.815	- 23	- 186.854	- 31
vienti	199.156	- 105.695	- 35	- 159.586	- 45
jälleenvienti	35.708	- 13.571	- 27	- 24.854	- 41
koko vienti	234.864	- 119.267	- 34	- 184.440	- 44
tuontiylij.	183.010	- 4.548	- 2,4	- 2.414	- 1,3

Vuoden 1931 tuonti-, vienti- ja jälleenvientinumerot, muutettuina vastaamaan vuoden 1924 hintoja, antavat seuraavalla sivulla olevasta taulukosta selviävän kuvan:

	tammi-kesäkuu 1931		tammi-kesäk. 1924
	v. 1924 hin.	v. 1931 hin.	
	milj. pun.	milj. pun.	milj. pun.
tuonti	659,6	417,9	598,3
vienti	268,8	199,2	391,2
jälleenvienti	55,0	35,7	74,1

Luonnollinen kysymys, mikä edellä esitettyjä Englannin ulkomaankauppavaihtoa koskevia numeroita tarkkailtaessa voidaan esittää, on, mikä on tulevaisuus kauppavaihdon kannalta katsottuna. Johtopäätöksiä tehtäessä on kuuden kuukauden kehitys liian pitkä, sillä asema muuttuu tai voi muuttua päivästä päivään. Kesäkuun numerot tuntuisivat olevan ne, joihin johtopäätökset voitaisiin lähinnä perustaa. Silloin täytyy tunnustaa, ettei asema näytä valoisalta. Jos otamme huomioon normaalitilanteen, osoittaa vuoden kolmas neljännes aina pienentyneitä ulkomaankauppavaihtonumeroita, kuten myös vastaavasti suurentunutta työttömyyttä. Englannin ulkomaankaupan ja työttömyysnumeroiden suunta ei sinänsä anna tarpeellista pohjaa yleistä taloudellista tilannetta arvosteltaessa, josta myös kehitys Englannissa läheisesti riippuu. Kysymyksen ratkaisu on ennen kaikkea etsittävä olojen kehityksestä Keski-Europassa, josta pääasiallinen kilpailu ja sen aiheuttama laskusuunta Englannin ulkomaankaupalle aiheutuu. Edellyttäkäämme, että Saksa suoriutuu tyydyttävästi nykyisistä taloudellisista vaikeuksistaan. Kysymys on silloin, voiko se, puhumattakaan sotakorvauksesta, suorittaa lyhytaikaisia sitoumuksiaan ilman että se on pakoitettu mihin hintaan tahansa laajentamaan vientiään. Edelleen on huomattava, ettei ennen kuin hinnat ja tuotantokustannukset ovat saatetut tasapainoon, voida tilanteen helpottumisesta puhua. Olisi muutenkin aikaista

rakentaa vielä nyt toiveita tukkukauppahintojen laskun osittamalle pysähtymiselle ennen määrättyjen kansainvälisten pulmakysymysten selviämistä. On luonnollista, ettei toista vaihtoehtoa, nim. Saksan talouspulan kiristymistä ja sen äärimmilleen kehittymisen seurauksia ole Englannin talouspolitiikkojen piireissä sivuutettu laskelmissa, mutta vastapainona sille suunnalle, joka ei katso maailmantalouden tekevän poikkeusta kansallisessa talouspolitiikassa tunnus-tettujen tervehtymismenetelmien suhteen, löytyy kaajat ja vieläkin vaikutusvaltaisemmat rahamiespiirit, joiden edut eivät kaikissa suhteissa yhdy puhtaiden kansantalousmiesten viittomiin latuihin.

3). Vienti ja eri tavaraluokat.

Kuluvan vuoden vienti- kuten tuontiarvotkin ovat, verrattuina aikaisempaan vuotena saavutettuihin numeroihin, hinnoissa tapahtuneita muutoksia huomioonottamatta harhaanjohtavia. Seuraavassa on esitetty vientinumeroit vuoden 1924 hintojen mukaan, koskien ne Englannin ulkomaankauppatalas-ton päätavaraluokkia (miljoonissa punnissa):

	1930			1931	
	II.nelj.	III.nelj.	IV.nelj.	I.nelj.	II.nelj.
ruoka- ja juomatav. tupakka	14,1	17,4	17,3	13,2	11,6
raaka-aineet puolivalmist.	22,9	20,3	21,4	18,8	19,4
täysivalm.	134,1	130,4	123,0	102,7	97,5

Nautintoaineiden luokkaan kuuluvien tavaroiden vienti oli kuluneella neljänneksellä noin 18 % pienempi kuin vastaavaan aikaan edellisenä vuotena. Raaka-aineiden ja puolivalmisteiden vienti väheni vastaavasti 15,2 %. Suurin vähenty-

minen tuli hiilen osalle (noin 20 %). Raakavillan vienti laski noin 7 %. Öljyjen y. m. samaan luokkaan kuuluvien tavaroiden vienti kasvoi edellisestä vuodesta 12 % (margariinitehtaitten raaka-aineet!). Täysivalmisteiden luokkaan kuuluvien kuuluvien vientitavaroiden vähennys oli huomattavin, tehden aikaisempaan vuoteen verrattuna 27,3 %.

Seuraavasta selviää tärkeimpien tavaroiden vienti kuluvan ja edellisen vuoden kuutena ensimmäisenä kuukautena:

		1930	1931
hiili	milj. ton.	28,6	21,3
rauta ja teräs	" "	1,8	1,0
puuvillalanka	" lb.	72,7	62,5
kampalanka	" "	15,2	12,2
puuvillakang.	" nel.jal.	1487,9	847,9
villakang.	" " "	40,7	27,4
kampalankakan.	" " "	17,9	14,7
paperi & pahvi	" cwt.	2,3	1,2

4). Tuonti ja eri tavaraluokat.

Eri tavaraluokkien tuontinumerot selviävät seuraavasta (milj. punnissa) muutettuina vastaamaan 1924 vuoden hintoja :

	1930			1931	
	II.nelj.	III.nelj.	IV.nelj.	I.nelj.	II.nelj.
ruoka- ja juomatav. tupakka	129,0	137,8	178,1	134,7	138,8
raaka-ain. puolivalm.	78,8	68,1	85,9	79,6	75,1
täysivalm.	93,6	87,2	87,8	82,9	90,9

Ruoka- ja juomatavarain luokka osoittaa huomattavaa nousua edelliseen vuoteen verrattuna. Lihan tuonti ei sanottavasti kasvanut, mutta siihen sijaan suureni viljan, jauhojen ja tupakan tuonti. Erikoista huomiota ansaitse kasvu vehnän ja maissin tuonnissa. Myös raakasokerin ja voin tuontinumerot osoittavat lisääntymistä. Tähän luokkaan kuuluvien tavaroiden ilmoitetut tuontiarvot ovat tietenkin huomattavasti alhaisemmat kuin aikaisempina vuotena, sillä viljan ja jauhojen hinnat ovat laskeneet noin 36,6 % vuodesta 1930 ja lihan 20,9 %.

Raaka-aineiden tavaraluokkaan kuuluvien tuotteiden eri tavarat osoittavat vaihtelevaa lisääntymistä. Niimpä kasvoi edellisestä vuodesta raakavillan ja silkin tuonti kun taas raakapuuvillan ja muiden tekstiilitarvikkeiden tuonti ei sanottavasti kasvanut. Öljyjen raaka-aineiden tuonti kasvoi, mikä aiheutti laajentuneen kasvisrasvojen viennin. Suurinta vähentymistä osoittaa metalliteollisuuden raaka-aineiden ja vuotien ja nahkojen tuonti. Tämän tavaraluokan tärkeimpien tavaroiden hinnatlaskivat aikaisemmasta vuodesta tuntuvasti. Raakasilkin hinta aleni 47 %, raakakumin 56 %, raakavillan 16 % raakapuuvillan 37 % ja öljysienten ja - pähkinäin 29 %.

Täysivalmisteiden tuonti ei osoita aikaisemmasta vuodesta huomattavampaa muutosta. Sähkölaitteiden kuten myös silkin ja silkkivalmisteiden tuonti väheni, samaten ajoneuvojen (vuoteen 1924 verrattuna 70,9 %).

Huomattavimmat tuontitavarat osoittavat kuluvan ja edellisen vuoden ensä puoliskolla seuraavia paljouksia:

		1930	1931
vehnä	milj.cwt	41,3	45,7
liha	" "	6,3	6,4
sokeri	" "	16,1	17,0

(jatkoa)

		1930	1931
metallimalmit	milj.ton.	2,8	1,2
puu,sah. hav.	" load.	1,4	1,0
raakapuuvilla	" cental.	5,8	4,9
villa	" "	3,4	4,2
raakasilkki	" lb.	2,4	1,7
nahkat & vuodat	" cwt.	0,5	0,5
paperivanuke	tth.ton.	729,1	591,2

a). Puutavarat.

Puutavaroiden tuonti kuluvan vuoden kesäkuulla nousi arvoltaan £2.688.384, kun se edellisen vuoden vastaavaan aikaan kohosi £4.412,890. Jos otamme huomioon hintojen noin 20 % laskun, oli tuonti tästäkin huolimatta alle vuoden 1930 kesäkuulla tuodun määrän. Tämä on tietenkin mahdollista ainoastaan varastojen kustannuksella, joiden on täytynyt päivä päivältä pienetä kulutuksen osapuulleena samana pysyessä. Seuraavasta selviää tuodun tavaran paljoudet (loadeissa jollei erikseen mainittu) ja arvot (punnissa) kuluva ja kahden edellisen vuoden alkupuoliskolla:

Paljoudet:

	1929	1930	1931
veistetty, kova, kuutiojal.	3.569.492	3.148.070	1.997.813
sahattu, kova, kuutiojal.	14.454.378	15.532.779	12.701.829
Veistetty, pehmeä	95.072	155.182	97.518
sahattu, pehmeä	1.179.130	1.453.518	998.148
höylätty	224.851	242.533	96.177
kaivospölkkyt	1.004.404	1.139.041	722.528
kimmet	29.374	27.777	14.239
ratapölkkyt	93.080	190.924	93.308

Arvot:

	1929	1930	1931
veistetty, kova	755.677	687.493	375.616
sahattu, kova	3.796.562	3.838.777	22599.870
veistetty, pehmeä	391.073	536.739	354.625
sahattu, pehmeä	5.488.816	6.553.481	3.805.865
höylätty	1.243.405	1.339.870	968.508
kaivospölkyt	1.621.250	1.932.178	1.105.822
kimmet	267.365	240.648	145.209
ratapölkyt	409.863	900.780	321.369

Puolivuotisulkomaankauppatilaston perusteella on tietenkin mahdotonta tehdä pitäviä johtopäätöksiä eri maiden asemasta Englannin puutavaramarkkinoilla. Vertailun vuoksi mainittakoon vain, että sahatun havupuutavaran laivaukset Suomesta näyttävät edelliseen vuoteen verrattuina vähentymistä lähes 100 tuhatta loadia, mutta Ruotsista noin 140 tuhatta. Venäjänkään laivaukset eivät saavuttaneet kuluvan vuoden alkupuolella edellisen vuoden paljoutta, jätien siitä alle 38 tuh. loadia. Myös kaikkien muiden maiden laivaukset Isobritanniaan näyttävät vähentymistä. Poikkeuksen tekee kuitenkin Puola (ja Danzig), mistä maasta ne kasvoivat 46 tuhannella loadilla.

Veistetyn havupuutavaran tuontipaljoudet laskivat kaikista maista, suhteellisesti eniten kuitenkin Suomesta, joka tosin ei edellisenkään vuotena lähettänyt tätä tavaraa kuin vähän päälle kolmannen osan Venäjältä saapuneesta määrästä.

Höylätyn tavaran vientimaana on Suomi puolivuotis-tilaston mukaan mennyt aikaisemmasta vuodesta huomattavasti eteenpäin. Joskaan se ei vielä ole saavuttanut Ruotsin ja Norjan määriä, näyttää Suomi voittaneen näiden maiden kustannuksella. Siihen sijaan, että tavaran tuonti väheni

Ruotsista ja Norjasta, kummastakin noin 30 loadia, lisääntyivät laivaukset Suomesta noin 6.000 loadilla.

Kaivospuiden tuonnissa olivat Ranska ja Venäjä kuten aikaisempanakin vuotena etunenässä. Tavarantoonti väheni niinhyvin Ruotsista, Norjasta kuten Suomesta kaikista yli 50 %.

b). Puuteokset.

Puuteoksia tuotiin Isobritanniaan kuluvaan ja kahden edellisen vuoden alkupuoliskolla seuraavasti (punnissa):

	1929	1930	1931
huonekaluja	464.164	491.679	346.611
rakennusalan teoksia	1.453.662	1.361.292	872.475
faneeria	628.748	606.596	486.303
muut	2.137.220	2.121.997	1.777.474
yht.	4.683.789	4.581.564	3.482.590

Faneerin tuonti saavutti seuraavat paljoudet :

1929 (ensim. puolisko)	201.624.175	nel. jalkaa
1930 " "	201.101.355	" "
1931 " "	147.472.783	" "

Eri maiden osuudet Englannin faneerintuonnissa (tiedot yksityisistä lähteistä) osoittavat, että Suomen osuus vuoden viitenä ensimmäisenä kuukautena teki 35 % (v. 1930 34,5 %), joten siis Venäjän kasvanut osuus (2 prosentilla) ei tapahtunut Suomen, vaan Latvian, Puolan ja Viron kustannuksella. Kuluvaan vuoden tuonti selviää seuraavasta (arvot punnissa ja paljoudet tuhansissa neliöjaloissa).

	Paljoudet:		Arvot:	
	tammik.-touk.	kesäk.	tammik.-touk.	kesäk.
Suomi	40.190	5.233	238.124	32.726
Venäjä	18.753	12.611	46.600	30.823
Latvia	19.347	4.475	111.047	26.727
			(jatkuu)	

(jatkoa)	Paljoudet:		Arvot:	
	tam.-touk.	kesäk.	tam.-touk.	kesäk.
Puola	8.744	4.205	28.393	4.205
Viro	8.045	33823	63.186	16.174
Saksa	5.141	1.436	65.666	17.233
Yhdysvallat	4.659	929	47.500	7.124
Hollanti	1.055	200	16.218	2.859
Ranska	22009	285	27.816	2.379
Belgia	856	288	12.816	3.306
Ruotsi	1.141	197	10.070	1.613
Liettua	2.254	275	16.807	2.407
Japani	1.052	362	17.861	5.629
Norja	908	147	6.633	1.154
Kanada	-	100	-	875
---	-	-	-	-
Yhteensä	114.750	32.722	716.485	155.990

Kuluvan vuoden ensimmäisellä puoliskolla jälleenviettiin faneeria 10.064 tuhatta neliöjalkaa tilaston ei mainitsemin maihin yhteensä 49.509 punnan arvosta.

c). Paperivanuke.

Paperivanukkeen tuonnissa tapahtui vuoden kuutena alkukukautena huomattava lasku kahteen aikaisempaan vuoteen verrattuna. Seuraavasta selviävät eri vanukelajien tuontipaljoudet (tonneissa) ja hinnat (punnissa):

Paljoudet (tammi-kesäk.):

	1929	1930	1931.
selluloosa:			
kuiva, valkaistu	18.956	16.948	21.317
" valkaisemat	269.863	266.245	184.547
märkä	14.932	26.888	37.438
puuvanuke, kuiva	1.003	45	908
" märkä	409.812	419.793	349.291
yhteensä	714.566	730.319	593.501

Arvot (tammi-kesäk.):

	1929	1930	1931
selluloosa:			
kuiva, valkaistu	327.028	279.004	297.771
" valkaisemat	3105.129	3.113.391	1.937.659
märkä	82.262	156.220	189.690
puuvanuke, kuiva	7.480	3.157	
" märkä	1.286.760	1.347.795	1.114.435
yhteensä	4.808.659	4.899.567	3.545.410

Valkaistun kuivan selluloosan tuonti lisääntyi Suomesta aikaisemmasta vuodesta yli 50 %, osoittaen tuonti myös Ruotsista huomattavaa kasvua. Sen sijaan väheni Norjan tuontiosuus noin 1.500 tonnilla.

Valkaisemattoman kuivan selluloosan tuonnissa Suomi säilytti asemansa edullisimmin, kokonaistuonnin vähentyessä noin 80.000 tonnilla. Ruotsin ja Suomen tuontipaljoudet eroittuvat ainoastaan noin 1700 tonnilla edellisen maan eduksi, tehden Ruotsin tuontienemmys aikaisempaa vuotena noin 35.000 tonnia.

Märän puuvanukkeen tuonnissa vahvistui Suomen asema tuonnin kaikista muista maista pienentyessä.

d). Paperi.

Englannin paperintuonti ei ole siinä määrin karsinut lamakaudesta kuin useimmat muut tuontitavararyhmät. Paino- ja kirjoituspaperin ryhmä, joka arvonsa ja paljoudensa puolesta on tärkein, laski ainoastaan 258.000 cwt., mikä 3 milj. cwt. ylittävässä puolen vuoden tuonnissa ei ole merkityksellinen. Käärepaperin tuonti laski 230.000 cwt., mutta tämän tavaralan lähetykset näyttävät vilkastuvaa suuntaa. Tässä yhteydessä huomautettakoon, että paperi- ja pahviteollisuuden työttömyysvakuutettujen työmiesten luku oli t. v. kesäkuun 22 päivänä 14,7 %, mutta aikaisempaa vuotena samaan aikaan 9,1%.

Seuraavasta selviää eri paperi- ja pahvilaatujen tuontipaljoudet (cwt.) ja arvot (kuusi ensin. kuukautta):

Paljoudet:

	1929	1930	1931
paino- ja kirjoituspap.	3.243.282	3.260.441	3.002.951
käärepaperi	1.945.312	1.826.769	1.595.683
kromipaperi	143.575	144.491	117.400
posti- y.m. paperit	20.135	19.968	19.622
kartonki ja pahvi	1.152.547	1.377.917	1.263.873
olkipahvi	2.000.328	2.420.157	2.065.290
muut	737.860	731.291	727.515
yhteensä	9.242.039	9.781.034	8.792.334

Arvot:

	1929	1930	1931
paino- ja kirjoit.	2.472.214	2.496.913	2.156.740
käärepaperi	2.081.730	1.891.541	1.450.005
kromipaperi	415.347	429.701	313.324
posti-y. am. paperit	95.262	97.130	80.802
kartonki ja pahvi	1.074.726	1.250.502	1.062.571
olkipahvi	772.757	978.227	753.493
muut	1.535.289	1.553.419	1.329.948
yhteensä	8.447.325	8.697.433	7.146.883

Englannin paperinvienti on sitävastoin enemmän kärsinyt vallitsevasta pulakaudesta kuin tuonti. Melkein kaikkien ryhmään kuuluvien lajien vienti osoittaa vähentymistä. Painopaperin vienti vähentyi edellisen vuoden 1.467.437 cwt. 966.354, arvon vähetessä 1.692.207 punnasta 1.092.326 puntaan. Syynä tähän olivat etupäässä Australian markkinat, joille lähetys edelliseen vuoteen verrattuna väheni lähes 50 %. Uusi-Seelanti tosin esiintyi varmana ostajana, mutta se ei tietenkään jaksanut korvata Australian ja Intian vähentynyttä kysyntää.

Tärkeimpien paperilajien vientipaljoudet ja arvot olivat vuoden ensi puoliskolla seuraavat:

	Paljous (cwt.)	Arvo (puntaa).
painopaperi, peittäm.		
sanomalehti	548.859	410.406
muut	417.495	681.920
kirjoituspaperi,	91.203	240.951
laajakokoista		
käärepaperi	81.108	146.000

Paperin jälleenvienti käsitti yhteensä 25.937 cwt. (1930 33.245 cwt.) arvoltaan £107.786 (1930 £139.995).

Peittämätöntä painopaperia vietiin erikseen mainitsemattomiin maihin 4.883 cwt. (mihin sisältyy myös laajakokoinen kirjoituspaperi), käärepaperia 4.952 cwt. Eri pahvilajeja vietiin 4.750 cwt., mihin ei sisälly olkipahvi, minkä jälleenvienti käsitti 2.505 cwt.

2). Ruokatavarat.

Tärkeimpien eläimellistä alkuperää olevien ruokata-
vareiden tuontinumerot selviävät seuraavastaa .

	1931		1930
	tuhansia		cwt.
	II. nelj.	I. nelj.	II. nelj.
raavaanliha, jäädyt.	3.043	2.860	3.116
lampaanliha "	1.938	16698	2.264
silava ja kinkku	2.966	2.645	2.371
voi	2.107	1.689	1.860
juusto	661	781	697
kala, tuore	869	1.047	1.196
kananmunat (tuh.kpl.)	84.084	69.780	84.972

Voin tuonti Englantiin osoittaa jatkuvaa lisäänty-
mistä. Verrattuna edellisen vuoden alkupuoliskoon lisääntyi
tavaran tuonti kuluvalle vuodelle 377.000 cwt. Tuontilisäys
tuli kuitenkin Australian ja Uuden Seelannin osalle. Tuonti-
arvo ei kuitenkaan osoita kasvua, sillä hinta oli tämän vuo-
den toisella neljänneksellä noin 12 % alle ensimmäisen neljän-
neksen keskihinnan. Kuluneella kesäkuulla oli hinta ainoastaan
7 % yläpuolella vuosina 1911-13 vallinneen keskihinnan. Suomes-
ta saapuneet voierät ovat pysyneet yleensä aikaisempia vuosia
vas-taavina, tehden tuonti sieltä kuluneella vuosipuoliskolla
128.844 cwt. arvon ollessa £753.132. Tuonti Tanskasta (lähes
kymmenkertainen Suomesta tuontiin verrattuna) lisääntyi edel-
leen 44.000 cwt. Huolimatta Uuden Seelannin 180.000 cwt. edel-
lisestä vuodesta lisääntyneestä lähetyksestä Tanska pysyi
edelleenkin Englannin tärkeimpänä vointuontimaana.

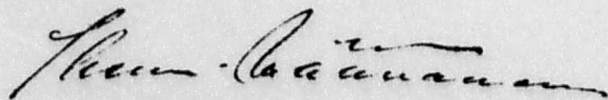
Juuston tuonnissa Englantiin säilytti ainoastaan
Australia aikaisemman asemansa muiden tuontimaiden kadotta-
essa markkinoita. Pääasiallinen tuonti tapahtui Uudesta See-

lannista, mistä maasta tuonti teki kokonaista 1.184.094 cwt. koko tuonnin ollessa 1.455.979 cwt. Huolimatta vain kuten erinäisten muidenkin ruokatavaroiden huomattavasta halventumisesta pysyi juuston keskihinta kesäkuulla 25 % vuosien 1911-13 hintojen yläpuolella.

Baconin tuonti lisääntyi aikaisemmasta vuodesta 1.150 tuh. cwt., jakaantuen lisääntynyt tuonti kaikkien maiden maiden tuontiosuuksien hyväksi paitsi Yhdysvaltoihin, Kanadaan ja Irlannin Vapaavaltion. Baconin 5.401.820 cwt. nousseesta tuonnista saapui Tanskasta 3.537.018 cwt. Tuonti Alankomaista, mikä maa on Tanskan pahin kilpailija tavaran tuotannossa, saavutti ainoastaan 540.700 cwt.

Kuoressa olevien munien tuonti pysyi osapuilleen entisellään tehden 1538 milj. kappaletta. Tanskan ponnistukset tuontiosuutensa lisäämiseksi näyttävät olleen menestyksellisiä, sillä tuonti Tanskasta ylitti Irlannin Vapaavaltiosta vuoden ensi puoliskolla saapuneen paljouden 26 milj. kappaleella, saavuttaen 408 milj. kpl. suuruuden. Tanskan osalle tullut lisäys aikaisemmasta vuodesta on 81 milj. kpl.-

Lontoossa elokuun 8 p:nä 1931.

varakonsuli.

SAHATTU HAVUJUUTAVARA (TUONTI).

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam. -kesäk.	%	tam. -kesäk.	%
YHTEENSÄ	4,605,073	100	5,221,472	100	4,852,072	100	1,453,518	100	998,148	100
Arvo	21,435,525		23,765,195		20,675,064		6,553,481		3,805,865	
Venäjä	1,224,592	26.6	1,669,174	32.0	1,752,686	36.1	247,021	17.0	209,269	20.9
Suomi	1,198,873	26.0	1,403,642	26.9	1,106,347	22.8	275,913	19.0	176,874	17.7
Arvo	5,142,183		5,942,338		4,278,325		1,107,640		617,643	
Ruotsi	655,557	14.2	862,524	16.1	673,971	13.9	276,268	19.0	136,415	13.6
Latvia	398,711	8.7	342,614	6.6	364,836	7.5	196,690	13.5	119,237	11.9
Yhdysvallat	277,346	6.0	294,995	5.6	330,980	6.8	185,999	12.8	119,727	11.9
Kanada	244,743	5.3	222,713	4.3	230,884	4.8	80,780	5.6	49,115	5.1
Puola & Danzig	270,050	5.9	123,004	2.4	174,106	3.6	82,406	5.7	128,371	12.8
Norja	96,361	2.1	118,094	2.3	88,948	1.8	56,011	3.9	10,338	1.0

(Paljoudet loadessa, arvot punnissa)

SAHATAVARA, KOVAA PUUTA (PAITSI MAHONKIA). (TUONTI)

M a a:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
YHTEENSÄ	30,087,245	100	30,336,304	100	31,258,344	100	14,893,353	100	12,339,952	100
Arvo	7,382,456		7,546,984		7,188,874		3,625,145		2,488,338	
Yhdysvallat	17,082,791	56.8	17,706,941	58.4	18,017,810	57.6	9,239,580	62.0	7,187,349	58.2
Kanada	4,686,706	15.6	4,444,179	14.6	3,640,907	11.7	1,527,595	10.3	1,230,305	9.97
Intia	1,855,802	6.2	1,773,233	5.8	1,522,841	4.9	823,089	5.5	585,154	4.7
Puola, Danzig	1,398,477	4.6	1,359,067	4.5	1,707,956	5.5	873,605	5.9	848,773	6.9
Suomi	771,570	2.6	953,463	3.1	1,704,519	3.4	208,651	1.4	73,692	0.69
Arvo	78,138		100,095		109,223		18,505		7,358	
Japani	587,019	2.0	668,712	2.2	842,150	2.7	289,449	1.9	247,493	2.0

(Paljoudet kuutiojaloissa, arvot punnissa.)

HÖYLÄTTYÄ HAVUPUUTA (TUONTI)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam.-kesäk.	%	tam.-kesäk.	%
YHTEENSÄ	589,470	100	621,156	100	622,569	100	242,533	100	196,117	100
Arvo	3,393,731		3,405,260		3,303,031		1,339,870		968,508	
Ruotsi	360,802	61.2	358,402	57.7	352,603	56.6	117,712	48.5	06,766	44.2
Norja	138,761	23.5	168,487	27.1	150,922	24.1	82,104	33.9	52,543	26.8
Suomi	56,218	9.5	63,293	10.2	78,116	12.5	26,418	10.9	32,241	16.4
Arvo	298,185		317,586		372,962		130,576		142,887	
Yhdysvallat	9,793	1.7	10,525	1.7	19,524	3.1	9,591	4.0	9,748	5.0

(Paljoudet laadoissa, arvot punnissa)

VEISTETTY PUUTAVARA, HAVUPUUTA (Tuonti)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam.-kesäk.	%	tam.-kesäk.	%
Yhteensä:	386,439	100	427,122	100	496,652	100	155,182	100	97,518	100
Arvo	1,379,429		1,221,075		1,419,847		536,739		354,625	
Venäjä	111,932	29.0	153,325	35.9	271,615	54.7	51,504	33.2	32,058	32.9
Ruotsi	51,542	13.3	92,067	21.6	33,016	6.6	17,047	11.0	12,217	12.5
Suomi	73,900	19.1	51,406	12.0	39,079	7.9	14,776	9.5	5,103	3.2
Arvo	134,823		77,944		71,901		23,565		13,788	
Norja	41,239	10.7	42,402	9.9	39,093	8.0	20,536	13.2	14,772	15.2
Yhdysvallat	65,143	16.9	32,766	7.7	42,960	6.6	20,599	13.3	15,093	15.5
Kanada	7,743	2.0	9,619	2.3	15,659	3.1	7,062	4.6	2,871	2.9

(Paljoudet leadeissa, arvot punnissa)

VEISTETTY KOVAPUUTAVARA (TUONTI)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam., -kesälä,	%	tam., -kesälä,	%
YHTEENSÄ	4,691,987	100	4,741,083	100	4,019,859	100	2,399,656	100	1,649,299	100
Arvo	902,554		942,949		857,952		521,900		307,804	
Puola, Danzig	1,004,861	21,4								
Yhdysvallat	678,829	14,5	499,340	10,5	622,871	15,5	476,167	19,8	402,150	24,4
Suomi	193,379	4,1	459,967	9,7	305,845	7,6	66,896	2,8	55,929 ⁰	3,4
Arvo	14,617		32,724		23,325		5,856		3,769	
Kanada	478,992	10,2	373,197	7,9	283,854	7,1	195,779	8,2	217,646	13,2
Venäjä	3,150	0,1	86,099	1,8						
Intia							113,128	4,7	1,382	0,08

(Paljoudet kuutiojalcoissa, arvot punnissa)

F

K A I V O S P R O P S I T (T U O N T I)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam.-kesäk.	%	tam.-kesäk.	%
YHTEENSÄ:	2,596,886	100	2,695,242	100	2,781,898	100	1,139,014	100	772,523	100
Arvo	4,779,080		5,034,498		5,193,458		1,932,178		1,105,822	
Ranska	1,040,043	40.0	1,055,115	39.1	949,866	34.1	544,543	47.8	359,397	46.5
Suomi	447,548	17.2	422,975	15.7	562,511	13.0	78,095	6.9	27,792	3.6
Arvo	1,052,933		998,304		824,285		168,334		58,929	
Ruotsi	334,925	12.9	349,441	13.0	277,781	10.0	149,952	13.2	48,270	6.2
Venäjä	304,382	11.7	140,131	12.3	124,584	16.1
Portugali	69,350	2.7	107,242	4.0	114,723	4.1	58,630	5.1	48,866	6.3
Norja	77,154	3.0	56,912	2.1	56,641	2.0	44,474	3.9	19,756	2.6

(Paljoudet loadessa, arvot punnissa)

K I M M E T. (tuonti)

M A A :	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
YHTEENSÄ	101,416	100	125,675	100	91,376	100	27,777	100	14,239	100
Arvo	678,081		787,084		657,062		240,648		145,209	
Suomi	36,252	35.7	53,582	42.6						
Arvo	155,732		225,837							
Ruotsi	36,305	35.8	35,488	28.2	(ei mainittu virallisissa tilastoissa)					
Venäjä	6,798	6.7	9,112	7.2						
Yhdysvallat	8,094	8.0	7,983	6.3						
Puola, Danzig	4,446	4.4	5,018	4.0						
Norja	4,045	4.0	3,840	3.0						
Latvia	3,274	3.2	2,589	2.0						

(Paljoudet lcaadeja, arvot puntia.)

H.

R A T A P Ö L K Y T. (Tuonti)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
YHTEENSÄ	261,553	100	369,101	100	533,161	100	190,924	100	93,308	100
Arvo	1,173,773		1,675,743		2,415,630		900,780		321,369	
Puola, Danzig	75,391	28.8	81,557	22.1						
Venäjä	25,453	9.7	72,284	19.6						
Kanada	51,413	19.7	67,508	18.3						
Yhdysvallat	49,340	18.9	55,961	15.2						
Ruotsi	27,722	10.6	41,260	11.2						
Latvia	24,602	9.4	39,957	10.8						
Viro	2,103	0.8	1,886	0.5						
Suomi	4,251	1.6	1,455	0.4						
Arvo	21,716		7,666							

(ei mainittu virallisissa tilastoissa)

(Paljoudet laadeja, arvot puntia.)

PUUVANUKE, KUIVA, (~~YHTEENSÄ~~)
 (TUONTI)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam.-kesäk.	%	tam.-kesäk.	%
YHTEENSÄ	2,990	100	3,124	100	1,607	100	445	100	908	100
Arvo	20,269		22,883		10,942		3,157			
Ruotsi	1,241	41.5	1,674	53.5						
Suomi	1,145	38.3	1,170	37.4	(ei merkitty virallisissa tilastoissa)					
Arvo	7,623		8,312							
Norja	480	16.1	264	8.4						

(Paljoudet tonneissa, arvot punnissa).

SELLULOOSA, KUIVA, VALKAISTU. (TUONTI)

M a a:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
Yhteensä	33,061	100	38,093	100	41,579	100	16,948	100	21,317	100
Arvo	565,294		653,808		655,263		279,004		297,771	
Norja	16,596	50.2	13,378	35.1	16,169	38.9	7,492	44.2	6,019	28.2
Ruotsi	4,985	15.1	7,600	20.0	7,240	17.4	2,623	15.5	4,169	19.6
Saksa	3,363	10.2	7,250	19.0	7,842	18.6	3,241	19.1	3,231	15.2
Suomi	5,409	16.4	6,664	17.5	6,737	16.2	2,368	14.0	5,481	25.7
Arvo	85,280		110,318		100,319		38,010		70,365	

(PALJOUDET TONNEISSA, ARVOT PUNNINNA)

SELLULOOSA, KUIVA, VALKAISEMATON.

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam.-kesäk.	%	tam.-kesäk.	%
YHTIENSÄ	426,071	100	604,376	100	552,324	100	266,245	100	184,547	100
Arvo	5,088,974		6,969,483		6,269,195		3,113,391		1,937,659	
Ruotsi	184,191	43.2	294,718	48.8	252,925	45.8	100,809	37.9	65,252	35.4
Suomi	113,022	26.5	130,557	21.6	128,119	23.2	66,310	24.9	63,565	34.4
Arvo	1,507,823		1,487,103		1,446,934		762,551		657,193	
Norja	67,046	15.7	78,341	13.0	56,316	10.1	35,770	13.4	11,535	6.3
Saksa	39,775	9.3	44,493	7.4	54,756	9.9	29,473	11.1	17,489	9.5

(Paljoudet tonneissa, arvot punnissa)

PUUVANUKE. MÄRKÄ. (TUONTI).

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam.-kesäk.	%	tam.-kesäk.	%
YHTEENSÄ	601,194	100	958,963	100	874,771	100	419,793	100	349,291	100
Arvo	2,681,256		3,066,671		2,821,857		1,347,795		1,114,435	
Norja	397,694	49.6	483,713	50.4	477,058	54.5	259,885	61.9	191,809	54.9
Ruotsi	256,784	32.1	292,270	28.8	240,645	27.5	99,632	23.7	71,147	20.3
Kanada	70,148	8.8	42,804	4.5	35,581	4.1			5,488	1.5
Suomi	74,504	9.3	137,571	14.3			57,963	13.8	76,012	21.8
Arvo	231,381		428,521				189,551		247,176	
Hollanti	295	0.0	1,443	0.2						

(Paljoudet tonneissa, arvot punnissa).

SELLULOOSA, MÄRKÄ. (tuonti)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
YHTEENSÄ	20,118	100	33,631	100	61,903	100	26,888	100	37,438	100
Arvo	115,719		185,315		351,025		156,220		189,690	
Suomi	9,150	45.5	21,257	63.2						
Arvo	50,422		116,143							
Hollanti	6,854	34.7	4,980	14.8						
Ruotsi	2,030	10.1	5,555	16.5						
Kanada	1,841	9.2								
Norja	175	0.9	1,839	5.4						

(ei mainittu virallisissa tilastoissa)

(Paljoudet tonneissa, arvot punnissa.)

KÄÄREPAPERI. (tuonti ja vienti)

M A A :	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
YHTEENSÄ, TUONTI	3,750,331	100	3,781,654	100	3,703,071	100	1,826,762	100	1,595,683	
Arvo	3,973,789		4,065,832		3,702,603		1,891,541		1,450,005	
Ruotsi	1,630,760	43.5	1,790,659	47.3	1,740,405	47.0	837,873	45.9	816,525	51.2
Norja	690,121	18.4	720,790	19.1	689,682	18.6	350,861	19.2	206,608	12.9
Saksa	594,199	15.8	497,305	13.1	475,366	12.8	227,531	12.5	244,007	15.2
Suomi	449,850	12.0	460,962	12.2	475,066	12.8	250,323	13.7	186,711	11.7
Arvo	456,013		469,401		435,215		239,323		151,342	9.5
Kanada	63,032	1.7	41,741	1.1	44,627	1.2	25,460	1.4	11,077	0.7
YHTEENSÄ, VIENTI	187,996		220,520		216,805		115,973		81,108	
JÄLLEENVIENTI	11,954		10,226		9,197		5,230		4,952	
TUONTIYLIJÄÄMÄ	3,550,381		3,550,908		3,477,069		1,705,566		1,509,623	

(paljoudet cwt., arvot punnissa.)

F A N E R I (tuonri ja vienti)

0.

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	Tam-toukok.	%	tam-touko	%
YHTEENSÄ, TUONTI	324,012	100	417,170	100	382,005	100	172,225	100	114,750	100
Arvo	2,093,344		2,994,282		2,489,518		1,165,148		716,485	
Suomi	117,499	36.2	134,702	32.3	123,567	32.3	59,458	34.5	40,190	35.0
Arvo	641,287		928,667		796,668		376,797		238,124	
Venäjä	36,270	11.2	76,177	18.3	89,559	23.4	22,943	13.3	18,753	16.3
Arvo							109,441		46,600	
Latvia	35,843	11.1	53,159	12.7	59,885	15.7	29,959	17.3	19,347	16.9
Puola, Danzig	60,703	18.7	64,215	15.4	31,617	8.3	19,003	11.0	8,744	7.6
Viro	28,988	8.9	27,121	6.5	24,113	6.3	14,304	8.3	8,045	7.0
Saksa	14,224	4.4	22,174	5.3	14,506	3.8	7,313	4.2	5,141	4.5
Yhdysvallat	6,873	2.1	7,851	1.9	12,008	3.1	5,332	3.1	4,659	4.0
Hollanti	3,866	1.2	4,484	1.1	4,890	1.3	2,007	1.2	1,055	0.9
Ranska	7,216	3.3	11,041	2.6	4,761	1.2	3,413	2.0	2,009	1.8
Belgia					4,345	1.1	2,331	1.4	656	0.7
Ruotsi	1,212	0.4	4,239	1.0	3,416	0.9	1,463	0.8	1,141	1.0
Liettua	4,192	1.3	3,604	0.9	3,404	0.9	1,889	1.1	2,254	1.9
Japani	2,607	0.8	4,320	1.0	2,108	0.6	1,225	0.7	1,052	0.9
Norja	2,669	0.8	601	0.1	1,174	0.3	345	0.2	908	0.8
YHTEENSÄ, VIENNI	1,978		2,435							
JÄLLEENVIENNI	24,577		25,599		20,593		12,635		8,948	
TUONTIYLIJÄ MÄ	297,457		389,136		361,412		159,590		105,802	

{paljoudet tuhansissa neliöjaloissa, arvot punnissa}

P

PAINO- JA KIRJOITUSPAPERI. (tuonti ja vianti)

M A A :	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
TUONTI, YHTEENSÄ	7,275,887	100	7,727,887	100	7,863,784	100	3,260,441	100	3,002,951	100
Arvo	5,751,867		5,778,356		5,828,840		2,496,913		2,156,740	
Kanada	2,361,367	32.3	3,121,055	40.4	2,477,094	31.5	974,649	29.9	756,878	25.2
Newfoundland	1,709,260	23.5	1,776,218	23.0	2,099,924	26.7	721,645	22.1	974,913	32.5
Suomi	1,089,879	15.0	1,022,163	13.2	1,199,573	15.3	554,374	17.0	564,990	18.8
Arvo	839,938		759,714		857,059		411,157		361,952	
Norja	1,070,412	14.7	931,355	12.1	1,070,368	13.6	517,482	15.7	304,699	10.1
Ruotsi	421,706	5.8	354,548	4.6	531,360	6.8	254,464	7.8	165,094	5.5
Saksa	273,447	3.8	257,240	3.3	219,877	2.8	112,921	3.5	131,649	4.3
Belgia	48,567	0.7	23,475	0.3	25,132	0.3	10,011	0.3	13,036	0.4
VIENTI, YHTEENSÄ	3,286,494	100	3,623,684	100	2,989,347	100	1,467,437	100	966,354	
Australia	1,914,915	58.3	2,353,863	65.0	1,805,029	60.3	964,582	65.7	476,795	49.3
Uusi Seelanti	250,350	7.6	211,862	5.9	216,911	8.7	99,916	6.8	113,304	11.7
Intia	186,812	5.7	193,148	5.3	158,562	5.3	65,030	4.4	37,449	3.9
Etelä Afrikan	149,355	4.5	167,337	4.6	135,923	4.5	55,507	3.8	54,077	5.6
Japani	146,776	4.5	113,913	3.1	79,062	2.6	41,417	2.8	37,399	3.9
JÄLLEENVIENTI	11,926		8,934		9,969		5,007		4,883	
TUONTIYLIJÄMÄ	3,977,467		4,095,269		4,864,468		1,788,000		2,031,714	

(paljoudet cwt., arvot punnissa.)

R

B A C O N (SILAVA) (tuonti)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
YHTEENSÄ	8,844,480	100	8,281,415	100	9,189,757	100	4,251,255	100	5,401,820	
Arvo	40,307,591		43,760,297		41,148,680		21,693,588		16,738,926	
Tanska	5,367,395	60.7	4,977,026	60.1	6,117,866	66.2	2,692,310	63.3	3,537,018	65.4
Hollanti	1,061,356	12.0	901,298	10.9	842,848	9.2	428,962	10.1	540,704	10.0
Yhdysvallat	537,859	6.1	634,594	7.7	478,342	5.2	332,128	7.8	121,280	2.2
Irlanti	555,097	6.3	497,139	6.0	330,679	3.6	148,143	3.5	103,633	1.9
Ruotsi	441,066	5.0	379,866	4.6	550,692	6.1	250,252	5.9	311,580	5.8
Kanada	306,795	3.5	199,466	2.4	99,122	1.1	55,071	1.3	9,938	0.2
Venäjä	197,486	2.2								
Latvia	145,228	1.6								
Puola, Danzig	118,456	1.3								
Viro	40,845	0.5								

(ei mainittu virallisissa tilastoissa.)

(Paljoudet Cwt., arvot punnissa)

V O I. (tuonti)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
YHTEENSÄ	6,112,972	100	6,406,623	100	6,828,427	100	3,609,372	100	3,986,252	
Arvo	52,044,506		54,784,813		46,907,496		25,683,713		23,263,602	
Tanska	2,016,045	33.0	2,204,027	34.4	2,318,525	33.9	1,131,099	31.3	1,175,558	29.4
Uusi Seelanti	1,222,277	20.0	1,313,139	20.5	1,570,097	23.0	910,060	25.2	1,089,775	27.3
Australia	872,885	14.3	768,173	12.0	951,552	13.9	590,241	16.4	885,836	22.2
Irlanti	559,167	9.1	566,177	8.8	521,765	7.6	179,071	5.0	114,990	2.9
Argentina	366,015	6.0	302,882	4.7	414,150	6.1	242,460	6.7	255,480	6.4
Venäjä	336,252	5.5	290,314	4.5	165,451	2.4	42,804	1.2	69,761	1.8
Ruotsi	175,570	2.9	248,301	3.9	279,839	4.1	154,685	4.3	103,559	2.6
Suomi	198,883	3.3	233,598	3.6	233,510	3.4	134,463	3.7	128,844	3.2
Arvo	1,737,023		1,952,445		1,596,699		934,745		753,132	18.9
Hollanti	129,445	2.1	129,507	2.0	89,094	1.3	51,048	1.4	49,558	1.2
Ranska	69,460	1.1	44,693	0.7	7,054	0.1	3,574	0.1		
Viro	77,557	1.3								
Latvia	50,012	0.8								

(ei mainittu virallisissa tilastoissa)

(paljoudet cwt., arvot punnissa.)

7.

J U U S T O. (tuonti ja vienti)

M A A:	1928		1929		1930		1930		1931	
		%		%		%	tam-kesäk.	%	tam-kesäk.	%
TUONTI, YHTEENSÄ	3,005,237	100	2,994,524	100	3,112,433	100	1,510,595	100	1,455,979	
Arvo	4,997,173		13,914,639		12,602,571		6,445,459		4,293,265	
Uusi Seelanti	1,554,364	51.7	1,801,699	60.2	1,960,901	63.0	1,212,993	80.3	1,184,094	81.3
Kanada	920,060	30.6	723,343	27.2	678,122	21.8	53,883	3.6	35,698	2.5
Hollanti	228,567	7.6	195,766	6.5	183,076	5.9	96,179	6.4	82,408	5.6
Italia	141,558	4.7	132,021	4.4	144,650	4.6	72,862	4.8	68,379	4.7
Australia	75,770	2.5	79,699	1.7	47,870	1.5	20,627	1.4	43,226	3.0
Sveitsi	33,658	1.1								
Ranska	27,564	0.9								
Tanska	9,108	0.3								
Suomi	2,189	0.1								
Arvo	12,870									
VIENTI, YHTEENSÄ	52,249		57,035		49,816		23,937		17,049	
JÄLLEENVIENTI	30,401		32,037		29,895		15,206		14,485	
TUONTIYLIJÄÄMÄ	2,922,587		2,905,459		3,032,722		1,471,452		1,424,445	

(paljoudet cwt., arvot punnissa.)

Kuinnappt j. n. e.

ULKOASIAINMINISTERIÖN		
No 33 / 1047 100002		
24/2.32	502	-
FINN	OSASTO	ASIA
5	C2	(tal.)

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

Kamp

No 439/73.

2, MORETON GARDENS,
SOUTH KENSINGTON,

S.W. 5.

Helmikuun 20 p. 1932.

Jahelu: Iptj. Presid, päämi. ja miin.

*K. Finin
vass. var. miin.
S. Pjt. kl
S. Vry
Pajti
K. H. A.*

Herra Ministeri,

Ohellisena kunnioittaen lähetan kau-
mallisen avustajan laatiman raportin no. 1, jonka ot-
sakkeena on "Isobritannian maksutase 1931".

*257c. 22
02*

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvim-
män kunnioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s: *A. H. Jaastamoiney*

(rap. 10 kpl.)

Herra Ulkoasiainministeri
Vapaaherra A.S. Yrjö-Koskinen,
Helsinki.

SUOMEN LÄHETYSTÖ LOITTOOSSA
KONSULIOSASTO.

19/2-1932.

RAPORTTI NO. 1/32.

Isobritannian maksutase 1931.

RAPORTTI NO. 1/32.

Isobritannian maksutase 1931.

"Board of Trade Journal'in" t.k. 18 päivänä julkai-
seman tarkistetun arvion mukaan Isonbritannian maksutase oli v.
1931 £110 milj. passiivinen. Vuonna 1930 se oli £28 milj. ja
v. 1929 £103 milj. aktiivinen.

Lukuihin sisältyvät kaikki United Kingdom'in ja muiden
maiden väliset transaktiot, lukuunottamatta kultaharkkojen ja
-rahan siirtoja. Kullian viennin ylijäämä oli v. 1931 £35 milj.,
tuonnin ylijäämä v. 1930 £5 milj. ja viennin ylijäämä v. 1929
£15 milj.

Maksutaseen osatekijät.

Kauppataaseen kehitys (vuoden 1931 lukuja ei ole
tarkistettu):

<u>T u o n t i :</u>	1931 miljoonaa	1930 puntaa	1929
Kauppatavarat	862,2	1.044,0	1.220,8
Hopeaharkot ja -raha	8,4	8,5	8,3
<u>Yhteensä</u>	<u>870,6</u>	<u>1.052,5</u>	<u>1.229,1</u>
<u>V i e n t i :</u>			
Kauppatavarat	453,2	657,6	839,0
Hopeaharkot ja -raha	6,7	8,4	9,1
<u>Yhteensä</u>	<u>459,9</u>	<u>666,0</u>	<u>848,1</u>
<u>Tuontiylijäämä:</u>	410,7	386,5	381,0

Sekä tuonnin että viennin (ja jälleenviennin) arvo on
siis edelleenkin jyrkästi laskenut. Tuontiylijäämän kasvun 24,2
miljoonalla punnalla selitetään johtuvan siitä, että sekä tuonti-
että vientitavarain hintain laskiessa tuonnin volyyymi ei vähenty-
nyt, viennin volyyymi sen sijaan aleni suuresti. Viennin ja tuon-
n määrän mukaan arvioituna kauppavaihdon kehitys siis oli vielä pal-
jon epäedullisempi kuin arvon mukaan laskettuna.

Hallituksen ulkomaiset tulot ja maksut.

Tulot arvioidaan vuonna 1931 £16 milj. maksuja suuremmiksi; vuonna 1930 £19 milj., v. 1929 £24 milj. Tähän ryhmään sisältyvät hallitusten keskeisistä lainoista aiheutuvat maksut, reparatiomaksut, tulot Intian veroista (home charges) ja vähempinä tekijöinä sotalaitoksen, ulkomaanedustuksen y.m. valtion laitosten ulkomaiset maksut ja tulot. Hoover'in suunnitelman toteuttaminen ei sanottavasti vaikuttanut nettoylijiämään.

MERENKULKU. Laskelmissa esitetään m.m. seuraavaa:

Isobritannian satamiin lastattuna saapuneiden laivojen nettorekisteritonni määrä oli v. 1931 noin 60 milj., lastattuina lähteneiden noin 58 milj., saapuneiden brittiläisten yhteinen kantavuus oli yli 38 milj. ja lähteneiden samoin yli 38 milj. nettorekisteritonnia. U.K.hon ulkomaisella tavaramalla lastattuina saapuneiden brittiläisten laivain nettorekisteritonni määrä oli v. 1931 noin 6 % pienempi kuin v. 1930; lähteneissä oli vastaava vähennys 10 %. Koska tuonnin ja viennin määräin vähennys on suurempi kuin saapuneiden laivain nettorekisteritonni määrän vähennys, on laivojen kantavuutta voitu v. 1931 käyttää vähemmän tehokkaasti hyväksi kuin edellisellä vuonna. Saapuneen ja lähteneen tavaran määrästä ja sen jakautumisesta eri kansallisuuksien alusten kesken ei vielä ole tilastoa. Isobritannian satamissa makasi toimitettomana tammik. 1 päivänä 1931 1.570.000 nettorekisteritonnia kantavuudesta brittiläisiä laivoja; vastaava luku oli lokakuun 1 päivänä 1931 2.083.000 nettorekisteritonnia, se väheni 1.946.000 nettorekisteritonniksi tammik. 1 päivään 1932 mennessä. (Ottaen kaikki vaikuttavat tekijät huomioon arvioidaan merenkulun tuottaneen Isobritannialle v. 1931 £80 milj. nettotuloa, v. 1930 £105 milj. ja v. 1929 £130 milj.

ULKOMAISET SIJOITUKSET. Ryhmä käsittää kaikki ulkomaisista sijoituksista saadut tulot, joista vähennetään vastaavat ulkomaille menevät maksut. Hallituksen maksut ja tulot on edellä käsitelty eri ryhmänä.

Sijoitusten ulkomaisiin ja dominioiden hallitusten lai-

noihin sekä yhtiöihin lasketaan tuottaneen saman kuin edelliselläkin vuonna (£63 milj.), huolimatta siitä, että Brasilian, *Perunja Chilen* valtiolainoista 1931 vuoden jälkipuoliskolla korot, n. 1 milj. puntaa, saamatta. Brittiläisten ulkomailla toimivien rautatie-, kaivos-, öljy-, tee- y.m. yhtiöiden osingot alenivat huomattavasti; kumi tuotti puhdasta tappiota.

Kaikkiaan lasketaan ulkomaisista sijoituksista saadun noin £165 milj., vastaten £220 ja £250 milj. edellisinä vuosina.

KOROT JA KOMISSIOPALKKIOT. Tähän ryhmään luetaan korot ja provisiot vekseleistä y.m. lyhytaikaisista ulkomaisista luotoista, välityspalkkiot ulkomaan kaupassa, evakuutusmaksut y.m.s. Nettotuloksi arvioidaan £30 milj., £55 milj. v. 1930 ja £65 milj. v. 1929.

SEKALAISET TULOT. Vanhojen laivojen kaupoista, siirtolaisilta, matkailijoilta, ulkovaltain edustukselta Isobritanniassa, vähennettynä brittiläisten matkailijoiden ulkomaisilla menoilla, filmien esittämisoikeudesta maksetuilla summilla y.m.s. lasketaan saadun 10 miljoonan punnan nettotulo, kahtena edellisellä vuonna £15 milj.

Yhdistelmä Isobritannian arvioidusta maksutaseesta v. 1929 - 1931.

	1931	1930	1929
	miljoonaa puntaa		
Tuontilylijäämä	411	386	381
Hallituksen ulkomaiset tulot & maksut	16	19	24
Merenkulku	80	105	130
Ulkomaiset sijoitukset	165	220	250
Nettotulot lyhytaikaisista luotoista ja komissiopalkkioista y.m.	30	55	65
Sekalaiset muut tulot	10	15	15
Yhteensä nettotuloja	301	414	484
Positiivinen (+) tai negatiivinen (-) maksutase	-110	+28	+103
Kultaharkkojen ja -rahan viennin (+) tai tuonnin (-) ylijäämä	+35	- 5	+ 15

Ylläolevat luvut käsittävät ulkomailta saadut tulot ja menot, ei pääoman siirtoja, lukuunottamatta eräitä hallitusta koskeisia lainoja, joihin nähden myös pääoman maksut on luettu mukana. Maksutaseen loppusumma syyttää siis pääoman liikkeen.

Suomen Lähetystö Lontoossa. *Kaupp.*
Konsuliosasto.

103. Cannon Street.

Finlands Beskickning i London.
Konsularavdelningen.

London, ~~toukokuun 23 p:nä~~ 1932.
E.C.F. 10

NO. 3501 / 303

72 / 1094 NO. 02
28/5. 02
RYHMÄ
73 F Irlanti

Copy 20/5 - m. J. A. A.

U l k o a s i a i n m i n i s t e r i ö l l e .

Irlannin tuontitullit/

Lähetystö kunnioittaen oheistaa kahtena kappaleena kirj-
jasen, josta selviävät t.k. 12 p:stä alkaen voimaan tulleet
muutokset vapaavaltion tullitariffissa. *X*

Samalla lähetystö ilmoittaa Irlannin vapaavaltion hal-
lituksen ehdottavan Irlannista vietävälle voille myönnettäväksi
naulaa kohden 4 Engl. pennyn (4d.) suuruisen vientipalkkion.

V.t.kaupallinen avustaja: *Malinen*

*X Pantu
kokoelmien
H.*

Kauppi
H. Reinart

U.P.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

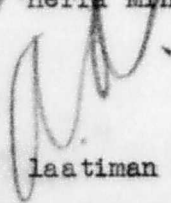
LONTOOSSA

No 4773/292

ULKOASIAINMINISTERI.		
76/1055	W.D. 32	
1/6-32	2 -	LII 2
ASIA	CLASO	ASIA SOUTH KENSINGTON, S.W.5.
5	27	(Tali) Toukokuun 27 p:nä 1932.

Mant. min. (+ Finlan Kpt. Korpasala)
Dall. viljo
S. Oy (suor)
Koski
Mant. + Kl.

Herra Ministeri,

Ohellisena kunnioittaen lähetän varakonsulin
laatiman raportin no. 3, jonka otsakkeena on:

Englannin jauhatuspakkolaki.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kun-
nioitukseni vakuutus.

2/6-32

L ä h e t t i l ä s :

A. H. Saarimies

Herra Ulkoasiainministeri
Vapaaherra A.S.Yrjö-Koskinen,
Helsinki.

Wheat Act, 1932.

[22 & 23 GEO. 5. CH. 24.]

ARRANGEMENT OF SECTIONS.

A.D. 1932.

Sections

1. Provisions for securing to growers of millable wheat a standard price and a market therefor.
2. Determination of "ascertained average price," "standard price" and "anticipated supply" of home-grown millable wheat.
3. Quota payments by millers and importers.
4. Repayments in respect of flour exported or shipped as stores and in respect of exported bread.
5. Byelaws of the Wheat Commission.
6. Provisions for securing payment of quota payments in respect of imported flour, and pre-entry of export flour.
7. Provisions as to Wheat Fund.
8. Adjustment of surpluses and deficiencies in Wheat Fund.
9. Provisions as to Millers' Quota Fund.
10. Provisions as to administrative expenses.
11. Power of Wheat Commission to obtain information.
12. Regulations to be made by Minister.
13. Supplementary provisions as to deficiency payments.
14. Provisions as to contracts.
15. Service of documents and power to require statutory declarations.
16. Penalties.
17. Power to transfer certain functions of Wheat Commission to Agricultural Marketing Board.
18. Orders, regulations and byelaws to be laid before Parliament.

A.D. 1932.	Section.
—	19. Transitional provisions.
	20. Interpretation.
	21. Short title.

SCHEDULES :

First Schedule.—Constitution and Proceedings
of Wheat Commission.

Second Schedule.—Constitution and Proceedings
of Flour Millers' Corporation.

CHAPTER 24.

An Act to secure to growers of home-grown millable wheat a standard price and a market therefor; to make provision for imposing on millers and importers of flour obligations to make payments calculated by reference to a quota of such wheat and as to the disposal of the moneys thereby received; to provide for such millers being required to purchase unsold stocks of such wheat; and for purposes connected with the matters aforesaid. [12th May 1932.]

A.D. 1932.

BE it enacted by the King's most Excellent Majesty, by and with the advice and consent of the Lords Spiritual and Temporal, and Commons, in this present Parliament assembled, and by the authority of the same, as follows:—

1.—(1) If, in any cereal year, the ascertained average price of home-grown millable wheat is less than the standard price, every registered grower shall, subject to the provisions of this Act and of any regulations or byelaws made thereunder, be entitled to receive from the Wheat Commission in respect of every hundredweight of such wheat of his own growing sold by him in that year, not being wheat harvested before the year nineteen hundred and thirty-two, a payment (hereinafter referred to as a "deficiency payment") representing, subject to the deduction to be made under the provisions of this Act relating to administrative expenses, the difference

Provisions for securing to growers of millable wheat a standard price and a market therefor.

A.D. 1932. (hereinafter referred to as the "price deficit") between the said average price and the standard price :

—
Provided that, if in any cereal year the quantity of home-grown millable wheat of their own growing sold by registered growers exceeds the anticipated supply of such wheat for that year, each registered grower shall be entitled to receive deficiency payments for that year in respect only of that number of hundredweights which bears to the number of hundredweights of such wheat of his own growing sold by him in that year the same proportion as the said anticipated supply bears to the quantity of home-grown millable wheat of their own growing sold by registered growers in that year.

(2) For the purposes of this Act wheat sold by a registered grower shall be deemed to be of his own growing if it was grown on land forming part of a farm of which he was the occupier at the date of the sale, so, however, that no wheat shall be deemed to be of his own growing if it has been removed from the farm before being despatched on delivery after the sale, otherwise than in accordance with the byelaws of the Wheat Commission.

(3) If in the month of June in any year after the year nineteen hundred and thirty-two the Wheat Commission make a representation to the Minister that it is expedient that any stocks of home-grown millable wheat then harvested, being wheat sown during the last preceding cereal year, should be bought by the Flour Millers' Corporation, the Minister may, by order made before the end of the cereal year in which the representation was made, require that corporation to buy from the registered growers to whom the order relates such part of those stocks as remains unsold by them when the order comes into force :

Provided that the orders made under this subsection in any cereal year shall not require the Flour Millers' Corporation to buy more than twelve-and-a-half per cent. of the anticipated supply for that year.

(4) Any order made under the last foregoing subsection shall specify a price, not exceeding the standard price, estimated by the Minister, after consultation with the Wheat Commission, to be, as nearly as may be, the price which would, in the area to which the order relates and at the date on which the order comes into force,

be obtained by a willing seller from a willing buyer for home-grown millable wheat of fair average quality, and all wheat to be bought from a registered grower in pursuance of the requirements of any such order shall be bought at such prices as may be determined according to quality and market conditions, by reference to the price specified in the order, in accordance with the byelaws of the Wheat Commission.

A.D. 1932.

Any such order shall also specify the period within which the wheat to which the order relates is to be bought by the Flour Millers' Corporation, and that corporation shall take delivery thereof within that period.

(5) If, within the period within which any wheat is required by an order made under this section to be bought, or within such further time as the Wheat Commission may, on the application of the corporation made within that period, allow, objection is made, in such manner as may be provided by the byelaws of the Wheat Commission, by or on behalf of the Flour Millers' Corporation, that any of that wheat—

- (a) is not home-grown; or
- (b) is not millable wheat; or
- (c) is not of the quality according to which the price has been so determined as aforesaid;

then, if it is determined by arbitration in accordance with the said byelaws that the wheat objected to is not home-grown millable wheat, the order shall cease to have effect as respects that wheat, or if it is so determined that the wheat objected to, though home-grown millable wheat, is of lower quality than that according to which the price has been determined, the requirements of the order shall be deemed to be complied with as respects that wheat if it is bought by the corporation at such lower price as the arbitrator may allow.

(6) If any person from whom the Flour Millers' Corporation have been required by an order made under this section to buy any stocks of wheat proves with respect to any quantity of such wheat—

- (a) that default has been made by the corporation in buying and taking delivery of that quantity within the period specified in the order or within such further time as the Minister may, on the application of the corporation made within that period, have allowed; and

A.D. 1932.

- (b) either that no objection that the quantity is not a quantity of home-grown millable wheat has been duly made in accordance with the provisions of the last foregoing subsection or that the quantity has been determined in accordance with those provisions to be a quantity of home-grown millable wheat; and
- (c) that he was at all material times ready and willing to sell and deliver the quantity to the corporation at the price determined or allowed in accordance with the foregoing provisions of this section;

he shall be entitled to recover as a debt due to him from the corporation a sum equal to the amount which would have been payable for the quantity if it had been bought at the price so determined as aforesaid, and upon any sum being so recovered, or becoming payable under a judgment given therefor, the wheat in respect of which the sum was recovered, or judgment given, shall be forfeited to the Wheat Commission, who may dispose of it as they think fit.

The Wheat Commission may, if they think fit, take proceedings as trustees for all or any persons entitled to take proceedings for the recovery of any sums due to them under this subsection; and, without prejudice to any other remedy, any sums recoverable under this subsection may be recovered summarily as a civil debt.

(7) Any wheat which is bought from a registered grower by the Flour Millers' Corporation in accordance with the requirements of an order made under this section, or which is forfeited to the Commission under the last foregoing subsection, shall be deemed for the purposes of subsections (1) and (2) of this section to have been sold by that grower on the date on which the order came into force.

(8) The Flour Millers' Corporation may make arrangements for the purchase by any person on their behalf of wheat required by any such order as aforesaid to be bought by the corporation, and any wheat bought in pursuance of the requirements of any such order may be sold or otherwise disposed of by the corporation in such manner as they think fit.

2.—(1) As soon as practicable after the cereal year ending on the thirty-first day of July, nineteen hundred and thirty-three, and after the end of every subsequent cereal year the Minister shall, after consultation with the Wheat Commission, by order prescribe the price which he determines to have been the average price obtained by registered growers throughout the United Kingdom for home-grown millable wheat of their own growing sold by them in that year; and in this Act the expression "ascertained average price" means, in relation to any cereal year, the price so prescribed as respects that year.

A.D. 1932.
—
Determination of "ascertained average price," "standard price" and "anticipated supply" of home-grown millable wheat.

(2) The order made under the last foregoing subsection as respects any cereal year shall also contain a certificate by the Minister certifying the quantity of home-grown millable wheat of their own growing sold by registered growers in that year, and, for the purposes of the proviso to subsection (1) of section one of this Act, that certificate shall be conclusive evidence of the quantity aforesaid.

(3) In this Act the expression "standard price" means the price of ten shillings per hundredweight:

Provided that, not later than the first day of March, nineteen hundred and thirty-five, the Minister shall appoint a committee of three persons, who, after considering general economic conditions and the conditions affecting the agricultural industry, shall report to the Minister as to the desirability of making any alteration in the standard price, and, if that committee make to the Minister a recommendation that the standard price should be altered, the Minister may by order substitute for the price aforesaid, as from the first day of August, nineteen hundred and thirty-five, such price as may be specified in the order, but the order shall be provisional only and shall have no effect until confirmed by Parliament.

(4) The Minister shall, after consultation with the Wheat Commission, by order prescribe at or as soon as practicable after the beginning of every cereal year, the quantity of home-grown millable wheat of their own growing which he anticipates will be sold by registered growers during that year, and any such order made with respect to any cereal year may be varied by a subsequent order made in like manner before the end of the month of

A.D. 1932. — January in that cereal year; and, subject as hereinafter provided, in this Act the expression "anticipated supply" means, in relation to any cereal year, the quantity so prescribed with respect to that year by the order for the time being in force:

Provided that—

- (a) if the quantity of home-grown millable wheat prescribed under this subsection in relation to any cereal year exceeds twenty-seven million hundredweights, the anticipated supply shall, except for the purposes of the proviso to subsection (3) of section one of this Act, be taken to be twenty-seven million hundredweights;
- (b) in prescribing the anticipated supply for any cereal year the Minister shall assume that seven and a half per cent. of the home-grown millable wheat available in that year will be retained for seed and not sold by registered growers.

Quota payments by millers and importers.

3.—(1) For the purpose of meeting the expenditure to be defrayed by the Wheat Commission under this Act, every miller and every importer of flour shall be liable to make to the Wheat Commission, in respect of each hundredweight of his output of flour, a payment (hereinafter referred to as a "quota payment") of an amount calculated and prescribed in accordance with the provisions of this section so as to represent, as nearly as may be, a sum equal to what would have been the price deficit in respect of the quota of home-grown millable wheat used in the production of that hundredweight, if the anticipated supply of such wheat for the cereal year in which that hundredweight was delivered had been used at a uniform rate per hundredweight of flour in the production of the estimated supply of flour for that year:

Provided that a miller shall not be liable to make quota payments in respect of any hundredweight of his output which is, in accordance with the byelaws of the Wheat Commission, proved to the satisfaction of the Commission to consist only of meal delivered by him for consumption, without further manufacture, as animal or poultry food, and if any miller satisfies the Commission that his output during any cereal year will

not comprise any flour other than meal, and that the whole of that flour will be consumed, without further manufacture, as animal or poultry food, the Commission may, in accordance with the byelaws of the Commission, grant him a certificate (hereinafter referred to as a "provender miller's certificate") certifying that he is exempt from liability to make quota payments in respect of his output of such flour during that year, so, however, that any such certificate may be revoked if at any time the Commission cease to be so satisfied as aforesaid.

A.D. 1932.
—

(2) The quota payment in respect of any hundredweight of the output of a miller or importer of flour shall accrue due when that hundredweight is delivered.

(3) The quota payments to be made under this section shall be of such amount as may be prescribed by order of the Minister, and, for the purpose of calculating the amount to be so prescribed, the Minister shall, after consultation with the Wheat Commission, estimate—

- (a) the average price obtainable by registered growers throughout the United Kingdom for home-grown millable wheat sold and to be sold by them in the cereal year in which the order will come into force, and the price deficit per hundredweight of such wheat;
- (b) the supply of flour for that year, that is to say, that part of the output of millers and importers of flour which, in his opinion, will in that year be delivered and retained for consumption or use in the United Kingdom, excluding meal to be consumed, without further manufacture, as animal or poultry food;

and (subject to the provisions of this Act relating to the adjustment of surpluses and deficiencies in the Wheat Fund) the amount to be prescribed shall be the amount which bears to the estimated price deficit the same proportion as that which the number of hundredweights in the anticipated supply of home-grown millable wheat for that year bears to the number of hundredweights in the estimated supply of flour for that year.

(4) If at any time during a cereal year the Minister considers that, for the purpose of securing that the

A.D. 1932. — average amount of the quota payments which will have accrued due during the cereal year shall more nearly represent the sum mentioned in subsection (1) of this section, it is expedient so to do, he may, after consultation with the Wheat Commission, by a subsequent order supersede the order theretofore in force under this section as from the date of the subsequent order.

(5) Any order made under this section shall state the estimated price deficit, the anticipated supply of home grown millable wheat, and the estimated supply of flour, upon the basis of which the amount prescribed by the order is calculated.

(6) Any order in force under this section shall remain in force until superseded by a subsequent order, and the amount of every quota payment to be made under this section shall be the amount prescribed by the order in force when the payment accrues due, notwithstanding the close of the cereal year in which the order was made, so, however, that a new order shall be made at or as soon as practicable after the beginning of each cereal year.

Repay-
ments in
respect of
flour ex-
ported or
shipped as
stores and
in respect
of exported
bread.

4.—(1) If, in accordance with the byelaws of the Wheat Commission, it is proved to the satisfaction of the Commission that quota payments have been duly made in respect of any flour and that the flour has been exported or shipped as stores, a repayment shall be made or allowed by the Commission to the exporter, and the amount of the repayment to be so made or allowed in respect of any quantity of flour, as at the date on which it is exported or shipped as stores, shall be an amount equal to the quota payments payable in respect of a like quantity delivered on that date.

(2) If, in accordance with the byelaws of the Wheat Commission, it is proved to the satisfaction of the Commission with respect to any bread that the bread has been exported and that all the flour from which the bread was made was flour in respect of which quota payments have been duly made, a repayment shall be made or allowed by the Commission to the exporter, and the amount of the repayment to be so made or allowed in respect of any such bread, as at the date on which it is exported, shall be calculated at such a rate that the amount of the repayment in respect of every three hundred and seventy-six

pounds of bread shall be equal to the quota payments payable in respect of two hundred and eighty pounds of flour delivered on that date. A.D. 1932. —

5.—(1) The Wheat Commission shall have power to make byelaws for giving effect to the provisions of this Act, but no such byelaws shall come into force until they have been approved by order of the Minister. Byelaws
of the
Wheat Com-
mission.

(2) Without prejudice to the generality of the power conferred by the last foregoing subsection, byelaws made under this section shall in particular provide—

- (a) for the registration of all growers of home-grown millable wheat who make application for that purpose, for the manner in which such applications are to be made, and for the removal from the register of the names of persons who apply therefor or who have ceased to be growers of home-grown millable wheat;
- (b) for enabling payments in advance to be made during any cereal year on account of the deficiency payments which will become due in respect of wheat sold by registered growers in that year;
- (c) for the manner in which, and the times at which, claims for deficiency payments and for payments in advance are to be made in respect of wheat sold by any registered grower, and for all such claims being vouched for by certificates (hereinafter referred to as "wheat certificates") certifying, as respects each hundredweight of wheat in respect of which a claim is made,—
 - (i) that the wheat was home-grown wheat of the registered grower's own growing;
 - (ii) that the wheat was millable wheat;
 - (iii) that the wheat was sold by the registered grower at the date specified in the certificate;
 - (iv) the name and address of the person to whom, or of the person to whose order, the wheat was despatched on delivery after sale by the registered grower, and the date of such despatch;

A.D. 1932.

—

- (d) for the form of wheat certificates, and for the issue thereof by persons authorised by the byelaws;
- (e) for securing that wheat certificates shall not be issued in respect of the sale of any wheat by a registered grower until that wheat has been despatched on delivery to or to the order of the person named in the certificate;
- (f) for securing that wheat certificates shall be issued only upon satisfactory proof of the facts entitling claimants to the issue of such certificates;
- (g) for securing that in the event of any wheat sown on land in the occupation of a registered grower becoming, before the sale of the wheat, vested in, or under the control of, any personal representative, committee, trustee, or other person, by reason of the registered grower having died or become subject to any legal disability or having entered into a composition or scheme of arrangement with his creditors, the personal representative, committee, trustee, or other person may be treated as a registered grower in respect of that wheat, notwithstanding that he is not registered in accordance with the byelaws;
- (h) for requiring registered growers to keep records and, when required, to furnish returns of all wheat bought and of all wheat sold by them, and of the price at which it is so bought or sold;
- (i) for the manner in which the price of home-grown millable wheat bought from registered growers by the Flour Millers' Corporation in pursuance of the requirements of any order of the Minister shall be determined according to quality and market conditions by reference to the price specified in the order;
- (j) for the times at which, and the manner in which, sums due to the Wheat Commission by way of quota payments from millers and importers of flour are to be ascertained and paid, for the form of the receipts to be issued in respect of such payments, and for the issue of such receipts;

- (k) for the manner in which, and the times at which, applications for repayments in respect of flour exported or shipped as stores, or in respect of exported bread, are to be made; A.D. 1932. —
- (l) for the manner in which applications for provender millers' certificates are to be made, for the form of such certificates and for the issue thereof, and as to the conditions which may be attached thereto;
- (m) for the final determination by arbitration of disputes arising as to such matters as may be specified in the byelaws:

Provided that, such byelaws may provide for receipts in respect of quota payments being issued, subject to the prescribed conditions, in advance of actual payment of the amounts due, but shall provide for the form of receipt showing in such cases that the receipt is so issued.

(3) Byelaws made under this section providing for the times at which, and the manner in which, sums due to the Wheat Commission by way of quota payments are to be ascertained and paid, may, with the consent of the Flour Millers' Corporation, make provision for the payment of such sums by that corporation on behalf of registered millers, and if the Commission are satisfied that there is at any time a corporation representative of the importers of flour, the like provision may, with the consent of that corporation, be made with respect to the payment of such sums by that corporation on behalf of importers of flour.

(4) If the Wheat Commission are satisfied that any general byelaws made under the foregoing provisions of this section, providing for the issue of wheat certificates by the persons thereby authorised, are, in any area, insufficient for securing that such certificates are issued only upon satisfactory proof of the facts entitling claimants to the issue of such certificates, the Commission may by local byelaws for that area make provision for special arrangements for the issue of such certificates and for requiring registered growers in that area to defray the cost of any such arrangements.

Any local byelaws made under this subsection shall specify the area to which they extend.

A.D. 1932.

—
31 & 32 Vict.
c. 37.
45 & 46 Vict.
c. 9.

(5) All byelaws made under this section shall be published in the London, Edinburgh and Belfast Gazettes, and in such other manner as the Wheat Commission may deem necessary, and the Documentary Evidence Act, 1868, as amended by the Documentary Evidence Act, 1882, shall apply to the Wheat Commission as if the Commission were included in the first column of the Schedule to the first-mentioned Act, and any two members of the Commission were mentioned in the second column of that Schedule, and as if the regulations referred to in those Acts included byelaws made under this Act.

Provisions
for securing
payment of
quota pay-
ments in
respect of
imported
flour, and
pre-entry
of export
flour.

6.—(1) For the purpose of securing that quota payments are duly paid in respect of imported flour, all flour imported into the United Kingdom, whether liable to a duty of customs or not, shall be entered in like manner as goods liable to a duty of customs are entered, and no entry of any flour for home consumption or home use shall be signed by any officer of Customs and Excise except upon the production and surrender to him of a receipt in the prescribed form for the amount of the quota payments payable in respect of the flour, and accordingly the enactments relating to customs shall, subject as hereinafter provided, apply for the purposes of this Act as if references in the said enactments to the payment of duty included references to the making of quota payments and as if quota payments were duties of customs :

Provided that—

- (a) quota payments shall not be payable to any officer of Customs and Excise, and the production and surrender of the receipt aforesaid to the proper officer of Customs and Excise shall, for the purposes of the said enactments, be conclusive evidence that those payments have been made ;
- (b) if any flour in respect of which no receipt has been so produced and surrendered as aforesaid, is, after being deposited in the King's warehouse or forfeited under the said enactments, sold by the Commissioners of Customs and Excise in pursuance of those enactments, the purchaser of the flour shall be deemed for the purposes of this Act to be the importer thereof and shall be liable to make quota

payments in respect thereof and to produce and surrender a receipt therefor before obtaining delivery of the flour; A.D. 1932.

- (c) the provisions of the said enactments as to the effect upon contracts of the imposition or repeal of duties, as to disputes with respect to the rate of duty payable, as to British goods brought back into the United Kingdom, and as to the duty-free importation of goods from the Channel Islands and the Isle of Man, shall not apply for the purposes of this Act.

(2) In the application of the Customs Consolidation Act, 1876, for the purposes of this Act the following provision shall have effect in lieu of section one hundred and thirty-nine of that Act, that is to say— 39 & 40 Vict. c. 36.

“The exporter or shipper of any flour intended for exportation or shipment as stores shall duly enter the flour before exportation or shipment thereof, and if he fails or neglects to make such entry or if the entry be false in any particular, he shall be liable to a penalty of one hundred pounds, and the flour and any package in which it is contained shall also be forfeited.”

7.—(1) For the purposes of this Act there shall be established under the control and management of the Wheat Commission a fund called “the Wheat Fund”, into which shall be paid all moneys received by the Commission, and out of which shall be defrayed all expenditure incurred by the Commission. Provisions as to Wheat Fund.

(2) Payments into and out of the Wheat Fund, and all other matters relating to the Fund and moneys standing to the credit of the Fund (including temporary investments thereof) shall, subject to the provisions of any regulations made under this Act, be made and regulated in accordance with the byelaws of the Commission.

(3) Within three months after the end of each cereal year the Wheat Commission shall cause an account in the prescribed form to be prepared and submitted to the Minister, showing the revenue and expenditure of the Wheat Fund attributable to that year, and that account shall, within six months after

A.D. 1932. — the end of the cereal year to which it relates, be transmitted to the Comptroller and Auditor General, who shall certify and report upon the account, and the account and report shall be laid before Parliament.

Adjustment
of surpluses
and defi-
ciencies in
Wheat
Fund.

8. If the Minister is satisfied that by reason of any surplus or deficiency in the Wheat Fund, as shown by the accounts for the last preceding cereal year, or by reason of the estimated average price of home-grown millable wheat ceasing to be less than the standard price, quota payments of the amount to be prescribed by him under subsection (3) of section three of this Act will in any cereal year be substantially more than sufficient or less than sufficient, as the case may be, for the purposes of reducing the surplus or deficiency and of meeting the expenditure of the Wheat Commission attributable to that year, then, in lieu of prescribing the amount of quota payments in accordance with the provisions of the said section three, he may by order prescribe during that year quota payments of such amount as he considers expedient for those purposes, or may, if he is satisfied that the circumstances so require, by order direct that the liability to make quota payments other than those already accrued due shall cease until a further order is made.

Provisions
as to Millers'
Quota Fund.

9.—(1) For the purposes of this Act there shall be established under the control and management of the Flour Millers' Corporation a fund called the "Millers' Quota Fund", into which shall be paid all moneys received by the Corporation, and out of which shall be defrayed all expenditure incurred by the Corporation.

(2) The accounts of the Millers' Quota Fund shall be kept in the prescribed form, and shall be audited annually by an auditor approved by the Minister.

(3) The Flour Millers' Corporation shall have power to borrow such sums as may be required by them for the purchase of any stocks of wheat which they are required by an order made by the Minister to buy, and all moneys paid into or out of the Millers' Quota Fund in respect of the purchase and sale or disposal of such stocks (including administrative expenses incurred by the corporation in connection therewith) shall be shown in a separate account, which shall be kept in accordance with regulations made by the Minister under this Act.

(4) Any profits shown by the audited accounts of the Millers' Quota Fund to have been earned by the sale or disposal of any such stocks bought in pursuance of any such order as aforesaid shall be distributed on behalf of the Flour Millers' Corporation by a person appointed (after consultation with that corporation) by the Wheat Commission, to millers in the same proportion as the output of each miller for the cereal year in which the order was made bears to the aggregate output of all millers for that year; and any loss shown by the said accounts to have been incurred upon such sale or disposal as aforesaid shall be recoverable on behalf of the Flour Millers' Corporation by a person appointed (after consultation with that corporation) by the Wheat Commission, from millers in the like proportion.

A.D. 1932.

—

(5) For the purposes of the last foregoing subsection the output of each miller for any cereal year, and the aggregate output of all millers for that year, shall be taken to be of such amounts respectively as may be specified in certificates issued by the Wheat Commission to the person appointed by them for the purposes of that subsection; and in computing for the purposes of that subsection the output of a miller and the aggregate output of all millers, there shall be excluded meal delivered by the miller or millers for consumption, without further manufacture, as animal or poultry food, and any person holding a provender-miller's certificate certifying that he is exempt from liability to make quota payments during any period shall be deemed, for the purposes of the said subsection, not to have been a miller during that period.

(6) Without prejudice to any other remedy, any sum recoverable from or by or on behalf of the Flour Millers' Corporation under the last foregoing subsection may be recovered summarily as a civil debt.

10.—(1) Subject to the provisions of this section, the administrative expenses incurred for the purposes of this Act by the Flour Millers' Corporation and, if byelaws of the Wheat Commission provide for the payment of quota payments on behalf of importers of flour by a corporation representative of such importers, by that corporation shall be payable by the Wheat Commission:

Provisions
as to ad-
ministrative
expenses.

Provided that the administrative expenses incurred by the Flour Millers' Corporation in connection with the

A.D. 1932. — purchase and sale or disposal of any stocks of wheat which they are required by an order made by the Minister to buy shall not be payable by the Wheat Commission.

(2) The Flour Millers' Corporation, and any other corporation whose administrative expenses are payable by the Wheat Commission under this section, shall, not less than two months before the beginning of each cereal year, prepare an estimate of their administrative expenses for the purposes of this Act for that year, being expenses which are so payable as aforesaid, and submit the estimate in such form as may be required by the Commission for approval by the Commission, and may subsequently prepare and submit in like manner supplementary estimates of such expenses, and any such estimates may be approved by the Commission with or without modifications:

Provided that, in the event of a dispute between any such corporation and the Commission as to any modifications proposed by the Commission to be made in estimates submitted by the corporation, the dispute shall be determined by the Minister of Agriculture and Fisheries, and the approval of the Commission shall be given in accordance with his determination.

(3) The following expenses shall be deemed to form part of the administrative expenses of the Wheat Commission:—

- (a) any expenditure certified by the Minister to have been incurred, whether before or after the commencement of this Act, in bringing this Act into operation;
- (b) any expenditure which may lawfully be incurred by the Commission under this section in paying the administrative expenses of the Flour Millers' Corporation or of any other corporation;
- (c) any expenditure certified by the Minister to have been incurred by any Government Department for the purposes of this Act, and any charge for services certified by the Minister to have been rendered with the consent of the Treasury by any such Department;
- (d) any expenditure certified by the Minister to have been incurred by the committee to be appointed under subsection (3) of section two of this Act.

(4) The Wheat Commission shall, not less than one month before the beginning of each cereal year, prepare an estimate of their administrative expenses for that year and submit the estimate in such form as may be required by the Minister for approval by the Minister, and may subsequently prepare and submit in like manner supplementary estimates of such expenses, and any such estimates may be approved by the Minister with or without modifications, and no administrative expenses shall be incurred by the Commission for that year except in accordance with the estimates for that year previously approved by the Minister.

A.D. 1932.

(5) The Wheat Commission shall have power to borrow such sums as may be required by them for the purpose of defraying their administrative expenses, but, except with the consent of the Minister, and subject to such conditions as he may impose, no loan shall be raised by the Commission for the purpose of defraying administrative expenses to be incurred in any cereal year unless the principal of the loan is repayable, together with all interest thereon, before the expiration of that year.

(6) In calculating the amount of the deficiency payments to be made in respect of any cereal year, the Wheat Commission shall make from the price deficit by reference to which the payments are calculated such deduction as they may determine to be sufficient for securing that the administrative expenses of the Commission are borne by registered growers.

11.—(1) The Wheat Commission shall, for the purpose of obtaining information required for the purposes of this Act, have power—

Power of
Wheat Com-
mission to
obtain
information.

- (a) to authorise in writing any persons to inspect and report upon any wheat, flour, or wheat offals and to require any dealer in wheat, flour, or wheat offals, carrier or warehouseman or his servants or agents to furnish to them the name and address of the owner, consignor or consignee of any wheat, flour, or wheat offals;
- (b) by notice in writing to require any registered grower, any officer of any corporation exercising functions under this Act, or any person whom the Commission have reasonable cause to believe to be a miller or an importer of flour

A.D. 1932.

or a person carrying on business as a dealer in wheat, flour, or wheat offals, to furnish such information as may be specified in the notice, and to produce to any auditor appointed by the Commission such accounts, books and other documents as may be necessary to enable him to check the information so furnished.

(2) Any person authorised under the last foregoing subsection to exercise any functions may at all reasonable times, upon production of his authority on demand, enter on any land or premises and take samples of any wheat, flour, or wheat offals found thereon, and any person who obstructs or impedes any such person in the exercise of any function which he is authorised by or under this Act to perform, or refuses to furnish any information or to produce any account, book or other document in his possession or power which he is required under this section to furnish or produce, shall be liable on summary conviction, in the case of a first offence, to a fine not exceeding twenty pounds and, in the case of a second or subsequent offence, to a fine not exceeding one hundred pounds or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both such imprisonment and fine.

15 & 16
Geo. 5. c. 39.

(3) Notwithstanding anything in the Agricultural Returns Act, 1925, any returns made under that Act may be used by the Minister of Agriculture and Fisheries and by the Department of Agriculture for Scotland for the purposes of this Act, and the annual agricultural statistics collected by the Ministry of Agriculture for Northern Ireland may be used for the purposes of this Act, and any such returns or statistics may be published or disclosed to the Wheat Commission for the purpose of enabling them to exercise their functions under this Act, or to any court before which any proceedings under or in connection with this Act are taken.

(4) Any person who discloses any information obtained by him in the exercise of his functions under this Act, otherwise than to a person lawfully entitled to obtain such information, shall be liable, on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding two years, or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both such imprisonment and fine, or, on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding

three months, or to a fine not exceeding fifty pounds, or to both such imprisonment and fine. A.D. 1932.

12.—(1) The Minister may, after consultation with the Wheat Commission, make regulations for giving effect to the provisions of this Act, and such regulations may in particular make provision—

Regulations
to be made
by Minister.

- (a) for prescribing the standard to which wheat must conform in order to be deemed for the purposes of this Act to be millable wheat;
- (b) for requiring the Commission to keep such records and to furnish to the Minister such returns and other documents as he may require;
- (c) for prescribing the period within which, and the manner in which, disputes between any corporation and the Commission as to any modifications proposed by the Commission in estimates submitted by the corporation are to be referred to the Minister of Agriculture and Fisheries;
- (d) for the keeping of the separate account mentioned in subsection (3) of section nine of this Act;
- (e) for applying the Tribunals of Inquiry (Evidence) Act, 1921, to the committee to be appointed under subsection (3) of section two of this Act, as if the committee were a tribunal established in manner provided by that Act and as if that Act had been applied thereto in the manner thereby provided;
- (f) for the scales of travelling and other allowances (including allowances by way of compensation for loss of time) which may be paid to members of the Commission.

11 & 12
Geo. 5. c. 7.

(2) Regulations approved by the Treasury shall be made by the Minister under this section making provision—

- (a) requiring all moneys forming part of the Wheat Fund to be paid into the Bank of England, and as to the investment of such moneys;
- (b) prescribing the form of the accounts to be submitted to the Minister by the Wheat Commission;
- (c) prescribing the form of the accounts of the Millers' Quota Fund.

A.D. 1932.
—
Supplemen-
tary pro-
visions as to
deficiency
payments.

13.—(1) Where, by virtue of any charge thereon or under a distraint, wheat of a registered grower's own growing is sold by a person entitled to enforce the charge or levy the distress, the wheat shall be deemed for the purposes of this Act to have been sold by the registered grower, and the registered grower shall, to the exclusion of that person, be entitled to receive any deficiency payments payable in respect thereof.

18 & 19
Geo. 5. c. 43.

Deficiency payments paid under this Act in respect of any wheat shall be deemed for the purposes of Part II. of the Agricultural Credits Act, 1928, not to form part of the proceeds of the sale of that wheat.

(2) Where in pursuance of any custom or agreement the outgoing occupier of any farm leaves on the farm wheat harvested by him, then, in relation to any sale of that wheat within six months after he has ceased to be the occupier of the farm, the wheat shall, for the purposes of this Act, be deemed to be of his growing and not of the incoming occupier's growing, notwithstanding that the outgoing occupier is not the occupier of the farm at the date of the sale.

(3) Where by law or custom the outgoing occupier of any land is entitled to receive compensation from his landlord or from the incoming occupier in respect of wheat growing or grown on the land, the amount of the deficiency payments, if any, which may become payable in respect of that wheat to the landlord or incoming occupier shall be taken into account in the assessment of the compensation so payable.

(4) Where a deficiency payment becomes payable in respect of the sale of any wheat, the person who was, or is deemed in accordance with the foregoing provisions of this Act to have been, the registered grower thereof at the date of the sale or, in the case of wheat required by an order of the Minister to be bought by the Flour Millers' Corporation, at the date on which the order came into force, shall be entitled to claim and receive the deficiency payment, notwithstanding that he may subsequently have ceased to be a registered grower.

Provisions
as to con-
tracts.

14.—(1) Where, by reason of the coming into force of an order made under this Act, quota payments become payable, or the amount of quota payments is increased, then, if any article wholly or partly consisting of, or manufactured from, any flour in respect of which quota

payments accrue due is delivered on or after the date on which the order came into force in pursuance of a contract made before that date, the seller of the article may, in the absence of agreement to the contrary, recover, as an addition to the contract price, a sum equal to the amount of the quota payments, or to the increase in the amount of the quota payments, in respect of that flour, as the case may be.

A.D. 1932.

(2) Where by reason of the coming into force of any order made under this Act the amount of quota payments is decreased, or quota payments cease to be payable, then, if any article wholly or partly consisting of, or manufactured from, any flour in respect of which quota payments accrue due is delivered on or after the date on which the order came into force in pursuance of a contract made before that date, the purchaser of the article, in the absence of agreement to the contrary, may, if the seller of the article has had in respect thereof the benefit of the decrease or cessation, deduct from the contract price a sum equal to the amount of the decrease or of the quota payments payable in respect of that flour under the order in force immediately before the cessation, as the case may be.

15. Any notice or other document required by or under this Act to be served on any person shall, unless he proves that it was not received by him, be deemed to have been duly served on him if it was sent by registered letter addressed to him at his last known place of business, and any such notice requiring any person to furnish any information may require him to make a statutory declaration as to the truth of the information furnished.

Service of documents and power to require statutory declarations.

16.—(1) If any person with intent to deceive—

Penalties.

- (a) forges or uses, or lends to or allows to be used by any other person, any certificate, receipt or other document issued under this Act or under the byelaws of the Wheat Commission; or
- (b) makes or has in his possession any document so closely resembling such a certificate, receipt or other document as to be calculated to deceive; or

A.D. 1932.

- (c) knowingly makes any false statement or withholds any material information for the purpose of obtaining for himself or any other person any such certificate, receipt or other document or any payment payable under this Act or under the byelaws of the Wheat Commission; or
- (d) being required by any notice served by the Wheat Commission to furnish any information, knowingly furnishes false information, or being so required as aforesaid to produce any accounts, books or other documents, knowingly produces any false accounts, books or other documents;

he shall, unless indicted for the offence, be liable on summary conviction to a fine not exceeding one hundred pounds, or to imprisonment for a term not exceeding three months, or to both such imprisonment and fine.

(2) In this section the expression "forges" has, in the application thereof to England and Northern Ireland, the same meaning as in the Forgery Act, 1913.

3 & 4 Geo. 5.
c. 27.

(3) If any miller or importer of flour, with intent to avoid payment of quota payments or otherwise with intent to deceive, contravenes or fails to comply with the byelaws of the Wheat Commission as to the time at which, or the manner in which, such payments are to be made, he shall be guilty of an offence and liable on summary conviction to a fine not exceeding one hundred pounds or three times the amount due by way of quota payments in respect of the flour in respect of which the offence was committed, whichever is the greater, or to imprisonment for a term not exceeding three months, or to both such imprisonment and fine, and that flour shall be forfeited to the Wheat Commission, who may dispose of it as they think fit.

(4) If any person makes default in furnishing any return or other document or any information which he is required by the byelaws to furnish, he shall be guilty of an offence and liable on summary conviction to a fine not exceeding five pounds or, in the case of a second or subsequent offence, fifty pounds.

(5) Where an offence under this Act committed by a body corporate is proved to have been committed with the consent or approval of, or to have been facilitated

by any neglect on the part of, any director, manager, secretary or other officer of the body corporate, or of an auditor by whom any accounts of the body corporate were audited, he, as well as the body corporate, shall be deemed to be guilty of the offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

A.D. 1932.

—

17.—(1) If at any time a Board is established under the Agricultural Marketing Act, 1931, for the purpose of regulating the marketing of home-grown wheat, and the Minister, after consultation with the Wheat Commission, is of opinion that any functions of that Commission with respect to registered growers should, in relation to Great Britain or any part thereof, be transferred to that Board, he may by order so transfer those functions, and any such order shall contain such consequential provisions as may be necessary for giving effect to the transfer.

Power to transfer certain functions of Wheat Commission to Agricultural Marketing Board.

21 & 22
Geo. 5. c. 42.

(2) Any order made under this section may be varied or revoked by any subsequent order made in like manner.

18.—(1) All orders, regulations and byelaws made under this Act shall be laid before Parliament as soon as may be after they are made, and if either House, within the next subsequent twenty-eight days on which that House has sat after any such order, regulation or byelaw is laid before it, resolves that the order, regulation or byelaw be annulled, it shall forthwith be void, but without prejudice to anything previously done thereunder or to the making of a new order, regulation or byelaw.

Orders, regulations and byelaws to be laid before Parliament.

(2) This section shall not apply to any provisional order made under subsection (3) of section two of this Act.

(3) Section one of the Rules Publication Act, 1893 (which requires notice to be given of a proposal to make statutory rules), shall not apply to any orders, regulations or byelaws made under this Act.

56 & 57 Vict.
c. 66.

19. As respects the period beginning at the commencement of this Act and ending on the thirty-first day of July nineteen hundred and thirty-three (hereinafter referred to as the "first accounting period"), the following provisions shall have effect, that is to say—

Transitional provisions.

(a) an order prescribing the anticipated supply of home-grown millable wheat for the cereal year

A.D. 1932.
—

beginning on the first day of August nineteen hundred and thirty-two, shall be made at, or as soon as practicable after, the commencement of this Act;

- (b) if an order prescribing the amount of quota payments comes into force on a date earlier than the first day of August nineteen hundred and thirty-two, then for the purpose of securing that the quota payments accruing due during the period beginning on the date on which the order comes into force and ending on the thirty-first day of July nineteen hundred and thirty-three shall be proportionately reduced by reason of that period being a period greater than a year, section three of this Act shall, in relation to such payments, have effect subject to the following modifications, that is to say,—

(i) all flour delivered between the date on which the first order made under that section comes into force and the first day of August nineteen hundred and thirty-two, shall be deemed for the purposes of subsection (1) of that section to have been delivered in the cereal year beginning on the said first day of August; and

(ii) references to the estimated supply of flour for a cereal year shall be construed as references to the estimated supply of flour for the period beginning on the date on which the first order made under that section comes into force and ending on the thirty-first day of July nineteen hundred and thirty-three, and the amount of the quota payments which will accrue due during that period shall be calculated and prescribed accordingly by an order made as soon as practicable after the commencement of this Act, and the provisions of subsection (6) of that section requiring a new order to be made at or as soon as practicable after the beginning of each cereal year shall not apply as respects the cereal year beginning next after the commencement of this Act;

- (c) in the proviso to subsection (1) of section three of this Act references to a cereal year shall be construed as references to the first accounting period; A.D. 1932.
—
- (d) the provisions of subsection (3) of section seven of this Act requiring the Wheat Commission within three months after the end of each cereal year to cause an account to be prepared and submitted to the Minister, showing the revenue and expenditure of the Wheat Fund attributable to that year, shall not apply as respects the cereal year ending on the thirty-first day of July nineteen hundred and thirty-two, but the account to be so prepared and submitted within three months after the thirty-first day of July nineteen hundred and thirty-three shall show the revenue and expenditure of the said fund attributable to the first accounting period;
- (e) the estimates to be prepared and submitted in accordance with the provisions of subsections (2) and (4) of section ten of this Act shall be prepared and submitted at or as soon as practicable after the commencement of this Act, and such estimates shall relate to expenditure for the first accounting period;
- (f) references in subsection (5) of the said section ten to a cereal year shall be construed as references to the first accounting period.

20.—(1) In this Act the following expressions have the meanings hereby respectively assigned to them, that is to say:— Interpre-
tation.

“Bread” means the product produced by baking flour unmixed with any substance other than water, salt and yeast or other leaven, so, however, that no such product shall be deemed to be bread unless it is in the form of a loaf weighing not less than fourteen ounces;

“Cereal year” means the period of twelve months beginning on the first day of August in every year and ending on the thirty-first day of July next following;

“Delivered” means, in relation to the output of a miller, delivered by him on sale or otherwise

A.D. 1932.

—

for consumption or use either by himself or by any other person, and in relation to the output of an importer, entered by him or on his behalf for home consumption or home use;

“Entered” means entered in accordance with the enactments relating to customs, and “entry” has a corresponding meaning;

“Exporter,” in relation to any flour shipped as stores, includes the person by whom or on whose behalf entry of the flour is made for shipment as stores;

“Flour” means the products produced by the milling of wheat, and includes all such products except substances separated in the milling as wheat offals, and (subject to the provisions of subsection (2) of this section) where such products as aforesaid are mixed with other substances, whether or not produced by the milling of wheat and whether milled with the wheat or subsequently added, the mixture shall be deemed to be flour;

“Flour Millers’ Corporation” means the corporation constituted by and in accordance with the provisions of the Second Schedule to this Act;

“Functions” includes powers and duties;

“Home-grown” means grown by registered growers in the United Kingdom;

“Importer” means, in relation to any flour, the person by whom or on whose behalf entry of the flour is made for home consumption or home use;

“Meal” means wheat meal as defined by the Fourth Schedule to the Fertilisers and Feeding Stuffs Act, 1926, either alone or mixed with other substances not being flour;

“Millable wheat” means wheat which conforms to the standard prescribed by regulations made by the Minister;

“Miller” includes every person who, by way of trade, mills wheat in the United Kingdom for the purpose of producing flour;

16 & 17
Geo. 5. c. 45.

“Minister” means the Minister of Agriculture and Fisheries and the Secretaries of State concerned with agriculture in Scotland and Northern Ireland respectively acting jointly, so, however, that all orders prescribing the ascertained average price of home-grown millable wheat, the anticipated supply of such wheat, the amount of quota payments, or the cessation of such payments, shall be made by the Minister of Agriculture and Fisheries; A.D. 1932.
—

“Output” means (subject to the provisions of subsections (2) and (3) of this section) in relation to a miller, the flour produced by him in the United Kingdom which is delivered by him, and in relation to an importer, the imported flour delivered by him;

“Prescribed” means prescribed by regulations, orders or byelaws made under this Act;

“Price” means, in relation to any wheat, the price obtainable or obtained therefor exclusive of any charge for transportation;

“Registered grower” means a person for the time being registered in accordance with the byelaws made by the Wheat Commission under this Act, as a grower of home-grown millable wheat;

“Wheat Commission” means the Commission constituted by and in accordance with the provisions of the First Schedule to this Act;

“Wheat offals” means the residual products which, in the process of milling wheat, are extracted therefrom as germ or for animal or poultry food.

(2) Notwithstanding anything in the definition of flour contained in the last foregoing subsection—

(a) where any flour consists of a mixture containing substances not produced by the milling of wheat, byelaws of the Wheat Commission made in that behalf may direct that, as respects that mixture, those substances shall be deemed not to form part of the flour;

A.D. 1932.
—

- (b) if in any parcel containing substances produced by the milling of wheat the weight of those substances, other than wheat offals, does not exceed seven and a half per cent. of the weight of the parcel, the parcel shall be deemed not to contain flour.
- (3) In computing the output of flour of any miller—
- (a) where any flour, having been delivered by the miller from the premises in which it was milled to other premises for the purpose only of being mixed by him with other flour or other substances, is, after being so mixed, comprised in his output of flour from the last mentioned premises, then if the mixture is all flour, account shall be taken only of the delivery from the premises in which it was so mixed as aforesaid, but if the mixture contains substances which, in accordance with byelaws made for the purposes of the last foregoing subsection, are deemed not to form part of the flour, account shall be taken only of the delivery from the premises in which the flour was milled;
- (b) there shall be deducted from the quantity which, but for the provisions of this paragraph, would have been the quantity of his output of flour, so much of that quantity as he proves to the satisfaction of the Wheat Commission to have formed part of the output of flour of some other miller or of an importer of flour, as computed in accordance with the provisions of this Act.
- (4) Notwithstanding anything in the enactments relating to customs, the expression "United Kingdom" shall not, in the application of those enactments for the purposes of this Act, include the Isle of Man; and for the purposes of this Act, flour and bread removed from or to the Isle of Man into or out of the United Kingdom shall be deemed to be imported or exported, as the case may be.
- (5) For the purposes of this Act the weight of any substance may be determined either with or without the

bags or other containers in which the substance is contained, according to such directions as may be given by the Wheat Commission. A.D. 1932.
—

(6) References in this Act to any enactment shall, unless the context otherwise requires, be construed as references to that enactment as amended by any subsequent enactment.

21. This Act may be cited as the *Wheat Act, 1932.* Short title.

A.D. 1932.

SCHEDULES.

Section 20.

FIRST SCHEDULE.

CONSTITUTION AND PROCEEDINGS OF WHEAT
COMMISSION.

1. The Commission shall be a body corporate by the name of the "Wheat Commission," with a common seal and power to hold land without licence in mortmain, and shall consist of a chairman, a vice-chairman, and seventeen other persons appointed by the Minister.

2. Of the members of the Commission other than the chairman and vice-chairman there shall be appointed—

- (a) as representing the interests of the growers of home-grown millable wheat, five members;
- (b) as representing the interests of millers of flour, three members;
- (c) as representing the interests of importers of flour, one member (who shall be entitled to appoint a deputy to act in his absence);
- (d) as representing the interests of dealers in home-grown millable wheat, three members;
- (e) as representing the interests of consumers of flour, five members, of whom one at least shall be appointed as representing the interests of bakers of bread;

and before appointing any person as representing the interests of consumers of flour the Minister shall (except in the case of a person appointed as representing the interests of bakers of bread) consult the Board of Trade, and before appointing any person as representing bakers of bread or any of the other classes of persons aforesaid the Minister shall consult such bodies as, in his opinion, represent that class.

3. Every member of the Commission shall hold and vacate office in accordance with such conditions as may have been determined by the Minister before his appointment, and those conditions may provide for the payment of remuneration in the case of the chairman and vice-chairman but not in any other case.

4. Any person who has ceased to be a member of the Commission shall be eligible for re-appointment.

5. The quorum of the Commission shall be nine, and the Commission shall have power to act notwithstanding any vacancy among the members thereof.

A.D. 1932.

—
1ST SCH.
—cont.

6. Subject to the provisions of this Act as to administrative expenses, the Commission may employ a secretary and such officers, agents and servants as they may require.

7. Any contract or instrument which would not, in the case of a person other than a corporation, be required to be under seal, may be entered into or executed on behalf of the Commission by any person authorised in that behalf by a resolution of the Commission.

8. No contract to which the Commission is a party shall be avoided by reason only that a member of the Commission is also a party thereto or is interested therein, and a member of the Commission who is a party to, or interested in, such a contract shall not, by reason only that he is a member of the Commission, be liable to account to the Commission for any profit realised by him by reason of the contract, but a member of the Commission must forthwith disclose to the Commission any interest which he has or acquires in any contract concluded or proposed to be concluded by the Commission, and shall not vote upon any question relating to the contract, and if he votes, his vote shall not be counted.

SECOND SCHEDULE.

Section 20.

CONSTITUTION AND PROCEEDINGS OF FLOUR MILLERS' CORPORATION.

1. The Corporation shall be a body corporate by the name of the "Flour Millers' Corporation", with a common seal and power to hold land without licence in mortmain, and shall, until a scheme comes into force in accordance with the provisions hereinafter in this Schedule contained, consist of a chairman and four other persons appointed by the Minister after consultation with such bodies as, in his opinion, represent the interests of millers.

2. All persons so appointed as aforesaid shall hold and vacate office in accordance with such conditions (including conditions as to remuneration) as may have been determined by

A.D. 1932. the Minister before their appointment, and any person who has
— ceased to be a member of the corporation shall be eligible for
2ND SCH. re-appointment.
—cont.

3. The corporation shall make arrangements approved by the Minister for the registration of all millers of flour who make application for that purpose, for the manner in which such applications are to be made, and for the removal from the register of the names of persons who apply therefor or who have ceased to be millers of flour.

4. Any contract or instrument which would not, in the case of a person other than a corporation, be required to be under seal, may be entered into or executed on behalf of the corporation by any person authorised in that behalf by a resolution of the corporation.

5. No contract to which the corporation is a party shall be avoided by reason only that a member of the corporation is also a party thereto or is interested therein, and a member of the corporation who is a party to, or interested in, such a contract shall not, by reason only that he is a member of the corporation, be liable to account to the corporation for any profit realised by him by reason of the contract, but a member of the corporation must forthwith disclose to the corporation any interest which he has or acquires in any contract concluded or proposed to be concluded by the corporation, and, if the chairman so directs, the vote of that member upon any question relating to the contract shall not be counted.

6. As soon as practicable after the commencement of this Act the corporation shall prepare and submit to the Minister the draft of a scheme providing for the election of the members of the corporation by millers registered in accordance with the provisions of paragraph 3 of this Schedule and making provision as to the number of such members and as to the functions of the corporation; and shall, in such manner as the Minister may direct, give public notice of the submission of the draft, of the place where copies thereof may be obtained and inspected, and of the period (which shall not be less than one month after the date of the publication of the notice) within which objections and representations with respect to the draft may be made.

7. After considering any draft scheme submitted to him under the last foregoing paragraph and any objections and representations duly made with respect thereto, the Minister, upon approving the draft either with or without modifications, may make an order giving effect to the scheme.

8. Any scheme in force by virtue of any such order as aforesaid may be varied or revoked by a subsequent scheme prepared,

submitted, approved and taking effect, in like manner as the former scheme. A.D. 1932.

—
2ND SCH.
—cont.

9. As from the date on which a scheme comes into force in accordance with the foregoing provisions of this Schedule, all matters relating to the functions of the corporation shall, subject to the provisions of this Act, be regulated in accordance with the scheme, but until that date the following provisions shall have effect :—

- (a) the quorum of the corporation shall be three, and the corporation shall have power to act notwithstanding any vacancy among the members thereof;
- (b) subject to any directions given by the Minister, the corporation may employ a secretary and such officers, agents and servants as they may require.

Printed by EYRE AND SPOTTISWOODE LIMITED,
FOR
WILLIAM RICHARD CODLING, Esq., C.B., C.V.O., C.B.E., the King's Printer of
Acts of Parliament.

To be purchased directly from H.M. STATIONERY OFFICE at the following addresses :
Adastral House, Kingsway, London, W.C.2; 120, George Street, Edinburgh;
York Street, Manchester; 1, St. Andrew's Crescent, Cardiff;
15, Donegall Square West, Belfast;
or through any Bookseller.

SUOMEN LAHETYSTÖ LONTOSSA
KONSULIOSASTO.
- - -

24/5-32.

RAPORTTI NO. 3/32.

Englannin jauhatuspakkelaki.

RAPORTTI NO. 3/32.

Englannin jauhatuspakkolaki.

Englannin hallitukselle esitetyt, maataloustuotannon auttamista tarkoittavat ehdotukset ovat useista syistä olleet vaikeasti toteutettavissa.

Vuoden 1920 jälkeen asiassa ilmaantuneet suunnitelmat, joista on mainittava tariffisuoja, avustusten ja kylvettyyn peltoalaan kohdistuvien palkkioiden (subsidies ja bounties), valtion järjestämien ostojen (import boards), pakollisen jauhatusosuuden sekä hintatakuun muodossa esiintyneet venhänviljelyksen auttamista koskevat esitykset eivät ole, mikäli ne ovat päässeet komiteatietintöjä tai puolueohjelmia pitemmälle, saaneet kaikkien intressipiirien kannatusta. Tariffisuoja, jota siinänsä olisi helpoin käytännössä toteuttaa, on esitetty, että se vaatisi, ollakseen tarpeeksi tehokas, niin korkean viljan tuontitullin asettamista, ettei mikään puolue voisi sen toteuttamista ohjelmaansa ottaa leivän kallistumisen pelossa. Vuoden 1920 maanviljelyslaki (Agricultural Act of 1920) takasi vennäquarterille 68 sh. ja kauralle 46 sh. alimman hinnan, mikä aiheutti, että kylvetty peltoala kasvoi, mutta kun ensiksimainitun viljalajin keskihinta laski vastoin odotusta satovuotena 1921-1922 50sh.8d. ja jälkimäisen 29sh.7d. ja valtiolle tästä aiheutuneet kustannukset olisivat nousseet heti lähes 20 milj. puntaan ja myöhemmin vieläkin suuremmiksi, oltiin sanotun lain hintatakuuta koskevista säädöksistä pakoitettuja seuraavana vuotena luopumaan. Tämän

sijalle asetettiin palkkiot kylvetyille maa-aloille, vehnäacrelle 3 puntaa ja kaura-acrelle 4 puntaa, mistä toimenpiteestä valtiolle aiheutuneet menot nousivat myös noin 18 milj. puntaan. Tämän kokeilun on katsottu osoittaneen, kuinka vaarallista oli ryhtyä avustustoimenpiteisiin edelläesitetyssä muodossa. Valtion toimesta tapahtuvien venhänostojen (import boards) suunnittelut ovat Englannissa ilmenneet kuluneella vuosikymmenellä useissa eri muodoissa. Alkuperäisen Labour Party'n ohjelmassa esiintyneen yhteisostojen koskevan suunnitelman tarkoituksena oli hintojen vakioinnuttaminen. Sittenkin sai ajatus kannatukselta valtakunnan eri osien välisen kaupan lisäämistä tarkoittavana toimenpiteenä, tullien vaihtoehtona ja taattujen viljanhintojen (guaranteed prices) mahdolliseksi tekijänä. Erinäisistä poliittisista ja käytännöllisistä syistä poistui tämäkin ehdotus päiväjärjestyksestä.

Pakollista jauhatusosuutta ja taattuja hintoja koskevat suunnitelmat, joista nyt k.o. laki on tuloksena, ovat myöskin antaneet aihetta arvostelulle. Kysymyksen ratkaisuun on liittynyt vakavana vastatekijänä n.m. valtakunnan eri osien suositummuisuuden ja hinnantakuun käytännössä toteuttamisen aiheuttamat vaikeudet. Komiteamietinnön perusteella tehty aikaisempi lakiehdotus ei löytänyt kaikkien asianosaisten, nim. viljanviljelijäin, myllynomistajain ja tuoteliikkeiden yhtä vähän kuin viljakauppiaidenkaan hyväksymistä, joista yhden tai toisen vastustus on pitkittänyt neuvotteluja ja samalla lopullisen lakiehdotuksen muodostamista. Toiselta puolen ei aikaisemmissa suunnitelmissa esiintyviä valtion maksettaviksi ehdotettuja kustannuksia jauhatuspakon toteuttamisesta pidetty hallituspiireissä suotavina, joten tämäkin seikka on vaatinut pitkäaikaista harkintaa ja sovittelua. Vaikeuksien suhteen onnistuttiin kuitenkin pääsemään yksimielisyyteen, mihin tavallaan vaikuttivat maataloustuottajain aseman parantamista vaativat erikoisesti vastavalitusessa parla-

mentissa esiintyvät äänet ja valmistui k.o. asiaa koskeva lakiehdotus edellisen tammikuun loppupuolella sekä esitettiin parlamentille kuukautta myöhemmin, joka hyväksyi sen erinäisillä, pääasiallisesti esityksen vaikea tekstiä selventävillä muutoksilla lopullisesti kuluvaan toukokuun 12 p:nä.

Lain tarkoituksena on, kuten sen tarpeellisuuden perusteluissa lausutaan, tasta kotimaisen syömävehnan viljelijöille tähänastista korkeampi hinta aiheuttamatta valtiolle lisäkuluja tai venhänviljelykseen sopimattomien maiden kasvuunottamista. Edelleen sanotaan sen perusteluissa, ettei se sisällä mitään, joka estäisi vapaata venhantuontia Suurbritanniaan ja myllynomistajia käyttämästä haluamiaan vehnälajeja jauhonvalmistukseen, edellyttäen, että myllyteollisuus käyttää vuosittain määrätyn paljouden kotimaista vehnää.

Laki edellyttää kahden elimen, nimittäin myllyjen edustajiston (Flour Millers' Corporation) ja vehnäkomissioonin muodostamisen. Edelliseen nimittäk hallitus puheenjohtajan ja neljä jäsentä, joista viimeksimainitut yhteisymmärryksessä myllynomistajajärjestöjen kanssa, ja on sen tarkoituksena edustaa viljaa ostavien myllyjen intresseja. Vehnäkomissioonin taas kuuluu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja (palkattuina) sekä 17 muuta jäsentä, joista viisi edustaa vehnän viljelijöitä, kolme myllyn omistajia, yksi jauhon tuontiliikkeitä ja kolme kotimaisen syömävehnän kauppiaita sekä loput viisi jauhon kuluttajia, joista vähint in yhden on oltava leipomojen edustajan.

Vehnäkomissioonin tärkeimpiin tehtäviin kuuluu m.m. luettelon pitäminen n.k. rekisteröidyistä viljelijöistä, jotka ainoastaan tulevat osallisiksi muodostettavan vehnärahaston avustuksista, kuten myös tämän rahaston hoitaminen. Varat tähän siirretään n.k. Millers' quota Fund-nimisestä rahastosta, johon jokaisen myllynomistajan ja jauhontuojan on maksettava määrätty summa

("quota payment") jokaiselta jauhatetulta tai maahan tuodulta sekä kauppaan tai kulutukseen lasketulta jauho cwt:ltä, riippuen summan suuruus satovuosittain viljelijöille maksettavien hyvitysten ("deficiency wheat payments") yhteenlasketusta määrästä ja kotimaassa (omaan kulutukseen) valmistetun ja maahan tuodun jauhon paljoudesta. Ennen vehnärahaan siirtoa vhennetään Flour Millers' Corporationin kulut viimeksimainitun rahaston varoista. Asiantuntijoiden mukaan tulisi tähän rahastoon tehtävä maksu olemaan noin 3sh. (normaali) säkiltä, mutta lienee arvioitu liian korkeaksi. On huomattava, että jauhentuoajat ja myllynomistajat, joitten tavara on tarkoitettu yksinomaan eläinravinnoksi, ovat näistä maksuista vapautetut ("Provender Millers' Certificate").

Vehnäkomissioonin kertyneestä vehnärahaan maksetaan, paitsi komissioonin itsensä aiheuttamia kuluja, hyvityksiä ("deficiency payments") kaikille rekisteröiduille vehnäviljelijöille, joiden korkeus on suhteellinen myytyyn vehnäpaljouteen. Laissa säädetään, että elokuun 1 p:ään 1935 saakka hyvitysten korkeus lasketaan seuraavasti: mainittuun päivään on vehnän "standardihinnaksi" vahvistettu 45sh. quarterilta. Tämän hinnan ja sen keskihinnan ("average price") erotus, jonka maan kaikki rekisteröidyt syömävehnän viljelijät ovat saaneet tavarastaan kunakin satovuotena (elokuun 1 p:stä heinäkuun 31 p:ään), on viljelijöille maksettava hyvitys, josta kuitenkin ensin, kuten ylempänä on viitattu, vhennetään vehnäkomissioonin kulut. Jos siis keskihinta satovuotena olisi esim. 27sh. quarterilta, nousisi viljelijöille maksettava hyvitys 18sh. (ilman kuluja). Kunkin viljelijän saaman hyvityksen korkeus ei siis riipu siitä, onko hän mahdollisesti saanut myymästään viljasta korkeamman tai alemman hinnan kuin edellä mainittu vuosittain vahvistettava keskihinta on. Jos keskihinta kuitenkin ylittää jonakin satovuotena "standardi-hinnan" tai jos vehnärahaan tila ei muuten sallii, voidaan siitä maksettavat hyvitykset siltä satovuodelta lask-

kauttaa. Kotimaisen syömävehnän paljouden, jolle hyvitystä maksetaan, määrää hallitus kullekin satovuodelle, mutta se ei sa ylittää 6.000.000 quarteria samana vuotena. Jos kotimaisen vehnän myynti ylittää paljouden, vähenee viljelijöille maksettava hyvitys samassa suhteessa. Lakiin sisältyy määräys, että hyvitykseen oikeutetuille viljelijöille voidaan ennen satovuoden loppua maksaa osa heidän saatavastaan vehnärahastolta.

Ylempänä esitetyn lisäksi laki sisältää joukon suunnitelman toimintaa koskevia yksityiskohtaisia määräyksiä, sisältyen siihen myös pykälä, joka velvoittaa myllyjä edustavan elimen (Flour Millers' Corporation) ostamaan kunakin vuotena (kesä- ja heinäkuulla) myymättä jääneet syömävehnäerät vehnäkomissionin hallitukselle tekemästä esityksestä, rajoittuen ostovelvollisuus kuitenkin 12½% vuotena hyvityksestä osalliseksi tulevasta syömävehnäpaljoudesta.

Lain toteuttamisen on laskettu aiheuttavan, että kotimainen vehnä tulisi tekemään noin 15% kulutuksesta, ja on vehnän viljelykseen sopivan peltoalan katsottu olevan niin laajan, että mainittu osuus voidaan kohottaa aina 25%. Vuonna 1931 käsitti vehnää kasvava peltoala ainastaan 1.250.000 acra eli 450.000 acra vähemmän kuin v.1927, ollen pienempi kuin viimeksikuluneina 66 vuotena, joilta viljelysalaa koskeva tilasto on käytettävissä.

Tämä siis osoittaa, että lain tarkoittamat toimenpiteet ovat vehnänviljelyksen kannalta erittäin tarpeellisia.

Edellyttämällä, että kotimaisen hyvityksistä osalliseksi tulevan syömävehnän paljous olisi 6.000.000 quarteria satovuotena ja viljelijöille maksettava hyvitys 18sh. quarterilta, nousisi hyvitysten yhteinen summa £5.400.000, mikä siis lopullisesti tulisi kuluttajien maksettavaksi jauhon ja leivän kautta. Valtiolle ei lain toteuttaminen aiheuta kustannuksia, sillä,

kuten ylempänä olevasta esityksestä selvinnee , kantavat vil-
jelijät toimeenpanevista elimistä koituvat kulut. Englannin
vehnänjauhatus ja jauhontuonti kotimaiseen kulutukseen nousee
noin 33.000.000 sakkia vuodessa.

Lontoossa, toukokuun 24 p:nä 1932.

Varakonsuli.

"Muut ministerit".

Attorney-General: Sir William Jowitt (Nat. Lab.).

Attorney-General since June, 1929. Now without a seat in Parliament.

Solicitor-General: Sir Thomas Inskip (Con.).

Returned unopposed as a Conservative for the Fareham Division of Hampshire. Previously held positions of Solicitor-General and Attorney-General.

Lord Advocate: Mr. Craigie Aitchison (Nat. Lab.).

Member for Kilmarnock. Lord Advocate for Scotland in the Labour Government and in Mr. MacDonald's first National Administration.

Solicitor-General for Scotland: Mr. W. G. Normand (Con.).

Won West Edinburgh from retiring Socialist member. Held the same office a few days in 1929, shortly before the dissolution.

Postmaster-General: Sir H. Kingsley Wood (Con.).

Conservative M.P. for West Woolwich since 1918. Parliamentary Secretary to the Ministry of Health, 1924 to 1929.

Minister of Pensions: Major G. C. Tryon (Con.).

Conservative M.P. for Brighton. Held the same office from 1922 to 1924 and November, 1924, until June, 1929.

Minister of Transport: Mr. P. J. Pybus (Lib. Nat.).

P.M. for Harwich. Held the same office in first National Government.

Chancellor of the Duchy of Lancaster: Mr. J. C. C. Davidson (Con.).

Charman of the Conservative party organisation from November 1926, until May, 1930.

THE TREASURY

Treasury, Parl, Sec. and Chief Whip: Capt. H. D. Margesson (CON.).

Member for Rugby. A Junior Lord of the Treasury in first National Government and also from 1926 to 1929.

Treasury, Fin. Sec.: Major Walter E. Elliot (Con.).

M.P. for Kelvingrove (Glasgow), Financial Secretary to the Treasury in first National Government.

Admiralty, Parl. and Fin. Sec.: Lord Stanley (Con.).

M.P. for Fylde (Lancashire), Junior Lord of the Treasury, 1924-27, and Deputy Chairman of Conservative party, 1927-29. Chairman Junior Imperial League since 1927.

Admiralty, Civil Lord: Capt. David Euan Wallace (Con.).

Ministry of Agriculture and Fisheries, Parl Sec.: Earl De La Warr (Nat. Lab.).

Under Sec. for Air: Sir Philip Sassoon (Con.).

M.P. for Hythe (Kent) since 1912. Under-Secretary for Air in first National Government and in the last Conservative Administration.

Colonial Office, Parl Under-Sec.: Sir Robert Hamilton (Lib.).

• Member for Orkney and Shetland. Held same post in first National Government.

Dominions Office, Parl, Under-Sec.: Mr. Malcolm MacDonald (Nat-Lab.).

Board of Education, Parl Sec.: Mr. H. Ramsbotham (Con.).

Foreign Office, Parl. Under-Sec.: Capt. R. A. Eden (Con.).

M.P. for Warwick and Leamington. Parliamentary Under-Secretary to the Foreign Office in the first National Government.

Assistant Postmaster-General: Mr. Henry Graham-White (Lib.).

Ministry of Health, Sec.: Mr. Ernest Brown (Lib. Nat.).

Home Office, Parl. Under-Sec.: Hon. Oliver Stanley (Con.).

Younger son of the Earl of Derby. M.P. for Westmorland. Thus two brothers hold posts in the new Government. Like his brother, Lord Stanley, he was returned unopposed at the General Election.

Indian Office, Parl. Under-Sec.: The Marquis of Lothian (Lib.).

Chancellor of Duchy of Lancaster in first National Government.

Ministry of Labour, Parl. Sec.: Mr. R. S. Hudson (Con.).

MINES DEPARTMENT.

Secretary for Mines: Mr. Issac Foot (Lib.).

Held same office in the first National Government. Member for Bodmin and a member of the Round Table Conference.

Department of Overseas Trade, Sec.: Major D. J. Colville (Con.).

Ministry of Pensions, Parl. Sec.: Lt. Col. Cuthbert M. Headlam (Con.).

Regained his seat at General Election as M.P. for Barnard Castle. Parliamentary and Financial Secretary to Admiralty, 1926-29.

Scottish Office, Parl. Under-Sec.: Mr. A. N. Skelton (Con.).

M.P. for Perth. Held same appointment in first National Government.

Board of Trade Parl. Sec.: Mr. Leslie Hore-Belisha (Lib. Nat.).

War Office, Parl. Under-Sec.: Earl Stanhope (Con.).

Parliamentary and Financial Secretary to Admiralty in the first National Administration.

War Office, Fin. Sec.: Mr. A. Duff Cooper (Con.).

Returned unopposed for St. George's. Held same office in the first National Government and in the last Conservative Government.

Charity Commissioner; Mr. Edward Leslie Burgin (Lib. Nat.).

Second Church Estates Commissioner;

Hon. R. D. Denman (Nat. Lab.).

H.M. Household.

Captain of the)
Gentlemen-at-Arms.) The Earl of Lucan

Captain of the)
Yeomen of the Guard.) Lord Strathcon and Mount Royal

Treasurer.) Sir Frederick Charles Thomson

Comptroller.) Mr. W. Russel Rea

Vice-Chamberlain.) Sir Frederick George Penny.

Lords-in-Waiting. (Lord Templemore
(Viscount Gage
((Viscount Allendale

H.M. Treasury.

Lords Commissioners. (Sir Victor A. G. A. Warrender.
(Mr. G. H. Shakespeare
(Captain A. U. M. Hudson
(Lieut.-Col. Sir Albert Lambert Ward (un-
(paid)
(Mr. W. J. Womersley

Assistant Whips:

Captain Sir George Bowyer.
Major E. F. Davies.
Lord Erskine.
Commander A. R. J. Southby.
Mr. James Blindell.
Major M. McKenzie Wood.
Mr. Harcourt Johnstone.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: 87.

ASIA: _____

Ministeri Saastamoisen rap. no 12.

Lontoo.

19/11-31.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N° 6576/630.

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
No 34 / 131 SalD. 1931		
27/11-31	9	—
RYHMÄ 5	Q7	ADIA
2, MORETON GARDENS, SOUTH KENSINGTON, S.W. 5.		

Marraskuun 19 p:nä 1931.

Herra Ministeri,

Ohellisena pyydän kunnioittaen lähettää raporttini no. 12/1931, jonka otsakkeena on:

Englanti ja riita Mandshuriasta.

Vasteanottakaa, Herra Ministeri, syvimmän kunnioitukseni vakuutus.

L ä h e t t i l ä s: *A. H. Jaastamoinen*

Herra Ulkoasiainministeri
Vapaaherra A.S.Yrjö-Koskinen,
H e l s i n k i.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

LONTOOSSA

N^o

37/131		31
24/11	23 MORETON-GARDENS, SOUTH KENSINGTON,	
RVIHMA		S.W. 5.

Englanti ja riita Mandshuriasta.

Ennen kuin lähdän kuvailemaan, miten sekä virallinen että epävirallinen Englanti on kuluneen syksyn aikana suhtautunut Kiinan ja Japanin väliseen riitaan Mandshuriasta tahdon mainita, että viimeksi eilen olin tilaisuudessa keskustelemaan Mandshurian kysymyksestä erään tuttavani kanssa Englannin ulkoasiainministeriöstä, joka palvelee "Kaukaisen idän osastolla" (Far Eastern Department) ja tuntee näin ollen siis hyvin millä kannalla asiat ovat tällä maailman kulmalla.

"Tuleeko sota Japanin ja Kiinan välillä"?, kysyin minä.

"Tämä riippuu kokonaan siitä, minkä määritelmän tahtoo antaa käsitteelle sota, mutta minun käsitykseni mukaan tätä ei tarvitse pelätä. Sitä vastoin tulee luullakseni nykyistä tilannetta jatkumaan Mandshuriassa ehkäpä hyvinkin kauan".

"Eikö Teidän mielestänne ole vaarallista koettaa ehkäistä japanilaista ekspansiota Aasian mantereella, sillä se kai pakottaisi Japanin luomaan katseitaan Aasian edustalla oleviin saariryhmiin, joiden luontaiset rikkaudet ovat sitä paitsi aivan erikoisen suuret?"

"Minun mielestäni kylläkin. Mitä kumminkin tulee Mandshuriaan japanilaisena kolonisaatioalueena ei sillä sellaisena ole Japanille erikoisen suurta merkitystä, sillä Mandshuria on talvella hyvin kylmä, joka näyttää peloittavan japanilaisia muuttamasta sinne suuremmassa määrässä, mutta taloudellisesti on Mandshuria sitä vastoin hyvin tärkeä Japanille".

"Onko siinä perää, että Venäjä olisi jollakin tavoin tukemassa Kiinaa? Sanomalehtiutiset usein viittaavat siihen ja samoin Japanin ambassadista levitettyt tiedoitukset, joita minäkin olen sattunut näkemään".

"En luulisi, että Venäjä uskaltaisi nykyään antautua selkkauksiin Japanin kanssa."

"Luuletteko, että siinä väitteessä olisi perää, mistä olen kuullut eri tahoilta, nimittäin, että Japanin ja Venäjän välillä olisi olemassa salainen sopimus siitä, että Japanilla olisi Venäjään nähden vapaat kädet ainakin Mandshurian etelä-osassa?"

"Meillä on se käsitys, että näin on asianlaite, mutta autentista tietoa siitä ei meillä ole... Minä luulisin, että kerran tulevaisuudessa joutuvat Japani ja Venäjä taas vastakkain, mutta kuten sanottu, tuntuisi mahdottomalta ajatella, että Venäjä nyt uskaltaisi antautua voimain mittelyyn Japanin kanssa. Mitä taas siihen tulee, että Japani on lähettänyt sota-voimia Mandshuriaan, niin onhan tämä jossakin määrin verrannollinen meidän omaan menettelyymme Shanghaissa vuonna 1927, vaikkakaan me emme halua puhua siitä liian äänekkäästi".

Tätä kirjoittaessani soitti minulle telefonissa eräs läheinen ystäväni, joka on huomattava Kiinan asian tuntija ja joka juuri oli menossa erääseen neuvotteluun Foreign Officessa (mahdollisesti juuri Mandshurian kysymyksen vuoksi, sillä Kansainliiton neuvostohan on parhaillaan koolla Pariisissa tätä kysymystä pohtimassa) ja käytin tilaisuutta hyväkseni tiedustellakseni, millä kannalla asiat ovat Mandshuriassa. Hän piti tilannetta siellä kriittillisenä. Hänen mielestään oli suurlähettiläs Yoshizava edustanut heikosti Japania Genèvessä. Eilen oli Yoshizava Parisissa esittänyt asiansa japaninkielellä ja arveli hän, että Yoshizava on tällöin voinut esiintuoda sanottavansa paremmin kuin aikaisemmin Genèvessä yrittäen puhua ranskaa.

Mitä Englannin viralliseen suhtautumiseen Mandshurian kysymykseen tulee, käy se tietysti selvästi ilmi Englannin edustajain, lordi Readingin ja lordi Cecilin, lausunnoista Genèvessä. Uuden ulkoasiaanministerin, Sir John Simonin, kannasta ei vielä ole tarkkaa tietoa, mutta arvattavasti jatkaa hän edeltäjänsä politiikkaa ja kannattaa siis Kansainliiton neuvostoa.

Englamin yleisessä mielipiteessä tässä asiassa on havaittavissa kaksi eri suuntaa: toinen, joka kannattaa jyrkästi Kansainliiton neuvoston omaamaa kantaa ja toinen, joka on selvästi japanilaisystävällinen. Edellisen suunnan selvin exponentti on "Manchester Guardian" ja sitä lähinnä lontoolainen liberaalinen lehti "News Chronicle". Jälkimmäinen katsantokanta taas käy selvimmin ilmi "Daily Mailin", "Daily Expressin" ja "Morning Postin" palstoilta. Mitä siis sanomalehdistöön tulee on japanilaisystävällinen suunta katsottava olevan voimakkaammin edustettu kuin Kansainliiton neuvoston kanta. "Times" ei vielä tähän saakka ole lausunut mielipidettään.

Aikaisemmin syksyn kuluessa tuntui minusta siltä, ettei Englannissa yleisön taholta jaksettu niin kovin intensiivisesti seurata Mandshurian tapahtumia - sanomalehdistö tietenkin seurasi tapahtumain kehitystä vilkkaasti - sillä kotimaiset asiat absorbeerasivat kaiken huomion, mutta nyt jo kiinnitetään tähän suurta huomiota ja odotetaan jonkunmoisella jännityksellä, mitä tuleman pitää. Minä luulisin, että se mielipide on/hyvin laajalle levinnyt, että Kansainliiton neuvosto on tässä puimallisessa ja vaarallisessa kysymyksessä ajautunut hyvin ahtaalle, etenkin sen vuoksi, että Japani määrättiin marraskuun 16 päivään mennessä vetämään sotajoukkonsa sallittujen alueiden sisäpuolelle, jota määräystä se ei ole noudattanut.

Niiden kantaan, joiden mielestä olisi viisainta antaa Japanille vapaat kädet Mandshuriassa, on tietysti paljon vaikuttanut myöskin se, että toivotaan Venäjän sotkeutuvan sotaan Japanin kanssa.

Lontoossa, marraskuun 19 päivänä 1931.

A. H. Saastamoinen